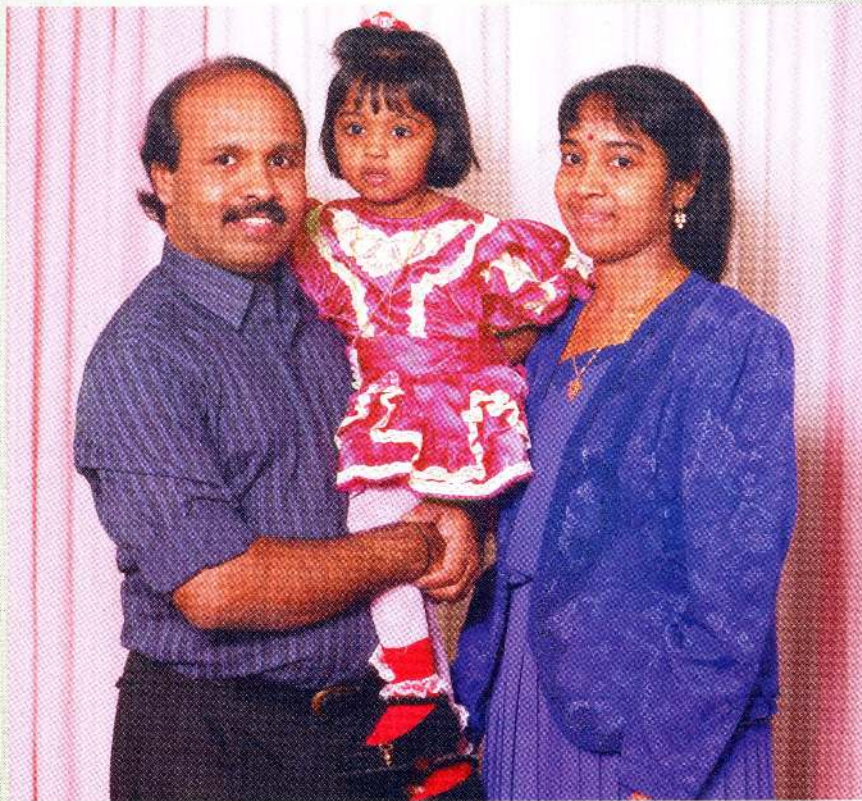
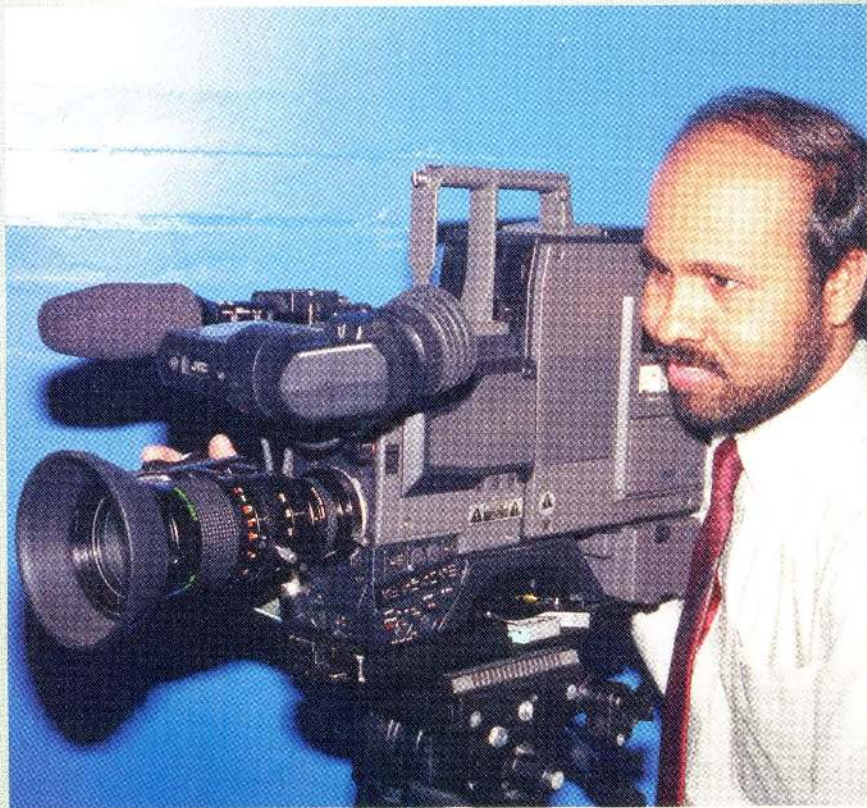

எம் இதய
நுலாவுக்கு..

மனநல அமைப்புகள்...

எம் இதய நுழைவுக்கு.....

கவிஞர், எழுத்தாளர், வானொலிக் கலைஞர்
அமரர் நிலா குகதாசன் அவர்களின் நினைவாக
கனடாவில் வெளியிடப்பெற்றது.

மொழி மொகங்கிபட்டுந்து....

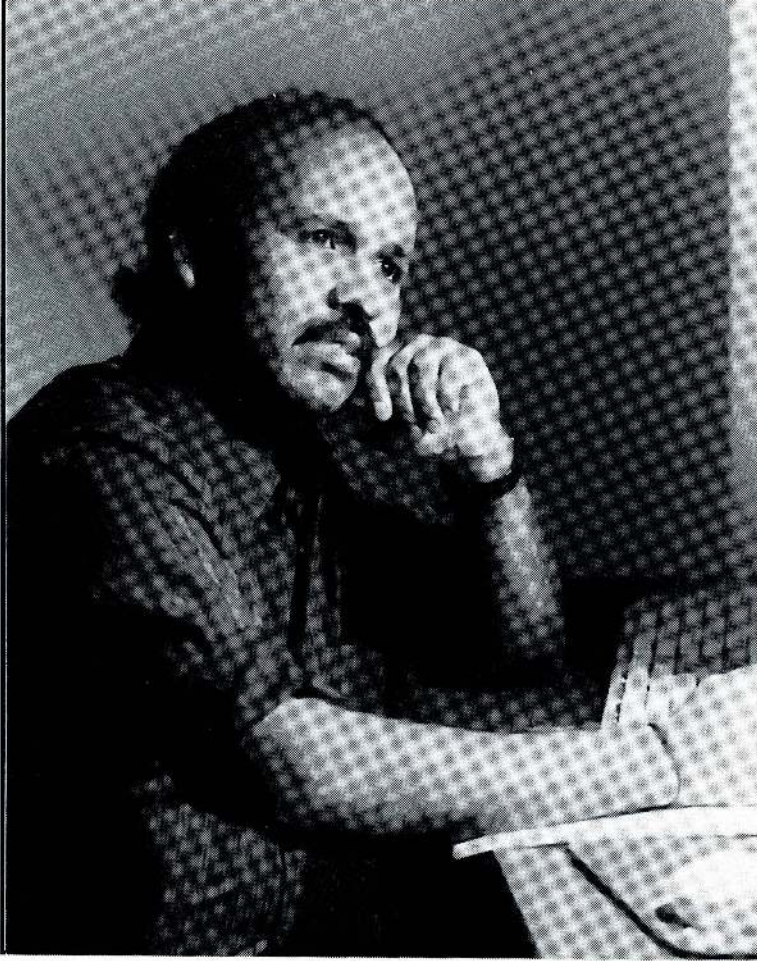
ஆகஸ்ட் 1997

சுடர்ப்பணம்

எமக்கெல்லாம் எல்லாவழிகளிலும் வழிகாட்டியாயிருந்து,
எம்முடன் எல்லா இன்பதுன்பங்களிலும் பங்குகொண்டு,
எம்மை எல்லாம் தவிக்கவிட்டு இறைவனடிசேர்ந்த
திரு. நிலா குகதாசனின் ஆத்மா சாந்தியடைய
நிலாவெளி, கோபாலபுரம் ஸ்ரீ சுந்தர சண்முகரை வேண்டுகின்றோம்.

குடும்பத்தார்

உதயம்: 22.06.1958
அஸ்தமனம்: 30.06.1997

அமரர் நீலா குகதாசன்

பயிர்செய்கை உத்தியோகத்தர் - நிலாவெளி, திருகோணமலை
மேற்பார்வையாளர் Ageressive, Hurley Corp.

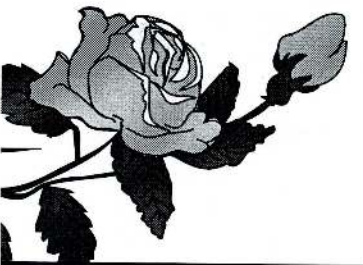
'இளையநிலா' தயாரிப்பாளர்

STOLEN MOMENTS உரிமையாளர்களில் ஒருவர்
கவிஞர், எழுத்தாளர், வானொலிக் கலைஞர்

4

மறைமுகங்கள் பற்றி...
ஆகஸ்ட் 1997

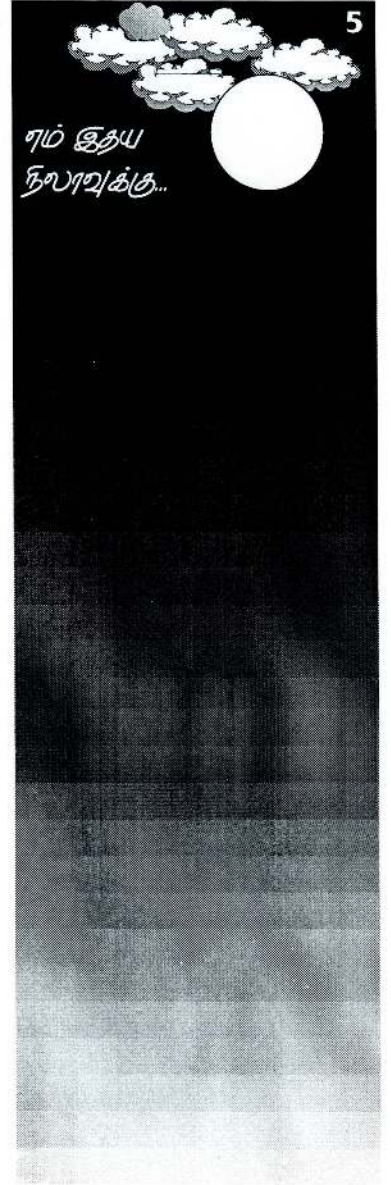
தேவாரம்

பிடியதன் உருவுமை கொளமிகு கரியது
வடிகொடு தனதடி வழிபடும் அவரிடர்
கடிகண பதிவர அருளினை மிகுகொடை
வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை இறையே.

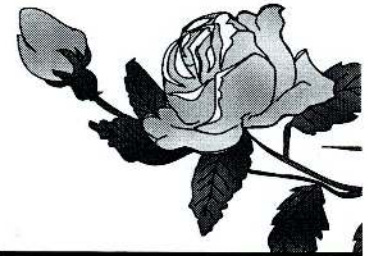
எல்லா உலகமும் ஆனாய் நீயே
ஏகம்பமேவி இருந்தாய் நீயே
நல்லாரை நன்மை அறிவாய் நீயே
ஞானச்சுடர் விளக்காய் நின்றாய் நீயே
பொல்லா வினைகள் அறுப்பாய் நீயே
புகழ்சேவடி என்மேல் வைத்தாய் நீயே
செல்வாய் செல்வம் தருவாய் நீயே
திருவையாறகலாத செம்பொற்சோதி.

சலம்புவொடு தூபம் மறந்தறியேன்
தமிழோடிசை பாடல் மறந்தறியேன்
நலந்தீங்கிலும் உன்னை மறந்தறியேன்
உன்நாமம் என்நாவில் மறந்தறியேன்
உலந்தார் தலையிற்பலி கொண்டுழல்வாய்
உடலலுள்ளுறு சூலை தவிர்த்தருள்வாய்
அலைந்தேன் அடியேன் அதிகைக் கெடில
வீராட்டானத் துறை அம்மானே.

நிரைகழ லரவஞ் சிலம்பொலி யலம்பு
நிமலர்நீ றணிதிரு மேனி
வரைகெழு மகளோர் பாகமாப் புணர்ந்த
வடிவினர் கொடியணி விடையர்
கரைகெழு சந்தூங் காரகிற் பிளவும்
அளப்பருங் கனமணி வரன்றிக்
குரைகட லோதம் நித்திலங் கொழிக்கும்
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

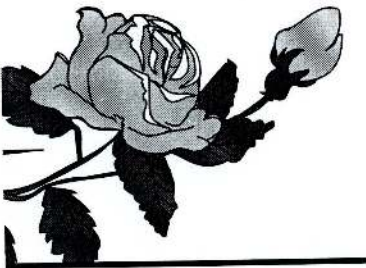

மஹா உமகங்கம்ருந்து...
ஆகஸ்ட் 1997

மறையூரகவாசகம் நூற்று
ஆகஸ்ட் 1997

திருவாசகம்

அம்மையே அப்பா ஒப்பில்லாமணியே
அன்பினில் விளைந்த ஆரமுதே
பொய்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
புழுத்தலைப் புலையனேன் தனக்குச்
செம்மையே ஆய சிவபதம் அளித்த
செல்வமே சிவபெருமானே.
இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

திருவிசைப்பா

இடர் கெடுத் தென்னை ஆண்டு கொண்டென்னுள்
இருட்பிழம் பறவெறிந் தொழுந்த
சுடர்மணி விளக்கின் உள்ளொளி விளங்குந்
தூயநற் சோதியுட் சோதி!
அடல்விடைப் பாகா! அம்பலக் கூத்தா!
அயனொடு மாவறி யாமைப்
படரொளி பரப்பிப் பரந்து நின்றாயைத்
தொண்டனேன் பணியுமா பணியே.

திருப்பல்லாண்டு

மன்னுக தில்லை வளர்கநம்
பக்தர்கள் வஞ்சகர் போயகல
பொன்னின் செய் மண்டபத்துள்ளே
புகுந்து புவனி யெல்லாம் விளங்க
அன்னநடை மடவாள் உமைகோன்
அடியோ முக்கருள் புரிந்து
பின்னைப்பிறவி அறுக்க நெறிதந்த
பித்தற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புராணம்

தெண்ணிலா மலர்ந்த வேணியாய் உன்தன் திருநடம்கும்பிடப்பெற்று
மண்ணிலே வந்த பிறவியே எனக்கு வாலிதாம் இன்பமாம் என்று
கண்ணில் ஆனந்த அருவிநீர் சொரியக் கைம்மலர் உச்சிமேல் குவித்துப்
பண்ணினால் நீடி அறிவரும் பதிகம் பாடினார் பரவினார் பணிந்தார்.

திருப்புகழ்

விநாயகர் துதி:

தத்தன தனதன தத்தன தனதன
தத்தன தனதன - தனதான.

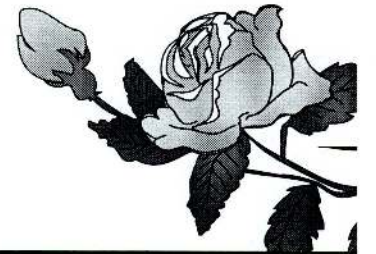
கைத்தல நிறைகனி அப்பமொ டவல்பொரி
கப்பிய கரிமுக னடிபேணிக்
கற்றிடு மடியவர் புத்தியி லுறைபவர்
கற்பக மெனவினை கடிதேகும்
மத்தமும் மதியமும் வைத்திடும் அரன் மகன்
மற்பொரு திரள்புய மதயானை
மத்தள வயிறனை யுத்தமி புதல்வனை
மட்டவிழ் மலர்கொடு பணிவேனே
மத்தமி முடைவினை முற்படு கிரிதனில்
முற்பட வெழுதிய முதல்வோனே
முப்புர மெரிசெய்த அச்சிவ னுறைரதம்
அச்சது பொடி செய்த அதிதீரா
அத்துயரது கொடு சுப்ரமணிபடும்
அப்புன மதனிடை யிபமாகி
அக்குறமகளுட னச்சிறு முருகனை
அக்கண மணமருள் பெருமாளே.

ஏம் இதய
நூலாதிக்கு..

7

மறை மெகங்கிப்பிடுந்தி..
ஆகஸ்ட் 1997

7ம் இதய
நலவுக்கு...

கந்தர் சஷ்டி கவசம் நேரிசை வெண்பா

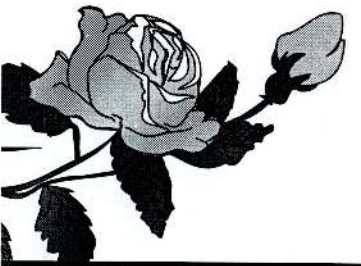
துதிப்போருக்கு வல்வினைபோம்துன்பம்போம் நெஞ்சில்
பதிப்போர்க்குச்செல்வம் பலித்துக் கதித்தோங்கும்
நிஷ்டையுங் கைகூடும் நிமரருள்
கந்தர்சஷ்டி கவசந் தனை.

குறள் வெண்பா

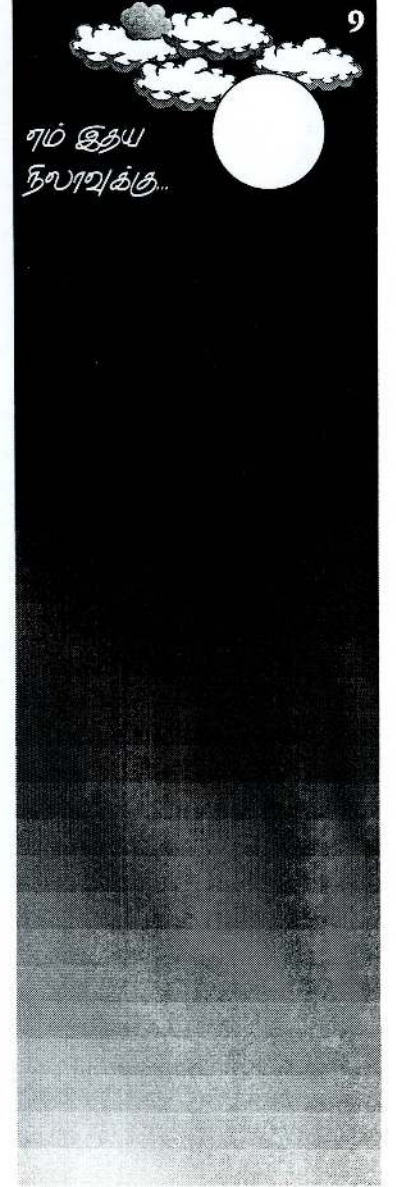
அமரரிடர் தீர வமரம்புரிந்த
குமரனடி நெஞ்சே குறி.

சஷ்டியை நோக்கச் சரவண பவனார்
சிஷ்டிருக் குதவுஞ் செங்கதிர் வேலோன்
பாதமிரண்டில் பண்மணிச் சதங்கை
கீதம்பாடக் கிண்கிணி யாட
மையனடஞ் செய்யும் மயில்வா கனனார்
கையில்வே லாலெனைக் காக்கவென் றுவந்து
வரவர வேலா யுதனார் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக
இந்திரன் முதலா வெண்டிசை போற்ற
மந்திர வடிவேல் வருக வருக
வாசவன் மருகா வருக வருக
நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக
நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
சிரிகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக
சரஹண பவனார் சடுதியில் வருக
ரஹண பவச ரரரர ரரர
ரிஹண பசவ ரிரிரிரி ரிரிரி
விண்பவ சரஹ வீரா நமோ நம
நிபவ சரஹண நிறநிற நிறென
வசர ஹணய வருக வருக
அசுரர் குடிகெடுத்த ஐயா வருக
என்னை யாளும் இளையோன் கையில்
பன்னிரண் டாயுதம் பாசாங் குசமும்
பரந்த விழிகள் பன்னிரண் டிலங்க
விரைந்தெனைக் காக்க வேலோன் வருக
ஐயுங் கிலியும் அடைவுடன் செளவும்
உய்யொளி செளவும் உயிரையுங் கிலியும்
கிலியுஞ் செளவும் கிளரொளி யையும்
நிலைபெற் றென்முன் நித்தமு மொளிரும்
சண்முகன் றீயும் தனியொளி யொவ்வும்
குண்டலி யாஞ்சிவ குகன்றினம் வருக
ஆறு முகமும் அணிமுடி யாறும்
நீறிடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
பன்னிரு கண்ணும் பவளச் செவ்வாயும்
நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
ஈராறு செவியில் இலகு குண்டலமும்
ஆறிரு திண்புயத் தழகிய மார்பில்
பல்பூ ஷணமும் பதக்கமுந் தரித்து

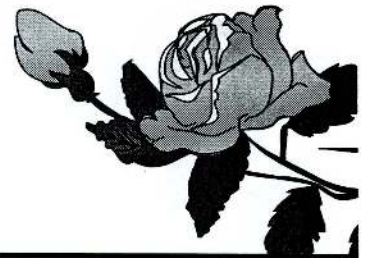
மறைமுகங்கள் மீட்டுந்து...
ஆகஸ்ட் 1997

நன்மணி பூண்ட நவரத்ன மாலையும்
 முப்புரி நூலும் முத்தணி மார்பும்
 செப்பழ குடைய திருவயி றுந்தியும்
 துவண்ட மருங்கில் கூரொளிப் படும்
 நவரத்னம் பதித்த நற்சீ ராவும்
 திருதொடை யழகும் இணைமுழந் தாளும்
 திருவடி யதனில் சிலம்பொலி முழங்க
 செகண செககண செககண செககண
 மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகமொக
 நகநக நகநக நகநக நகென
 டிகுகுண டிகுடிகு டிகுகுண டிகுண
 ரரரர ரரரர ரரரர ரரரர
 ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி
 டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடுடு
 டகுடகு டிகுடிகு டங்கு டிங்கு
 விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
 முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
 என்றனை யாளும் எரகச் செல்வ
 மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந் துதவும்
 லாலா லாலா லாலா வேசமும்
 லீலா லீலா லீலா விநோதனன்
 உன்றிரு வடியை உறுதியென் றெண்ணும்
 என்றலை வைத்துன் இணையடி காக்க
 என்னுயிர்க் குயிராம் இறைவன் காக்க
 பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
 அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
 பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க
 கதிரவே விரண்டும் கண்ணினைக் காக்க
 விதிசெவி யிரண்டும் வேலவர் காக்க
 நாசிக ளிரண்டும் நல்வேல் காக்க
 பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க
 முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க
 செய்யிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க
 கன்ன மிரண்டும் கதிர்வேல் காக்க
 என்னிளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
 மாற்பை இரத்த வடிவேல் காக்க
 சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க
 வடிவே லிருதோள் வளம்பெறக் காக்க
 பிடரிக ளிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
 பழுபதி னாறும் பருவேல் காக்க
 வெற்றிலேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
 சிற்றிடை அழகுறச் செவ்வேல் காக்க
 நாணாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
 ஆண்குறி யிரண்டும் அயில்வேல் காக்க
 பிட்ட மிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வட்டக் குதத்தை வடிவேல் காக்க
 பணைத்தொடை யிரண்டும் பருவேல் காக்க
 கணைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
 ஐவிர லடியினை அருள்வேல் காக்க
 கைகளிரண்டும் கருணைவேல் காக்க
 முன்கை யிரண்டும் முரண்வேல் காக்க
 பின்மை யிரண்டும் பின்னவ ளிருக்க
 நாவிற் சரஸ்வதி நற்றுணை யாக

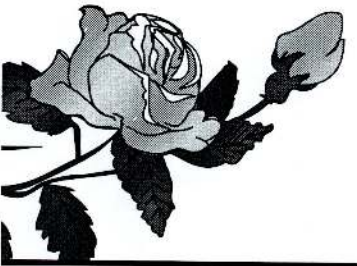
மறை மொகங்கிழ்ந்த...
 ஆகாட் 1937

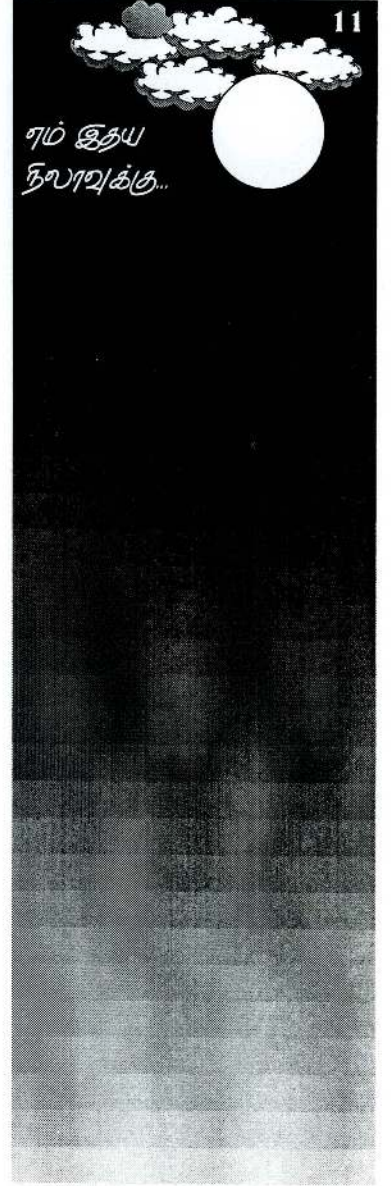
ரம் இதய
நலவுக்கு..

மறைமுகங்கள் பற்றி...
ஆகஸ்ட் 1997

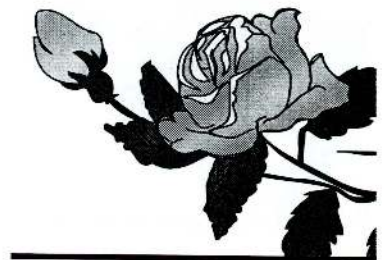

நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
முப்பா னாடியை முனைவேல் காக்க
எப்பொழு தும்மெனை எதிர்வேல் காக்க
அடியேன் வசனம் அசைவுள் நேரம்
கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
வரும்பக றன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
அரையிரு டன்னில் அனையவேல் காக்க
ஏமத்திற் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
தாமத நீங்கிச் சதுர்வேல் காக்க
காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
நோக்க நோக்க நொடியி னோக்க
தாக்க தாக்க தடையறத் தாக்க
பார்க்க பார்க்க பாவம் பொடிபட
பில்லி சூனியம் பெரும்பகை யகல
வல்ல பூதம் வலாஷ்டிகப் பேய்கள்
அல்லற் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
பிள்ளைக டின்னும் புழைக்கடை முனியும்
கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
பெண்களைத் தொடரும் பரமராட் சதரும்
அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
இரிசி காட்டேரி இத்துன்பச் சேனையும்
எல்லினு மிருட்டிலும் எதிர்படு மண்ணரும்
கனபூசை கொள்ளும் காளியோ டனைவரும்
விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்
தண்டியக் காரரும் சண்டா ளங்களும்
என்பெயர்சொலவும் இடிவிழுந் தோடிட
ஆனையடியினில் அரும்பா வைகளும்
பூனை மயிரும் பிள்ளைக ளென்பும்
நகமு மயிரும் நீண்முடி மண்ணையும்
பாவைக ளுடனே பலகல சத்துடன்
மனையிற் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
ஓட்டியச் செருக்கும் ஓட்டியப் பாவையும்
காகும் பணமும் காவுடன் சோறும்
ஒதுமஞ் சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
மாற்றான் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
காலதூ தாளெனைக் கண்டாற் கலங்கிட
அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
வாய்விட் டலறி மதிக்கெட் டோட
படியினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
கட்டுட னங்கம் கதறிடக் கட்டு
கட்டி யுருட்டக் கைகால் முறிய
கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
முட்டு முட்டு முழிகள் பிதுங்க
செக்கு செக்கு செதிற் செதிலாக
சொக்கு சொக்கு சூர்ப்பகைச் சொக்கு
குத்து குத்து சூர்வடி வேலால்
பற்று பற்று பகலவன் றணலெரி
தணலெரி தணலெரி தணலது வாக
விடுவிடு வேலை வெருண்டது ஓட
புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
எலியுங் கரடியும் இனித்தொடர்ந் தோடத்
தேனும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
கடுவிட விஷங்கள் கடித்துய ரங்கம்

ஏறிய விஷங்கள் எளிதுடனிறங்க
ஒளிப்புஞ் சுளிக்கும் ஒருதலை நோயும்
வாதஞ் சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்
சூலைஷயங் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பிரீதி
பக்கப் பிளவை படர்தொடை வாழை
கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
பற்குத் தரணை பருவரை யாப்பும்
எல்லாப் பிணியும் என்றனைக் கண்டால்
நில்லா தோட நீயெனக் கருள்வாய்
ஈரே முலகமும் எனக்குற வாக
ஆணும் பெண்ணும் அனைவரும் மெனக்கா
மண்ணா ளரசரும் மகிழ்ந் துறவாகவும்
உன்னைத் துதிக்க உன்திரு நாமம்
சரஹண பவனே சையொளி பவனே
திரிபுர பவனே திகழொளி பவனே
பரிபுர பவனே பவமொளி பவனே
அரிதிரு முருகா அமரா பதியைக்
காத்துத் தேவர் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்
கந்தா குகனே கதிர்வேலவனே
கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
இடுப்பனை யழித்த இனியவேல் முருகா
தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா
கதிர்காமத் துறை கதிர்வேல் முருகா
பழனிப் பதிவாழ் பாலகு மாரா
ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா
செந்தின் மாமலையுறும் செங்கல்வராயா
சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசே
காரார் குழலாள் கலைமகள் நற்றாய்
என்னா விருக்க யானுனைப் பாட
எனைத்தொடர்ந்திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
பாடினே னாடினேன் ஆவினன் பூதியை
நேச முடன்யான் நெற்றியிலணியப்
பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
உன்பதம் பெறவே உன்னிரு ளாக
அன்புட னரஷி அன்னமும் சொன்னமும்
மெத்த மெத்தாக வேலா யுதனார்
சித்திபெற் றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்
வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசன்
வாழ்க வாழ்கவென் வறுமைகணீங்க
எத்தனைகுறைகள் எத்தனை பிழைகள்
எத்தனை யடியேன் எத்தனை செய்யினும்
பெற்றவன் நீகுரு பொறுப்ப தன்கடன்
பெற்றவன் குறமகள் பெற்றவ ளாமே
பிள்ளையென் றன்பாய்ப் பிரிய மளித்து
மைந்தனென் மீதுன் மனமகிழ்ந் தருளித்
தஞ்சமென் டடியார் தழைத்திட வருள்செய்
கந்த சஷ்டி கவசம் விரும்பிய
பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததை
காலையில் மாலையில் கருத்துட னாளும்

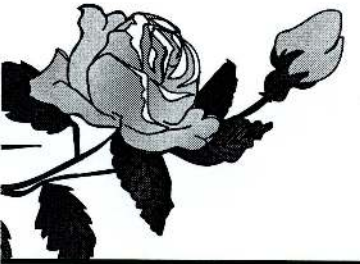
மறை மகன்சுமிருந்து..
ஆகஸ்ட் 1997

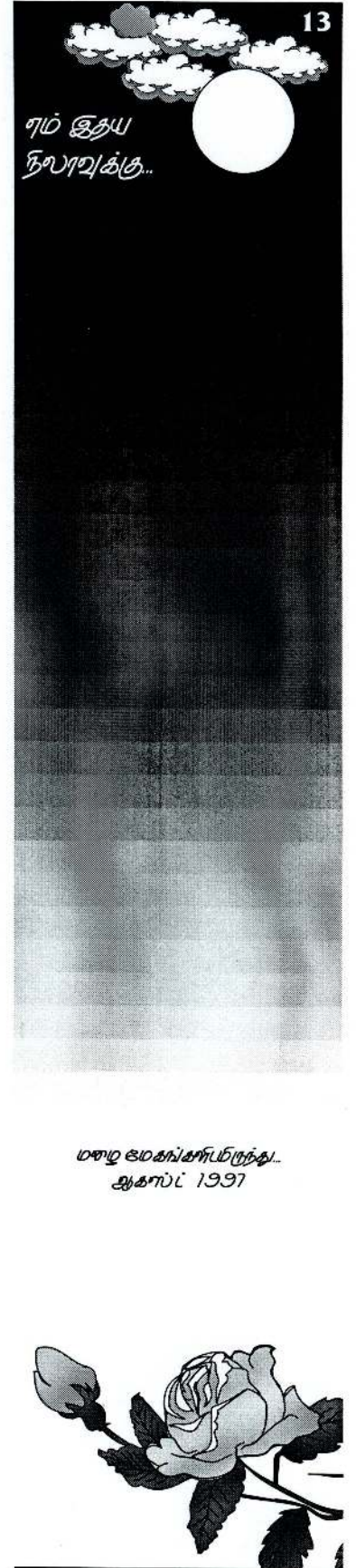
ஆசா ரத்துடன் அங்கந் துலக்கி
 நேச முடனொரு நினைவது வாகிக்
 கந்தர் சஷ்டி கவச மிதனைச்
 சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
 ஒருநாள் முப்பத் தாறுருக் கொண்டு
 ஓதியே ஜெபித்து உவந்து நீறணிய
 அஷ்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
 திசைமன்ன ரெண்மர் செயலது அருளுவர்
 மாற்றல ரெல்லாம் வந்து வணங்குவர்
 நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
 நவமத னெனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
 எந்த நாளுமீ ரெட்டாய் வாழ்வர்
 கந்தர்கை வேலாங் கவசத் தடியை
 வழியாய் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
 பொல்லா தவரைப் பொடிப்பொடி யாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 சர்வ சத்துரு சங்கா ரத்தடி
 அறிந்தென துள்ளம் அஷ்டலட் சுமிகளில்
 வீரலட் சுமிக்கு விருந்துண வாகச்
 சூரபத் மாவைத் துணித்தகை யதனால்
 இருபத் தேழ்வர்க் குவந்தமு தளித்த
 குருபரன் பழனிக் குன்றினி லிருக்கும்
 சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
 எனைத் தடுத்த தாட்கொள என்றன துள்ளம்
 மேவிய வடிவுறும் வேலவ போற்றி
 தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
 திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
 இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
 வெட்சி புனையும் வேளே போற்றி
 உயர்கிரி கனக சபைக்கோ ரரசே
 மயினட மிடுவாய் மலரடி சரணம்
 சரணம் சரணம் சரவண பவஓம்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்

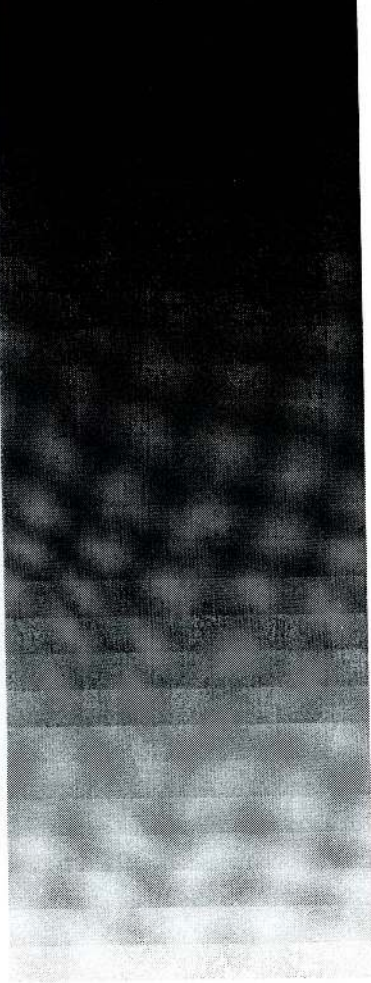
மறை உமகங்குமிருந்து..
 ஆகஸ்ட் 1997

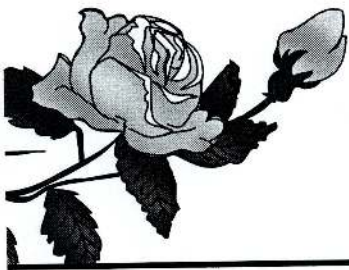
அமரர் திரு. நீலா குகதாசன் அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு

முத்திக்கு வழிகாட்டும் முன்னவர் கோணேஸ்வரரும் எத்திக்கும் இசை கொட்டும் எழிலார் துறைமுகம் சேர்ந்த திருமலை தன்னில் என்றும் திருவுடன் விளங்குகின்ற பெருகு நல் வளம் படைத்த பெருமைசேர் நிலாவெளியில் தருமமும் குணமும் மிக்க தாமோதரமான வள்ளல் விரும்பியே கைபிடித்த வீணைமொழித் திலகவதி இருவரும் சேர்ந்து வந்து ஈசனடி போற்றி நின்றார். தருமம் பல செய்து உவந்து தாம் செய்தார் இல்லறத்தை ஆண்டவன் அருள்புரிய அவர்கட்கு அவனி புகழ் ஆண்மக்கள் ஐவரும் பெண்மக்கள் நால்வரும் உத்தம வேளை தன்னில் உதித்தனர் மனம் மகிழ்ந்தார் அத்தரும மக்களில் ஒருவரே நம் அன்பு நிலா குகதாசன் வளர்பிறைபோல் வளர்ந்து வயதைந்தாய் ஆகையிலே உளம் நிறைந்த அன்போடு உவந்து அரவணைத்தார் பண்டிதமணியென்னும் பைந்தமிழ் பேராசான் கணபதிப் பிள்ளையென்ற கற்பகத்தருவணையான் பேரனாம் குகதாசனுக்கு பெருங்குருவாயிருந்து ஆன ஆவன்னா என உள்ள அரிச்சுவடி தொடக்கி வைத்தார். சிந்தை மகிழ்வுடனே சிறப்பாய்த் தமிழ் பயின்று வந்திடுங் காலத்திலே மதிப்பளிக்கும் மறுமொழியாம் ஆங்கிலங் கற்றிடவே ஆசை கொண்டு திருமலையில் இங்கிதமாய் விளங்கிடும் இந்துக் கல்லூரி சென்றார் உயர்கல்வி கற்றதுடன் உதைபந்து வீரனுமாய் நயந்து விளங்கியங்கே நற்புகழை நாட்டி நிற்கையிலே பயிர் செய்கை உத்தியோக பதவியும் கிடைத்ததுவே பகலிரவு பாராது பாடுபட்டுழைத்தாரே அகமகிழ்வு கொண்டு அவர் பணியை மெச்சினரே தமிழர் உயர்வு பெற்று தன்மானத்துடன் வாழ வழியினைக் கண்ட பின்னர் வளமிக்க தமிழ் மொழியின் கவிதையால் கட்டுரையால் காட்டினரே தம் நிலையை கவிதையும் கட்டுரையும் கண்திறக்கவைத்தனவே தமிழ் மொழி தமிழீழம் தமிழர் உரிமை யாவும் குழி தோண்டிப் புதைத்து கொடுமைகள் புரிந்திடும் சிங்களப் பௌத்தரின் சீர் கெட்டுப் பாழ்பட்ட மங்கியழியவுள்ள மதியிழந்த புல்லரசின் கண்களில் சிக்கியது கவிதைகள் கட்டுரைகள் பண்பிலாரதைப் பார்த்ததும் பறந்தோடி வந்தனரே அடிமை உனக்கென்னடா ஆசை பிறந்ததென்று இடிபோலக் கர்ச்சித்து இரக்கமே யில்லாமல் அடித்தார் உதைத்தார் அன்பனுக்கு விலங்கிட்டார் பிடித்து இழுத்துச் சென்றார் பெருமையுடையவரை பயங்கரவாதி என்றோர் பட்டத்தையும் சூட்டினரே தயங்காது தண்டனையை தாமளிக்க எண்ணிவிட்டார். ஓராண்டு காலம் ஒடுக்கி வைத்தார் வெலிகடையில் தண்டனைக் குற்றமில்லை தடுத்து வைக்க நீதியில்லை என்றுரைத்தார் நீதிபதி ஏக்கமுற்றார் பாவிக்கும் சென்றிரு வீடென்றார் சினத்தை மனத்தடக்கி பெற்றார் உடன் பிறந்தார் பெருமினத்தார் ஒன்றாக கற்றாதனைக் கண்ட கன்று போல் களிப்புற்றார் எண்பத்தைந்தில் சிறை மீண்டு எண்பத்தாறில் கனடா வந்து

மறைமுகங்கள் பற்றி...
ஆகஸ்ட் 1997

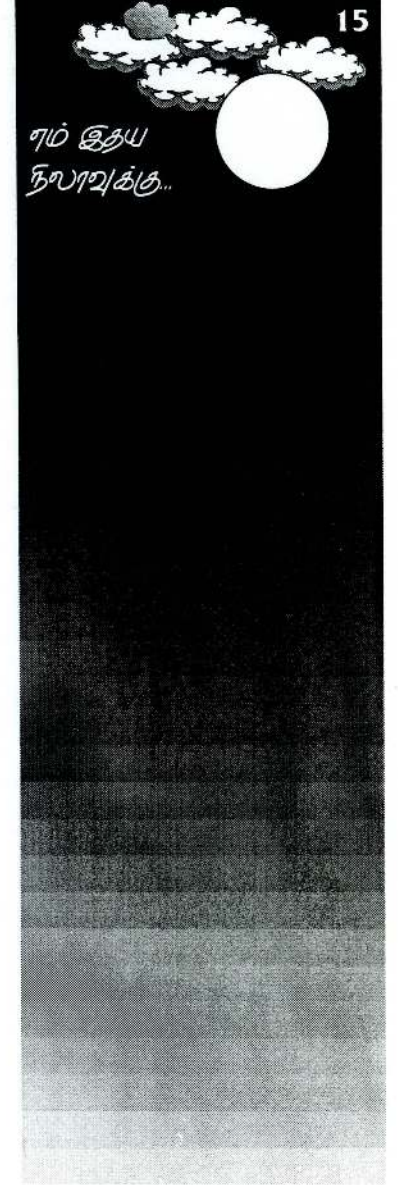
எண்பத்தியேழில் ஏற்றுக் கொண்டார் வேலை தனை I.B.M இல்
ஈரைந்து ஆண்டு ஈடில்லா உழைப்பினால்
மேலாளராக மேலோங்கி நின்றார்
உண்மை தவறாது ஊக்கத்துடனுழைத்து
உடன் பிறந்தோருக்கும் உற்றார் மற்றோருக்கும்
இடமுள்ளவரை என்றும் இயன்றவரை உதவி செய்து
தமிழினம் ஒன்றுபட்டு தலைநிமிர்ந்து வாழ்ந்திட
தமிழ்மொழி தழைத்து தரணியெல்லாம் பரவிட
சாதி சமயம் சண்டை சவக்குழியில் வீழ்ந்திட
ஆதி அரண் பாதத்தை அனுதினமும் போற்றிட
கவிதையொடு கட்டுரையும் கவின்பொது நாடகமும்
புவி போற்றப் புனைந்து புத்துயிர் தந்து நின்றான்.
திருமலை தந்த சிறப்புறு கலைஞன் சீருடை பண்பாளன்
தரு ஏசியா வானலை தன்னில் தங்கி புகழ் மிக்க ஆசானாகி
அன்பர் தமது வினாவுக்கெல்லாம் ஆணித்தரமாய் பதிலுமளித்து
பென்றாப் புகழ் பூத்த பொதுவறிவாளி
காலம் பல காத்திருந்தும் கைப்பிடிப்பேன் அவரை என்று
சீலமுடன் வாழ்ந்த சிவசாந்தினியை
சிந்தை மகிழ்வுடன் திருமணம் செய்தவன்
விந்தைக் குரியவன் வேஷதாரியல்லன்
இல்லறமெனப் புகழ் நல்லறமதனில்
நல்லனவெல்லாம் நாடியே செய்தனன்
நிமலைத் தொழுது நிகரிலா நிருஷியை
அமலன் அருளால் அடைந்து வந்தனன்
பெருமை மிகுந்த பெற்றிரு மகளை
அருமை பெருமையாய் அன்புடன் வளர்த்தனர்
அன்னையை இங்கு அழைத்து அவரின் உள்ளம் குளிர
பன்னரும் பணிபல செய்து பாங்குடன் பாதுகாத்தாரே
தாயுடன் தாரமும் தவமகள் நிருஷியும்
நேயமுடன் நின்ற நிறை சகோதரங்கள்
ஒன்றாகக் கூடி உவந்திருக்கும் நாளில்
துன்று பிணியொன்று தொட்டது குகனில்
வாட்டி வதைத்து வளருயிர் பறித்தது
பிறந்து மணந்து பிரிந்ததும் ஆறில்
பிறந்த மண் பெருமை பெற்றிட புகுந்த மண் புதுமை கண்டிட
சிறந்த தொண்டுகள் செய்து சிவனடி சென்றான் ஐயன்
மீண்டும் வருவேன் என்று மெய்யாகச் சொல்லியவன்
மீண்டும் வந்துதிப்பான் விடுவீர் துயரமெல்லாம்.

பிறந்த பொன்னாட்டிற்காய் பேசுகின்ற தாய்மொழிக்காய்
சிறந்த தொண்டாற்றி சீர் பெற்றுயர்ந்தவர்கள்
மறந்தும் இறப்பதில்லை மாநிலத்தீர் அறிவீரே
திறம்பட அவன் பணியை செய்திடுவோம் நாமே.

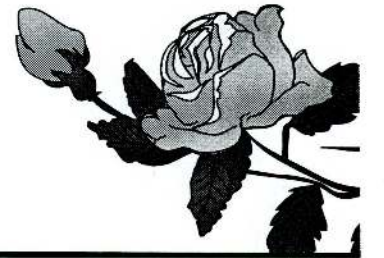

ஆறுதலுக்காக அழகையா, அழகைக்காக ஆறுதலா?

எம் நெஞ்சின் குமுறல்கள் உன் நெஞ்சில் விழுகிறதா?
ரத்தக் கண்ணீரை நாங்கள் சொரிந்து கொண்டிருக்கிறோம்
உன்னால் உணர முடிகிறதா?
இழந்த எம் பலத்தை உன்னால் ஈடுசெய்ய முடியுமா?
முடிந்தால் சொல்லு!
துரை! நீ இன்னும் என்னை எம்மை விட்டுப் போகவில்லை
என்பது மட்டும் எனக்கும் எங்களுக்கும் தெரிகிறது!
போராட்டங்களின் மத்தியில் புனை பெயர்களுடன் உலா வந்தாய் நீ!
இன்று உன்னைத் தேடும்போது புனை பெயர்களையும் தேடவேண்டுமா?
சொல்!
உனக்காக நாம் எத்தனை நாள் எங்களை இழந்திருக்கிறோம்.
இருந்தும் இன்று நாம் உன்னை இழப்போம் என்று
எப்போதாவது நீ எம்மிடம், என்னிடம் சொல்லியிருக்கிறாயா?
முடிந்தவரை முயற்சிப்போம் முயற்சிப்போம் என்று நம்பிச் செயற்பட்டோம்.
நீ எங்களை ஏமாற்றவிட்டாயா? அல்லது நாம்
உன்னை ஏமாற்றி விட்டோமா?
என்ன இருந்தாலும் என்னிலிருந்து நீ என்றும் விலகவில்லை!
அதுபோல் எங்களிலிருந்தும் நீ விலகமாட்டாய்!
எங்கள் கண்ணீர் எதுமட்டும் போகும்!
இவைகளை உன்னால் இன்று உணரமுடிகிறதா?
வைத்தியத்தை நாம் நம்பலாமா என நீ கேட்டாய்!
ஆனால் அதை விட மேலாக இறைவனை நம்புவோம் பயப்படாதே என
ஆறுதலை உனக்குச் சொன்னது உனக்குக் கேட்டதல்லவா?
இன்று எமக்கு உன்னால் ஏதாவது ஆறுதல் சொல்ல முடியுமா?
அப்படியானால் எழும்பிவந்து சொல், எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.
துரை! எனக்காக மட்டும் ஒருதரம் எழும்ப மாட்டாயா?
உனக்காக நாம் ஓலமிடுகிறோம்! எனக்காக நீ இரங்க மாட்டாயா?
எனக்குத் தெரியும், இது அசட்டு நம்பிக்கைதான், ஆனாலும் அதற்காக
நான் உன்னைக் கேட்காமல் விடப்போவதில்லை.
அமுதால் நீ ஆயிரம் வரிகளில் ஆறுதல் சொல்லுவாய்.
ஆனால் இன்று நீ அதேபோல் எனக்கு ஏதாவது சொல்ல மாட்டாயா?
எனக்குத் தெரியும் நீ ஏதோ சொல்கிறாய்,
இருந்தும் அது எனக்குத் தான் கேட்கவில்லை,
ஒரு வகையில் உன் வார்த்தைகளைக் கேட்கமுடியாத செவிடன் நான்!
அதற்காக நீ என் மேல் அனுதாபப்படு!
மரணம் எல்லா உயிரினங்களுக்கும் தான்.
ஆனால் அது உன்னை எதிர்போக்கும்போது நான் என்னை இழந்து
கொண்டிருக்கிறேன்!
புரிகிறதா உனக்கு!
பேசுவாய் பேசுவாய் என்றிருந்தேன். இறுதியில் என்னைமட்டும் பேசவிட்டு நீ
மட்டும் எங்கே போனாய்?
முடிந்தால் நான் முயற்சி செய்கிறேன் உன்னிடம் கதைக்க,
ஏலாவிட்டால் நீயாவது என்னிடம் கதைக்க முயற்சி செய்து பார்!
நீ என்னை, எம்மை ஏமாற்றி விட்டாயா?

மறைமுகங்களில் இருந்து...
ஆகஸ்ட் 1997

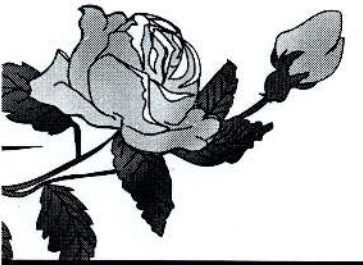

ஏம் இதய
நலவுக்கு..

அல்லது நாம் உன்னை ஏமாற்றி விட்டோமா?
எது உண்மை என்பதை புத்திசாலித்தனமான உன் கணிப்பால் எமக்குச் சொல்!
எனக்குத் தெரியும், உனக்கு இதுக்கு மட்டும் விடை தெரியாது!
வெட்கமாயிருக்கிறது எமக்கு இதைக் கேட்க! இப்பொழுது நீ சொல்வது சரி!!
இறைவன் தான் எம்மையும் உன்னையும் ஏமாற்றி விட்டான்.
உனக்காக நாம் இழந்த அனைத்தையும் எப்போது
நீ எமக்காக இழக்கப்போகிறாய்?
கண்ணீரை மட்டும் கனகாலத்துக்கும் எம்மால் விடமுடியுமா?
ஆசையாய் ஒரு அண்ணன் இருந்தும் நீ
ஏன் எம்மை என்னை அநாதயாக்கினாய்?
எப்படி உன்னால் முடியும்?
ஏன் இந்த முடிவை நீ மேற்கொண்டாய்?
நீ வாழுவதற்காக முயற்சி செய்து கூடப் பார்க்கவில்லையா?
எல்லாம் முடிந்த உனக்கு ஏன் இது முடியாமல் போனது?
நீ பெரியதொரு பிழையைச் செய்து விட்டாய்.
இந்தப் பிழையை நீ எமக்குச் செய்ததால் உன்னை
நாம் மன்னிக்கவே மாட்டோம்.
ஆதலால் நீ என்னுடன் இனிமேல் கதைக்காதே!
கோவத்தால் நான் இதைச் சொல்லவில்லை.
தயவுசெய்து என்னில் குறை பிடிக்காதே!
என்ன இருந்தாலும் நீ சுயநலக்காரன். ஏனெனில் நீ எம்மை எல்லாம்
ஏமாற்றிவிட்டு சொர்க்கத்தை தேடி சுயநலத்தோடு பறந்து விட்டாய்!
உனக்கு இது சரி எனப்பட்டதா? சொல்லு பாப்பம்!
நீ எங்கு போனாலும் நான் உன்னை விடப்போவதில்லை!
என் கண்களிலிருந்து நீ எங்குமே ஒழிந்து கொள்ளமாட்டாய்.
அதை மட்டும் நீ எதிர்பார்க்காதே!!

இப்படிக்கு
உன் தயவில்
உன் அண்ணன்

மறழ் கமகங்களிடமிருந்து..
ஆகஸ்ட் 1997

எங்கு நீ சென்றாய்?

அண்ணா....அண்ணா என்று - நாம்
அல்லும் பகலும் அழுதழுது எங்கும்
அலைந்து திரிகின்றோம் ஆறுதல் தாராயோ
அன்பால் ஒரு வார்த்தை பேச மாட்டாயோ?
சொல் அண்ணா சொல்...சொல்

இறுதி ஊர்வலமாய் அதில்
இடிந்து போய் நாமிருக்கக்
கண்திறந்து பாராயோ?
கன்னித் தமிழ் பேசாயோ?
மௌனம்தான் உன் விடையோ
சொல் அண்ணா சொல்...சொல்

உம்மோடு நாம் கதைப்பதற்கு
எத்தனித்த போது - நீ
எம்மை ஏமாற்றிவிட்டு
எங்கு தான் சென்றாயோ?
சொல் அண்ணா சொல்...சொல்

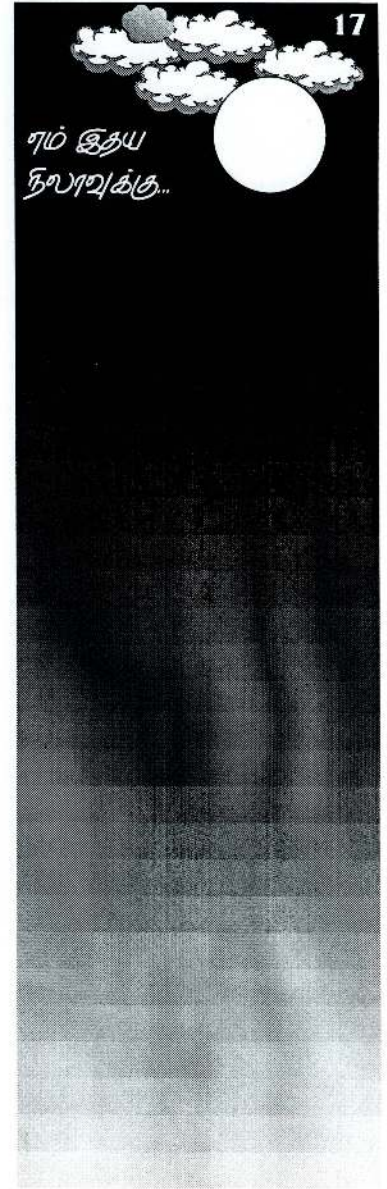
தெருவினில் போகும் போதும்
தெரியாத முகங்கள் கூட
உன் பெயரைத் தினமும்
உளமார உச்சரிக்கும்
உண்மையில் நீ ஓர் இளையநிலாதான்

வீட்டிற்கு வந்தால் - நீயும்
சினிமா அரசியலென்று
விளக்கமாய் எடுத்துரைப்பாய்
சுற்றி நின்று நாமும்
சின்னக் குழந்தைகள்போல்
சிரித்து நிற்கும் வேளையிலே
சிந்திக்கவும் வேண்டுமென்பாய் - இன்று
எல்லோரும் அழுது நிற்க
எங்கு சென்றாய் சொல் அண்ணா

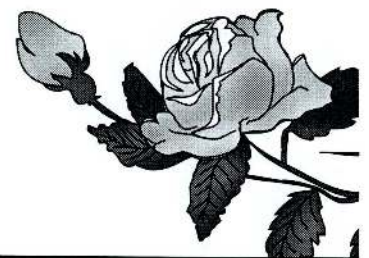
நாலு கேள்வி நாம் கேட்டால்
நன்றாக விளக்கம் சொல்வாய்
நாமெங்கு செல்வோமினி
நயமான விளக்கத்துக்கு
நித்தமும் எம் மனதில்
நீங்காமல் நீயிருப்பாய்
நிதமும் எமை அழ வைத்து
நீண்ட தூரம் சென்றாயோ?

எனது கவிதைகளை நான் எழுதித் தரும்போது
எழுத்துப்பிழை, பொருள், சொற்பிழை
எடுத்துரைப்பாய் எப்போதும்.
உனக்காக எழுதுகிறேன்
இப்போது வந்து சொல்லாயோ
நீ எழுந்து வாராயோ

தம்பி
பாரதிதாசன்

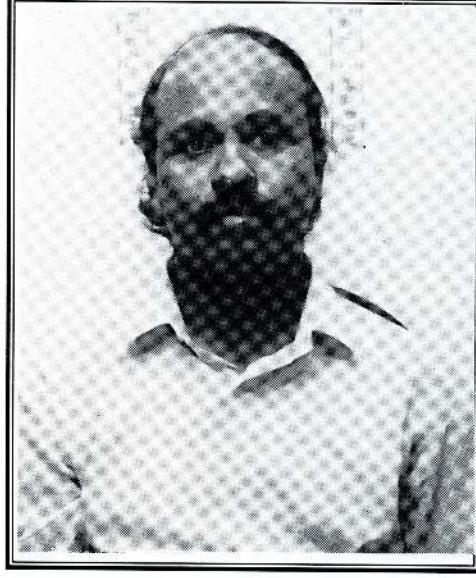

மறை உமகங்காமிருந்து..
ஆகஸ்ட் 1997

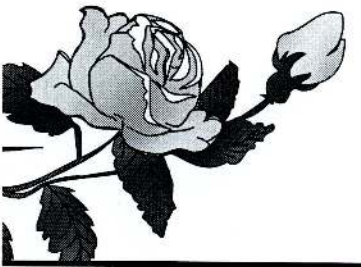
நிலாவெளியிலிருந்து....

கோபாலபுரம் பெற்றெடுத்த கோமகனே குகதாசன் பாபலம் பெற்றிருந்தும் பாரதிபோல் போனதேனோ கனடா நீ சென்றிருந்தும் கவிதையினை மறவாது உனதான உயிராய் உய்வித்தாய். தமிழையே எக்கணம் மறப்போம் என்றுமே நிலைக்கும் உன்நினைவுகளை துக்கமது தாளாது துயருருகிறோமே!

மறைபுகழ்க்காப்பிட்டு...
ஆகஸ்ட் 1997

மு. அம்பிகைப்பிள்ளை
(மாமி) குடும்பம்
கோபாலபுரம் - நிலாவெளி

உன்னோடு நானிருந்த.....

உன்னோடு நானிருந்த காலத்தை திரும்பிப் பார்க்கிறேன். நீயும் நானும் உன் கனடாவில் கால் பதித்த நாள் முதல் உன் இறுதி மூச்சு வரையும் என்னுடன் அல்லவா நீயிருந்தாய். அண்ணனும் தம்பியும் அடித்துக் கொள்ளும் இந்த அந்நிய நாட்டிலே “என்ன அப்படியொரு ஓட்டு” என்று அனைவரும் வியந்து நின்றது என் நினைப்புக்கு வருகிறது.

உன் இறுதி ஊர்வலத்தைப் பார்த்த போதும் இத்தனைபேர் இரங்கலுரை ஆற்றிய போதும் இந்த மாமனிதனுடன் ஒன்பதரை ஆண்டுகள் ஒன்றாக குடியிருந்ததில் ஒப்பற்ற உவகை கொள்கிறேன். நீ வாழ்ந்த காலத்தில் நாமெல்லாம் வாழ்ந்ததாக பேசிக் கொள்ளும் சமூகத்தில் உன்னுடனேயே நான் வாழ்ந்த காலத்தை எப்படிப் போற்றிக் கொள்வது? தொழில் ரீதியில் ஆறு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக உன்னுடன் பணிபுரியும் வாய்ப்பல்லவா கிடைத்தது எனக்கு.

மாமனிதன் நீ மறைந்ததில் இங்கு மனிதம் தழைத்தது. ஆம்! இலக்கிய உலகில் இரண்டுபட்டவர்களை கூட இரங்கல் உரையில் ஒன்று படவைத்தாய். கலை உலகில் “கடித்து” கொண்டவர்கள் கூட கை கோர்த்துக் கொண்டார்களே.

ஏன் கந்தனுடன் கர்த்தரும் சேர்ந்தல்லவா உனக்கு பிரியாவிடை சொன்னார்கள். ஆம் நீ சாவில் கூட சாதனை செய்தவன் தான்.

உனது கலை உணர்வின் வெளிப்படான இளையநிலாவைத் தயாரிக்கிறாய். வெளியீட்டுவிழாமண்டபத்தில் முத்தவர் பலரும் முதறிஞர்களும் இருக்க எனக்கு முதல் பிரதியை வாங்கும் முதன்மையைத் தந்தாய். ஏன் என்று கேட்டேன்; முதறிஞரையும், முத்தோரையும் விட முக்கியம் உறவு என்றாய். முக்குளித்துப் போய்விட்டேன் நீ காட்டி நின்ற அன்பில்.

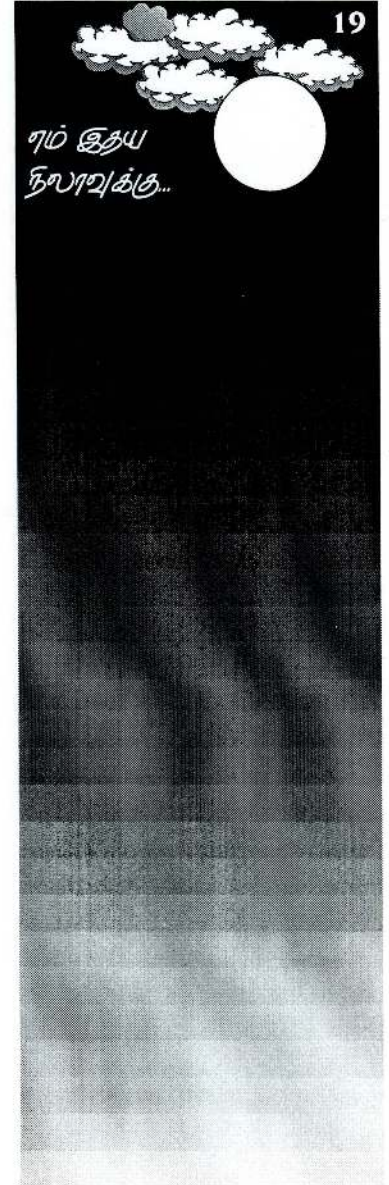
என்னுடைய சகோதரியின் கணவர் இறந்த செய்தி எமக்குக் கிடைத்தபோது அதிகாலை 3 மணி. தூக்கத்திலிருந்த உன்னை எழுப்பி தகவல் சொன்னபோது பதறிப்போனாய் நீ. பதற்றத்தான் நாம் வீட்டிலிருந்து புறப்பட்டுபோது “கையில் எவ்வளவு காசு இருக்கு” என்று கேட்டு என் கையில் நீ திணித்த பணத்தால் உதவும் கரங்களுக்கு நீயே உதாரணம் ஆகிக்கொண்டாய்.

என் மகனுக்கு அரிசியில் ‘அ’ அரிஓம் என்று தொடக்கிவைத்தாய்! அத்தனை பேருக்கும் மத்தியில் தன்னை எப்படித் தேர்ந்தெடுத்தாய் என்று என் மனைவியை - அவர் தங்கையை வினாவுகிறார். உங்கள் புதுக்கவிதையும், புத்திசாலித்தனமும் என் மகனுக்கும் வரட்டும் அதனால்தான் என்று புன்னகைக்கிறாள் அவர் தங்கை. புன்னகையுடன் சம்மதித்தார் ஏடு தொடக்குவதற்கு. இன்று என் மகன் ஸ்ரீ ஐயப்பன் கோவிலில் தமிழ் படிக்கிறான். மாமாவின் தமிழ் அறிவை என் மழலைக்கும் தந்துவிட மறைந்துவிட்ட உன்னை மன்றாடிக் கேட்கிறேன்.

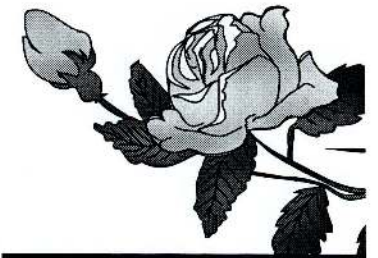
என் இரண்டரை வயதுப் பாலகன் தன் பிஞ்சு மொழியில் அப்பாவுக்கும், அம்மாவுக்கும், அண்ணாவுக்கும், விக்ரர் மாமாவுக்கும் சுகம் தா என்று தினம் வேண்டினானே, அத்தனை வேண்டுகலையும் அனைவரது பிரார்த்தனையையும் தாண்டி காலன் தன் கடமையை முடித்துக் கொண்டான். உனது விருப்பப்படியே உனது முகவரி வானமண்டலத்தில் வரையப்பட்டுவிட்டது. நீ சுவர்க்கக் காற்றை சுவாசித்துக் கொண்டு சுகித்திரு.

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்தவர்
வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படுவர்

உன் ஆத்ம சாந்திக்காக பிரார்த்தித்து நிற்கும்
மைத்துனர், தங்கை, மருமக்கள்

மறைமுகங்காமிருந்து..
ஆகஸ்ட் 1997

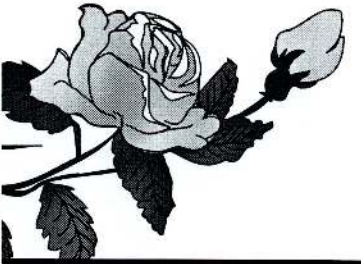

நிறை புகழைக் கொண்ட நிலா

ஈழத்தின் இனிய நிலா
 எமது இளைய நிலா
 நிலாவெளி தந்த நிலா
 நிறை புகழைக் கொண்ட நிலா
 ஒன்பதில் ஒரு நிலா
 உள்ளமெல்லாம் நிறைந்த நிலா
 ஊருக்கு உழைத்த நிலா
 உடன்பிறப்புகளை உயர்வாக்கிய நிலா
 புன்சிரிப்பு மாறாத நிலா
 புண்ணியத்தால் வந்த நிலா
 குழந்தைகளுடன் விளையாடும் நிலா
 குடும்பமாக வாழ்ந்த நிலா
 மனைவி மகளை மகிழவைத்த நிலா
 மாண்புடனே வாழ்ந்த நிலா
 கவிகள் பாடும் நிலா
 கவிஞரில் சிறந்த நிலா
 வந்தாரை வரவேற்கும் நிலா
 வாய்மொழி தவறாத நிலா
 ஏழைகளுக்கு உதவிய நிலா
 எளிமையாக வாழ்ந்த நிலா
 வானில் ஒரு நிலா
 வாழ்ந்து காட்டிய நிலா
 பத்திரிகையில் உலாவும் நிலா
 பாராட்டுப் பெற்ற நிலா
 நிம்மதியாக தூங்கும் நிலா
 நிர்க்கதியாக்கிவிட்ட நிலா
 கண்டவர்களைக் களிப்பூட்டிய நிலா
 காலன்பறித்த நிலா
 வானொலியில் வலம்வந்த நிலா
 வானவர் உலகு சேர்ந்த நிலா
 நிலத்தில் வாழவைத்த நிலா
 நித்திரையாகிவிட்ட நிலா
 வையத்துள் நீயும் நிலா
 வரவேண்டும் நிலா நிலா

உங்கள் துயரங்களுடன் பங்குபற்றும்
 உற்றார் உறவினர் சார்பில்
ஸ்ரீ. பொன்னையா

மறைபுகழ்க்காமிருந்த...
 ஆகஸ்ட் 1997

இறைவனிடத்தில் நீலா

கனடா தமிழ் மக்களின் இதயங்களில் நிலாவென பிரகாசித்த நீலா குகதாசன் எல்லோர் இதயங்களையும் இருளில் மறையவிட்டு இறைவனுடன் ஐக்கியமாகி விட்டார்.

எப்பொழுதும் புத்துணர்வுடனும், புதிய சிந்தனையுடனும் பூரித்து நிற்கும் அந்த இளையநிலா எமை விட்டுப் பிரிந்து விட்டார். ஏழைகள் மீதும், அநாதைச் சிறுவர்கள் மீதும் அவர் கொண்ட பற்றையும், மாறாத மனிதாபிமானத்தையும், மனிதரை மனிதராக நேசிக்கும் பண்பையும் அன்பு இல்லம் நிகழ்வின் மூலம் கண்ணாரக் கண்டேன்.

“எமக்கென்று ஒரு நாடு வேண்டும் அங்கு இனவெறியில்லாத இதயங்கள் வேண்டும்” என நாட்டுப் பற்றையும், மனிதாபிமானத்தையும் உணர்த்திய கவிஞன்.

“என் பிள்ளை என் தமிழை வாசிக்க வேண்டும். என் பிள்ளை என் மண்ணை நேசிக்க வேண்டும்” என தமிழ் மொழிப் பற்றையும், புலம்பெயர்ந்தவர்களுக்கு ஒரு போதனையையும் கூறி அந்த ‘மகாகவி’ எம்மை விட்டுப் பிரிந்து விட்டார்.

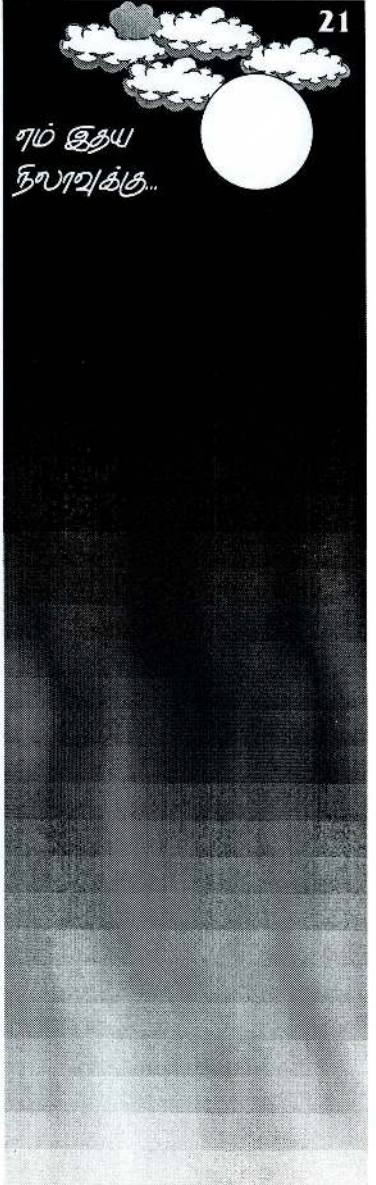
இந்த உலகில் உள்ள எல்லோரையும் காப்பாற்று. என்னுடைய அப்பாவைக் காப்பாற்று, என்னுடைய அம்மாவைக் காப்பாற்று என பிஞ்சு வாய் திறந்து பிரார்த்தித்த மழலை நிலா நிருஷியின் பிரார்த்தனையைப் பொய்யாக்கி எம்மைவிட்டு இறைவன் சிரம்பற்றிய நிலாவின் ஆத்மா சாந்தியடையப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

பஞ்சாட்சர விஜயகுமாரக் குருக்கள்
ஸ்ரீ கௌரி மங்கள சேவை

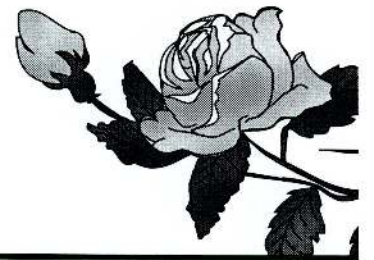
ஆசை நிலாவே

அன்பின் உறைவிடமே ஆசை மிகு நிலாவே என்
என்புகி நின்று நான் இயம்புவதைக் கேள் குகனே.
பிறந்திட்ட மண்ணுக்காய் பேசிடும் தாய்மொழிக்காய்
சிறப்பிழந்த இனத்துக்காய் சீராட்டி வளர் அன்னைக்காய்
கரம்தொட்ட கன்னிக்காய் கண் போன்ற நிருஷிக்காய்
பரந்து விட்ட உலகினுக்காய் பாமர மக்களுக்காய்
உடன் பிறந்தோர் உயர்வுக்காய் உண்மையின் உறைவிடமாய்
படமாட்டாத் துன்பமெல்லாம் பட்டுயர்வு படைத்தவனே
நடமாடும் தெய்வமே எமை நடுக்கடலில் விட்டகன்றாயே
திடமோடு செயற்பட்டே செய்திடுவோம் உன் பணியை

ஜெயக்குமார் குடும்பம்
ஸ்காபரோ

மறைமுகங்களிப்பிழுந்து..
ஆகஸ்ட் 1997

எங்கும் நிறைந்திருக்கும்

அன்பிற்கினிய நண்பா, நிலா
புனர்ஜென்மம் பெற்று வந்ததாக
தொலைபேசியில் சொன்னாயே நண்பா
மறுஜென்மம் மகிழ்ச்சி தரவில்லையா?
மறைந்ததன் மாயமென்ன?

கருப்பையிலே
இருக்கும் பொழுதே
அச்சுக்கோர்வையில்
மனிதன் - மரணம்
ஒப்பந்தம்
எழுதப்பட்டிருப்பவை

மரணமே
என் வாசலில் வந்து
நீ கதவைத் தட்டும்போது
நான் மறைந்திருக்கவா முடியும்

ஆயினும்
இது என்ன
அவசரகால ஒப்பந்தமா?

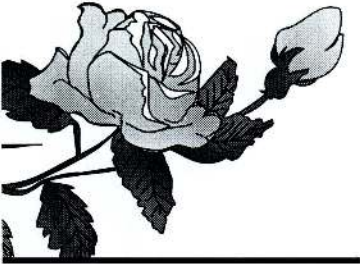
குகா!
நிலவுள்ள வரை
உன் நினைவும்
தமிழுள்ள வரை
உன் பாடல்களும்
எங்கும் நிறைந்திருக்கும்!

உன் வாழ்வின் பணி முடிந்திருக்கலாம்
ஆனால்
செயலின் பணி வாழ்கிறது!

நிலா குகதாசனின் பிரிவால் துயருறும்
அனைவரது துன்பத்திலும்
நாமும் பங்கு கொள்வதோடு
அன்னாரின் ஆன்ம சாந்திக்காக
இறையருளைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

சுவிற்சர்லாந்திலிருந்து
நா. கஜேந்திரசர்மாவும்
இளையநிலா நேயர்களும்

மறை உட்கவங்கியிருந்து...
ஆகஸ்ட் 1997

இனிய நண்பனே!

நீ எம்மை விட்டுப் பிரிந்து
ஒரு மாதம் மறைந்து விட்டது - ஆனால்
உன் நினைவு எம்மை விட்டு மறையவில்லை

நீ “நிலா” வாகிவிட்டதால் எல்லோருக்கும் வெளிச்சம்
நிலாவெளிக்கு உன்னால் மதிப்பு. அதன் பேர்
நீ வைத்த மதிப்பை, உனது பெயர்கள்
(நிலா குகதாசன், நிலா வீடியோ, இளையநிலா) கூறும்
நிலவுக்கே ஒருநாள்தான் ஓய்வு எனும்போது
நீ மட்டும் நீண்ட ஓய்வு பெற்றதேனோ?

அறிவார் அமரர் தலைவனை நாடி
செரிவார் பெறுவர் சிலர்தத் துவத்தை
நெறிதான் மிகமிக நின்றருள் செய்யும்
பெரியார் ருடன்கூடல் பேரின்பமாமே

திருமந்திரம்

உனது ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவனைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

சிவலிங்கம்
நிலாவெளி

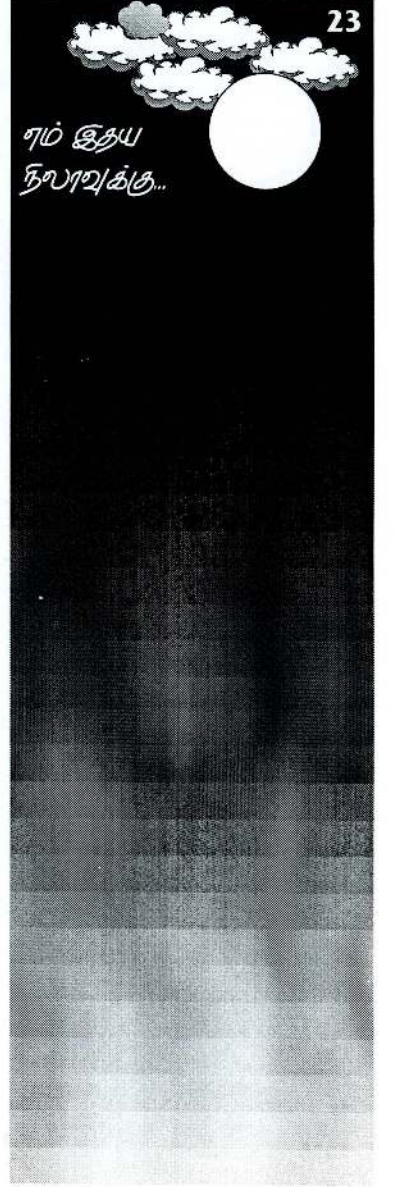
நிலா மீண்டும் எழுந்து வா!

கவிஞன், எழுத்தாளன், விமர்சகன், கலைஞன், நடிகன், பேச்சாளன் என்ற
எழுத்துக்களில் குடிகொண்டிருந்த எங்கள் நிலா அண்ணன் இன்று எம்மிடையே
இல்லை. இதனால்தனோ இன்னொருநாளில் உயிர்ப்பேன் என தீர்க்கதரிசனம்
சுறிச் சென்றாய். “மீண்டும் பிறந்து, தவழ்ந்து, விழுந்து, எழுந்து புதிய
முனைப்போடு வருவே” என்று எழுதிய உன் கவிதை வரிகளை நிஜமாக்கு.

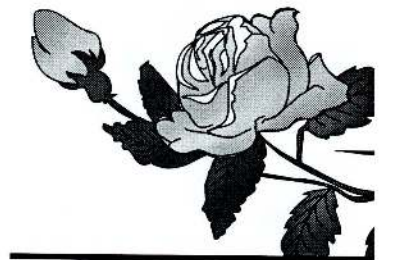
உதயன், வானவில், கலகலப்பு, உலகத்தமிழர் என்ற பொதுச் சொற்கள்
எவ்வாறு ஒரு சிலரைச் சென்றடைந்ததுபோல் “நிலா” என்ற சொல் அண்ணன்
நிலாகுகதாசனுக்குத்தான் சொந்தம்.

உன் குடும்பத்தின் ஈடுசெய்யமுடியாத இழப்பில் கலைஇலக்கிய நண்பர்களுடன்
கலக்கிறேன்.

தமிழன் வழிகாட்டி
செந்தி

மறைவு காலம்: 1997

எம் இதய
நிலாவுக்கு...

கண்ணீர் நிலா

நீ..

மண் நிலாவல்ல
விண் நிலா எங்கள்
இதயத்துள் புதைந்துவிட்ட
இளையநிலா

வானம் என்னும் வீதியிலே
கவி நிலாவாய் உலாவந்து
மழைத்துளியை மையாக்கி
மண் மீது பல
கவிதைகள் வரைந்தாய்.

பனிமழை பெய்யும்
நாட்டிலும் உந்தன்
கவிமழை கலந்து
பெய்வது முண்டு

நனைந்திடும் எங்கள்
செவிதனில் நல்ல
கருத்துகள் வந்து
அமர்வதுமுண்டு

நீர் மண்ணில் பதித்த
கவித்தடம் தன்னில்
தவழ்ந்திடும் நாங்கள்
எழுந்து நடந்திட
நினைத்ததுமுண்டு
இறுதியாக
இரை மீட்டும் பசுக்களைப்போல
ஊர் நினைவினைமீட்டு
என்னுடன் அசைபோட்டாய்

எம்மூர் வீதிகளும்
வயலும் வாய்க்காலும்
உழுது பயிர்செய்த நிலங்களும்
உயர்ந்த மரங்களும்
வேலியில் படரும் பச்சைக்
கொடிகளும்
கொல்லைப்புற பூண்டுகளும்
ஆலங்குளமும்
ஆங்காங்கே ஓடும் ஆறுகளும்
நீலக் கடலும் அதன் மடியில்
கண்விழிக்கும் சூரியனும்
மாட்டு வண்டிலும்
மாலைச் சூரியன்
மரங்களுக்குள் கண்ணயரும்
காட்சியையும் மீண்டும்
கண்டு களிக்க ஆசை என்றாய்

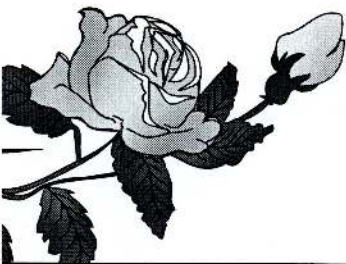

கவி வானில்
பூத்த நிலாவே ஏன்
இந்தக் கண்ணுறக்கம்
நித்திரை தூக்கமென்றால்
நிம்மதியாய் இருந்திருப்போம்
நிரந்தர உறக்கமென்பதால் - எம்
உயிர் வாடிப் பாடுகின்றோம்

எழுக நிலாவே
எழுக நிலாவே
கவி வானில்
பால் நிலாவாய்
பவனி வர மீண்டும்
எழுக நிலாவே என
கவி கூவி
கண்கள் கலங்கி
அழைக்கின்றோம்.
எழும்பமாட்டாய்
ஆனால் உன் நினைவினை - எம்
மனதினுள் நித்தமும்
எழுப்பிக் கொண்டேயிருப்போம்

பவானி சின்னத்துரை
குடும்பத்தினர்.

மழை உமகங்கிப்பிழந்து..
ஆகஸ்ட் 1997

வானமண்டலத்துக்கு ஓர் அவசரக் கடிதம்...

அன்புடன் C.O அண்ணனுக்கு,

முதலே முகவரியை எழுதித்தந்ததால் இக்கடிதம்....

நீங்கள் வைத்தியசாலை செல்லமுதல்நாள், நாம் தொலைபேசியில்
பேசிய ஐம்பது நிமிடங்களும் இன்னும் என் காதுகளுக்குள்....

இன்னமும் நம்பமுடியவில்லை!...

“உன் மகனைப்போலத்தான் இவளும் எட்டாம் நம்பர்; ஏன்? எதற்கு?
என்ற கேள்விக்கு பதில் சொல்லி மாளாது....” என்று கூறினீர்களே....
இன்று நிருஷி கேட்கும் கேள்விகளுக்கு யாரால்
என்ன பதில் சொல்லமுடியும்?

மனம்விட்டுப்பேச உங்களை விட்டால் யார் எனக்கு?...

உங்கள் கவிதையை வாசிக்கும்போது என்னருகில் நீங்கள்....
..... சொன்னதுபோல் வந்துவிட்டீர்கள் என்று இன்னமும் தேடுகின்றேன்.

உடைந்துபோன இதயத்தை.... இதயங்களை அள்ளி ஒட்டவைத்துக்
கொள்வது எப்படி?கற்றுத்தருவீர்களா “ரோஜா”வின்
கௌரவ ஆசிரியரே!

உங்கள் குழந்தைக்கு
நீங்கள் எழுதியதுபோல்....

என் இரண்டாவது குழந்தை ஆணா, பெண்ணா என்று
‘அல்றாசவுண்ட்’ பார்க்கவில்லை?
யார் பிறந்தாலும் “நிலா” என்று அழைத்து மகிழ்வேன்!

“அது.....சரி”

இது நீங்கள் கூறும் வார்த்தை....

நானும் ஒன்று சொல்வேன்.....

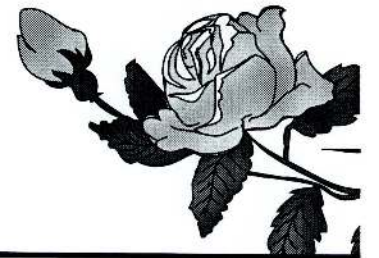
நீங்கள் எழுதியதுபோல் இங்கு வராவிட்டால்;
அங்கே ஒருநாள் நான் வருவேன்....
அதுவரை இந்த இடைவெளி நிரப்பப்படாமலே இருக்கட்டும்.....

எம் இதய
நிலாவுக்கு..

மறைமுகங்கள்மீறும்படி...
ஆகஸ்ட் 1997

பிரிய நண்பனாக, பிரியாத் தம்பியாக - லவன்
இலக்கிய உலகில் ஆசானைத் தொலைத்த
மாணவனாக - ‘ரோஜா’ ஆனந்த்

7ம் இதய
நூலுக்கு...

தீரு. நிலாகுகதாசனுக்கு இறுதி அஞ்சலி IBM ஊழியர்களால் வாசிக்கப்பட்ட இரங்கல் உரை

கவிஞனாக, கலைஞனாக, சிறந்த விமர்சகராக நீங்கள் எல்லோரும் கண்ட நிலா அண்ணனை நாம் ஒரு சிறந்த நிர்வாகியாக, மேற்பார்வையாளராகக் கண்டோம்.

87களில் முதல் தமிழ் ஊழியராக I.B.M ஸ்தாபனத்தில் சேர்ந்து கொண்ட அவர் அடுத்தடுத்த ஆண்டுகளிலேயே அவரின் நேர்மையான உழைப்பும் தமிழ் அறிவுக்கு நிகரான ஆங்கில அறிவும் அவரை ஒரு மேற்பார்வையாளர் நிலைக்கு உயர்த்தியது.

90களில் இருந்து படிப்படியாக அவர் பல தமிழர்களை தனக்குக் கீழே சேர்த்துக் கொண்டார். 1995இல் அவர் பொறுப்பாக இருந்த பகுதி முழுவதுமே தமிழர்களால் நிரப்பப்பட்டு இருந்தது. இவை எல்லாவற்றுக்கும் காரணம் அவரது நிர்வாகத் திறனும் நேர்மையான நடத்தையுமேயாகும்.

C.O அண்ணர் என்றும் விக்ரர் அண்ணா என்றும் செல்லமாக அழைக்கப்பட்ட அவர் ஊழியர்களுடன் வேலை சம்பந்தமாகக் கதைக்கும் பொழுது கூட "என்னடா தமிழ் ஊரிலிருந்துகடிதங்கள் வந்ததோ? குடும்பத்தினர் என்னபாடு?" என்று சுகம் விசாரித்த பின்னர் தான் தொடங்குவார். நாம் செய்யும் வேலைகளில் ஏதாவது ஒரு தவறு நிகழ்ந்தால் கூட தோழமையுடன் எங்களுடன் ஒருவனாக நகைச்சுவையோடு அதனை எடுத்துக் கூறுவார்.

C.O அண்ணன் சுகயீனமுற்று தனது பதவியை இடைநிறுத்திக் கொண்ட காலத்தில் தமிழர் அல்லாத ஒருவருக்குத் தனது வேலை போகுமிடத்து எங்கள் எல்லோரினதும் வேலைகள் பறிபோய்விடுமே என்ற தீர்க்க தரிசனத்துடன் செயற்பட்டுத் தமிழர் ஒருவரையே அப்பதவிக்கு நியமிக்கச் செய்தார். அவர் எம்மீது காட்டிய அன்பையும் அக்கறையையும் என்றைக்கும் எம்மால் மறக்க முடியாது. அதற்கு நாம் என்றும் அவருக்கும் அவர் தம் குடும்பத்தினருக்கும் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

C.O அண்ணன் வாழ்ந்த காலத்தில் நாம் வாழ்வதும் அவருக்குக் கீழே பணிபுரியும் வாய்ப்பு எமக்குக் கிடைத்ததும் நாம் முன்பு செய்த புண்ணியமே.

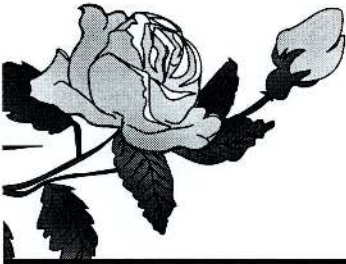
நிலா ஒளிதான் சுடுமா? நிறை குடம் தான் தளம்புமா? 1983ம் ஆண்டு இலங்கை இனவாத அரசின் கூலிப்படைகளினால் கைது செய்யப்பட்டு கொழும்பு 4ம் மாடியிலும், வெலிகடை சிறையிலும் வைத்து சித்திரவதை செய்யப்பட்ட போதும் இந்த நிலா சுட்டதுமில்லை, கலங்கியதுமில்லை. ஆனால் இன்று காலதேவன் தன் கொடுமையால் அவரை கடவைத்து விட்டானே! என்றும் தளம்பாத எம் தலைவன்காலதேவன் முன் தளம்பி போனதையிட்டு மனம் வருந்துகிறோம்.

பத்துத் திங்கள் முன் மீண்டும் உங்களுடன் தோழமை கொள்ள வருவேன் என்று கூறிவிட்டு சென்றனையே இன்று மீளா இடம் தான் சென்றனையோ! உம் பிரிவால் வாடும் உமது மனைவிக்கும், குழந்தை நிருஷிக்கும், உம்மைப் பெற்றெடுத்த அந்தப் பாக்கியவதிக்கும், சகோரர சகோதரிகளுக்கும், உறவினர்களுக்கும் எமது ஆழ்ந்த அனுதாபங்களை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

நிலவொன்று உதித்தது இப் பூமியில்
அந்நிலா எம் இருளதனைப் போக்கி
ஒளிதனைத் தந்தது
அந்நிலாவே இன்று இருளாகி விட்டதே
இனி ஒளிதனை யார் தருவார்
இப்பூமியில் இனி எமக்கு?

உங்கள் துயரங்களில் தோள் கொடுக்கும்
IBM ஊழியர்கள்

மனது மூக்கின்பிழந்து...
ஆகஸ்ட் 1997

நெஞ்சரம் மிக்க நீலா குகதாசன்

ஏம் இதய
நொறுக்கு...

கலைஞர் நீலா குகதாசனுடன் பழகும் வாய்ப்பு எனக்கு கனடாவிலேயே கிடைத்தது. அவரின் படைப்புகள் மூலமாகவும் பொது நிகழ்ச்சிகள் வாயிலாகவும் அவருடன் பழக்கம் ஏற்பட்டது. ஆயினும் இருவருக்கும் இடையில் மிகவும் நெருக்கமான சந்திப்பு ஒன்று நடந்ததைத் தொடர்ந்து எமக்கிடையில் இலக்கிய உறவோடு சொந்த பந்த உறவும் தொடரலாயிற்று.

இந்தச் சந்திப்பு 1992 நவம்பர் கடைசியில் எனது இல்லத்தில் இடம்பெற்றது. சந்திக்க வைத்தவர் பிரபல எழுத்தாளரும் விமர்சகருமாகிய திரு. எஸ். ஜெகதீசன் அவர்கள். அவர் அடுத்துவரும் ஆண்டு ஜனவரியில் முதன் முதலாகப் 'பொதிகை' என்ற பெயரில் தொடங்கப்போகும் கலை இலக்கிய மாதச் சஞ்சிகையில் எமது உரையாடலைப் பிரசுரிப்பதற்காக இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்திருந்தார்.

மூன்று மணித்தியாலங்கள் வரை கவிதை மற்றும் இலக்கியம் தொடர்பான விடயங்கள் பற்றி உரையாடினோம். உரையாடல் ஒலிப்பதிவு செய்யப்பட்டு பின்னர் ஆசிரியர் எஸ். ஜெகதீசன் அவர்களாற், புதிப்பட்டு 'இலக்கிய வளமும் இனிய நிலாவும்' என்னும் தலைப்பிலே பத்திரிகையில் வெளியிடப்பட்டது.

இந்தச் சந்திப்பை என்னால் மறக்க முடியாது. மிகவும் முக்கியமாக 'நானும் ஒருவகையில் உங்கள் உறவினன்தான்' என என்னை அவர் தழுவிக்கொண்டதை என்றும் என்னால் மறக்க முடியாது. அவரது தந்தையார் திரு. தாமோதரம்பிள்ளையும் எனது தந்தையார் விநாயகரும் பிறந்தது மட்டுமில்லை. மட்டுவில் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை பிறந்த பதி. பண்டிதமணி நிலாவுக்குப் பேரன் முறையானவர். தனது தாயாருக்குத் திலகவதி எனப் பெயர் வைத்தவரும் பண்டிதர் அப்பாதான் என்று சொல்லிப் பெருமைப்பட்டார்.

பண்டிதமணியின் பண்பாடு குகதாசனிடமும் கோலம் போட்டுக் கொண்டிருந்தது. அடக்கம், ஆழ்ந்த சிந்தனை, தூற்றலுக்கு அஞ்சாத துணிவு, துணிந்தபின் தயங்காத நெஞ்சரம், பெரியோரைப் பேணித் தரமாகக் கொள்ளும் பெருந்தன்மை முதலியனவேல்லாம் நிலாவின் பண்புக் கோலங்கள்.

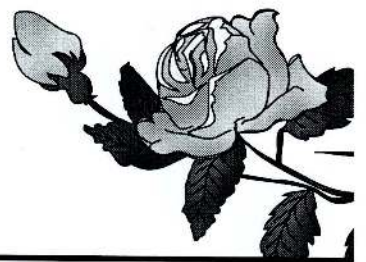
சிரிப்புகள் பலவகை. நிலாவின் சிரிப்பு தனிவகை. வானத்து நிலாவின் சிரிப்பைப் போல் குகதாசனின் சிரிப்பில் குளிர்ச்சி இருக்கும்; கவர்ச்சி இருக்கும். ஒருவன் சிரிக்கும் விதத்தை வைத்துக் கொண்டே அவனது ஆளுமையை அறிந்து கொள்ளலாம் என்பது உள்வியல் தத்துவம். குகதாசனின் சிரிப்பில் அவரது அப்பட்டமான குழந்தை உள்ளம் கொலுவிருக்கும். குழந்தை உள்ளம் கள்ளம் கபடம் இல்லாதது என்பது கள்ளம் கபடம் உள்ளவருக்கே நன்கு தெரிந்ததொன்று.

கள்ளம் கபடம் இல்லாத உள்ளமே கவிஞனுக்கு உரிய உள்ளம். உண்மைக் கவிஞன் உள்ளத்தை நிலாவின் சிரிப்பு எந்த நேரமும் உணர்த்திக் கொண்டே இருக்கும்.

உண்மைக் கவிஞன் ஊருக்கே நல்லது சொல்பவன். 'உருக்கு நல்லது சொல்வேன் எனக்கு உண்மை தெரிந்தது சொல்வேன்' என்றார் பாரதியார். குகதாசன் உண்மை தெரிந்து பாடியவர். ஊருக்கு நல்லது சொன்னவர்.

அனாதைகள் என்ற சொற்பதத்தை
இவர்கள் அகராதியிலிருந்து அழித்தீடுவோம்!
காற்றில் கலந்துள்ள இனவெறியைக் கழுவிவிட்டு
சுத்தக் காற்றை சுவாசிக்கச் செய்வோம்!.....
உங்கள் இதயத்தின் யன்னல் வழியாக
உவர்களின் உதயம் ஆரம்பமாகட்டும்!

மறைமுகங்களும்பூந்து..
ஆகஸ்ட் 1997

ரம் இதய
நலாவுக்கு...

நேற்றைய நிகழ்வுகள்
இன்றைய அழிவுகள்
நாளைய விடிவுக்கு அனுபவங்கள்!
போனது போகட்டும்!
புத்தொளி வீசட்டும்!
பூமியில் மானிடம் உயிர் பெறட்டும்!

ஆணுக்குப் பெண் அடிமையேயென்று
“அடித்துச் சொல்லும்” ஆணவக் கரங்கள்!....
உன் கழுத்தை நெரித்து காவு கொடுக்கும்
கரங்களின் கூட்டம் அதிகந்தான்
ஆனாலும்....
இழந்துவிடாதே உன் நம்பிக்கையை...
உன் ஒவ்வொரு அசைவிலும் நெருப்புண்டு
அத்தனை கரங்களையும் அழித்துவிடலாம்!
உன் கரங்களைத் தீயாக்கி
கால்களைச் சிறகாக்கு!
சூரியனைக்கூடச் சுட்டுவிடலாம்!

இவ்விதம் ஊருக்கு நல்லது சொன்ன நிலா சுகதாசன் ஓர் அற்புதமான கவிஞர்; அருமையான சிறுகதை எழுத்தாளர்; ஆற்றல் மிகுந்த நாடக ஆசிரியர்; நயக்கவைக்கும் நவரச நடிக்கர். இவற்றோடு படப்பிடிப்புக் கலையிலும் தனது கைவண்ணத்தைக் காட்டி புகழ் பெற்றவர். ‘இளையநிலா’ என்ற பெயரில் அவர் அவ்வப்போது தயாரித்து வெளியிட்ட ஒளிநாடாச் சஞ்சிகை கனடியத் தமிழ் மக்கள் மத்தியிலன்றி பிறநாடுகளில் வாழும் தமிழர் மத்தியிலும் நல்ல வரவேற்பைப் பெற்றது.

ஒருநாள் தொலைபேசி எடுத்தார். தனது ‘இளையநிலா’வில் எனக்கு நண்பர்கள் எடுத்த மணிவிழா பற்றிய காட்சிகள் சிலவற்றைச் சேர்த்துள்ளதாகக் கூறினார். சேர்த்துள்ளது பெரிய விடயமல்ல. அதை அவர் கூறிப் பெருமைப்பட்டுக் கொண்ட பண்பே எனக்குப் பெரிதாகப் பட்டது. பண்புடையார்ப் பட்டுண்டு உலகம்.

நிலா சுகதாசனின் கலை இலக்கிய முயற்சிகள் தனித்துவமானவை. தமிழ் அபிமானத்தோடும் இனப் பற்றோடும் மேற்கொள்ளப்பட்டவை. அவரது கனவும், நினைவும் ‘மண்ணின் விடிவாக’ இருந்ததை அவரது படைப்புகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

எமக்கென்று ஒரு நாடு வேண்டும் - அங்கு
இனவெறியில்லாத இதயங்கள் வேண்டும்

என்னும் அடிகள் அவரின் இதயபூர்வமான எண்ணக் கிடக்கையின் பிரதிபலிப்புகள்.

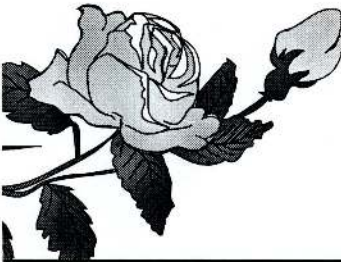
உபதேசம் மட்டும் சொல்லும் உதிரிக் கவிஞனாக இல்லாது நாட்டு நலனுக்காகச் சிறைசென்ற தியாகமும் செய்தவர் அவர். இனநலனை இதயத் தீபமாக ஏற்றிச் சொல்லளவிலன்றி, செயலளவிலும் சமூகத் தொண்டுகள் புரிந்து எழுத்தாளரின் சமூகப் பொறுப்புணர்வை எல்லோருக்கும் புரிய வைத்தவர்.

இக் காலத்தில் தமிழ் எழுத்தாளர் பலருக்கு தமிழ் பண்பாட்டின் மகத்துவம் தெரிவதில்லை. தமிழ் பண்பாடுகளைப் பகிடிபண்ணி இனவிரோதப் படைப்புகளையும் சிலர் ஆக்கிவருகின்றனர்.

ஓர் இனத்தின் தனித்துவம் அந்த இனம் காலம் காலமாகக் கட்டி வளர்த்த பண்பாட்டிலேயே தங்கியுள்ளது. புலம் பெயர்க்கப்பட்டு பிற நாடுகளில் வாழும் தமிழர் தமது தனித்துவத்தைப் பேணுதல் வேண்டும். இல்லையெனில் மனமுறிவு, குடும்ப பிரிவு, குழந்தைகள் மனக்குழப்பம், விரக்தி வாழ்க்கை என்பன போன்ற குடும்பச் சீர்கேடுகளிற் சிக்கித் தவிக்க வேண்டியவரும்.

இப்பொழுதே இவற்றுக்கான சகுனங்கள் தலையெடுக்கத் தொடங்கியுள்ளன. எமது பண்பாட்டின் அத்திவாரமே குடும்ப வாழ்க்கை; ஒழுக்கத்தை உயிரினும் மேலாக ஒழும்பு வாழ்க்கை; பொறுமையும் கட்டுப்பாடும் மிகுந்த வாழ்க்கை. இதனை நன்கு உணர்ந்தவர் நிலா. அதனால் அவரது படைப்புகளில் ஆங்காங்கு தமிழ்ப் பண்பாட்டைப் பேணவேண்டிய அவசியத்தை வலியுறுத்திச் சொல்வதைக் காணமுடிகிறது.

மறழ் கமகச்சரிப்பிருந்து...
ஆகாஸ்ட் 1997

சென் ஜேம்ஸ் நகரத்தில் உள்ள றோஸ் அவெனியு பாடசாலையில் அசிரியராகப் பணியுரியும் திருமதி றஞ்சி திருச்செல்வம் அவர்களின் பெரு முயற்சியாலும் அதிபர் திருமதிலீண்டா றைசேட் அவர்களின் ஆதரவுடனும் வருடாவருடம் விஜயதசமி முறையாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது. பூசை முடிவில் சிறுவர்களுக்கு வித்தியாரம்பம் செய்யப்பெறுவது வழக்கம். 1995ம் ஆண்டு நடைபெற்ற வித்தியாரம்ப வைபவத்தில் கவிஞர் நிலா குகதாசன் அவர்களும் அவரது அன்பு மனைவி சிவசாந்தினியும் தமது அருமைக் குழந்தை நிருஷாவுக்கு என்னைக் கொண்டு ஏடு திறப்பித்துப் பூரிப்பெய்திய நிகழ்ச்சி மற்றொரு மறக்க முடியாத சம்பவமாகிவிட்டது.

கவிஞர் தமது உயிருக்கு ஆபத்து வரப்போவதை நன்கு அறிந்திருந்தார். இதனை 'இன்னொரு நாளில் உயிர்ப்பேன்' என்னும் அவரது கவிதை உறுதிப்படுத்தியது. இந்தக் கவிதையை 'ரோஜா' சஞ்சிகையில் படித்து, அது பாடப்பெற்றதன் பின்னணியை 'ரோஜா' ஆனந்திடம் கேட்டறிந்து கொண்டு, நிலாவைக் குளிர்விக்கும் பொருட்டு 'மரணம் என்பதொன்றில்லை' என்ற கவிதையைப் பாடினேன்.

நிலாவின் கவிதைகள் பலவற்றைத் தொகுத்து 'ரோஜா' ஆனந்த் நூலாக வெளியிட்டுள்ளார். 'இன்னொரு நாளில் உயிர்ப்பேன்' என்பது நூலின் பெயர். 1996ம் ஆண்டு நடைபெற்ற 'ரோஜா' இதழின் மூன்றாவது ஆண்டு விழாவில் இந் நூலை வெளியிட்டு கவிஞர் நிலாவைக் கௌரவித்தார் ஆசிரியர் ஆனந்த்.

இந் நூலுக்கு அறிமுகவுரை எழுதிய திரு. எஸ் ஜெகதீசன் அவர்கள் ஓரிடத்தில் 'மாறாத மனிதாபிமானமும் வாழ்வை நேசிக்கும் வைராக்கியமும் இந்த நிலாவின் கதிகளின் சுடர்விடுவன. அவரது எழுத்துக்கள் தோலுக்குக் கீழே துடித்துக் கொண்டிருக்கும் இதயத்தை வருடவல்லன்' என்று குறிப்பிட்டிருப்பது முற்றிலும் உண்மையான ஒரு மதிப்பீடு.

பரந்த மனப்பான்மையும் மனிதாபிமானமும் நிலாவின் எழுத்துக்களின் பசைப்பிடிப்புகள். சுயநலம் கருதியோ குறுகிய கோட்பாடுகளை வைத்தோ அவர் என்றைக்குமே சமூகவிரோதச் செயல்களில் ஈடுபட்டது கிடையாது.

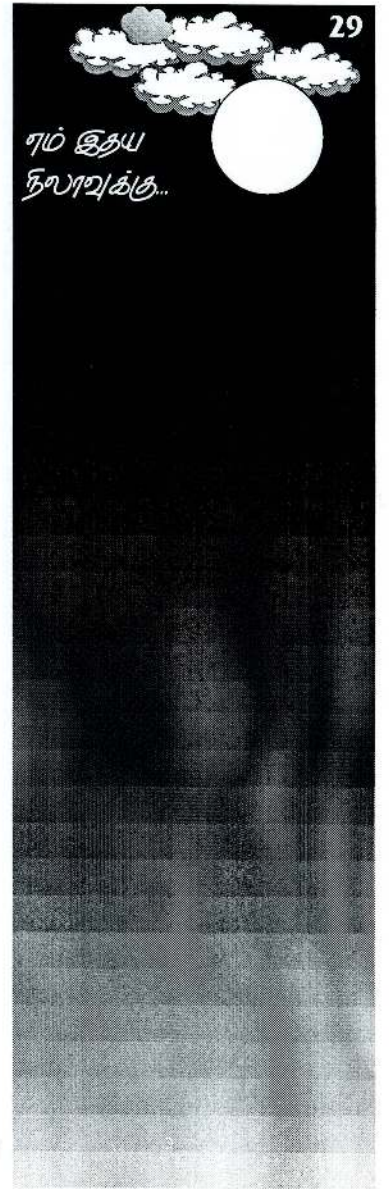
மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்ட பின் அவருடன் பேச நேர்ந்தது. தனக்கு அளிக்கப்பிட்டுவரும் வைத்தியம் சரிவரும் என்னும் நம்பிக்கையோடு பேசினார். அந்த நம்பிக்கை வீணாகிவிட்டது.

வளமாகப் பாய்ந்து கொண்டிருந்த ஒரு வற்றாத ஊற்று வற்றிவிட்டது. அழகாக நடந்து கொண்டிருந்த நாடகம் இடையிலே நின்றுவிட்டது. வானத்து நெற்றி வட்டநிலாப் பொட்டை இழந்து விட்டது. நண்பர் நிலா குகதாசன் எம்மை விட்டுப் பிரிந்து விட்டார்.

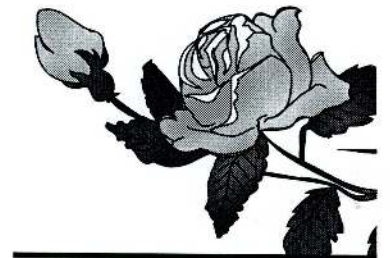
உண்மையைக் கண்டறியும் விவேகமும் பேச்சிலும் செயலிலும் நேர்மையைக் கடைப்பிடிக்கும் நிதானமும் நீதிநியாயங்களை நிலைநாட்டும் நெஞ்சுமும் கொண்ட நிகரற்ற கலைஞர் நிலா குகதாசன். அவரின் அகால மறைவு பரந்துபட்ட கலை இலக்கிய உலகத்துக்கும் கனடியத் தமிழ் அன்பர்களுக்கும் ஈடுசெய்யமுடியாத இழப்பு.

பேரான கவிஞன் சீரான பேசரும் பண்புமிக்கான்
நேரான நோக்கும் தன்மானப் போக்கும் நியாயத்து நெஞ்சுமுள்ளான்
தீராத சேவை கலைமூலம் தமிழர் சிறந்தோங்கச் செய்துவாழ்ந்தான்
ஓர்போதும் உறங்கா நிலாவெளிச் செம்மல் குகதான் உறங்கினானோ!

வி. கந்தவனம்

மறைவுமகன்களியிருந்து..
ஆகஸ்ட் 1997

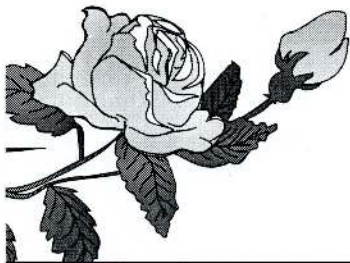

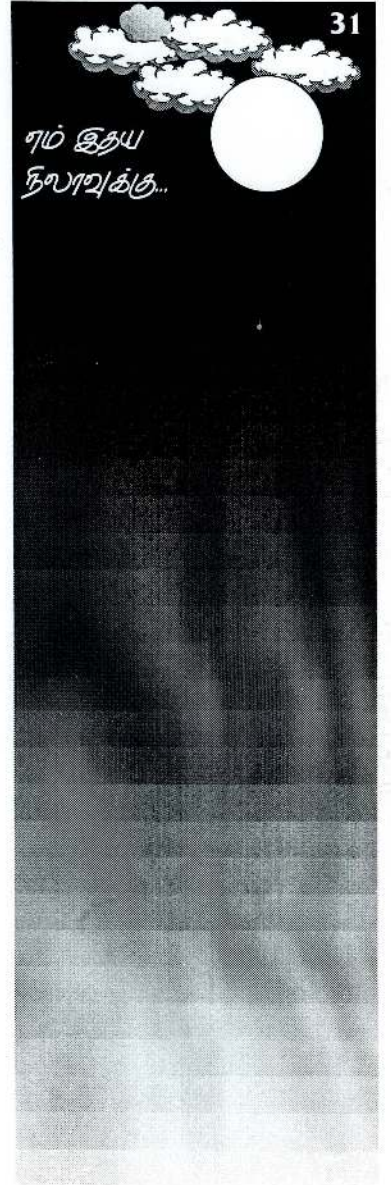
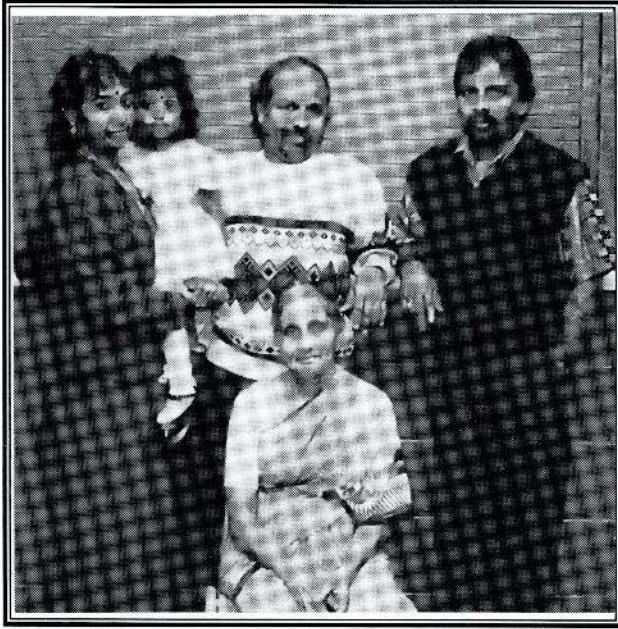

எம் இது
நிலைக்கு...

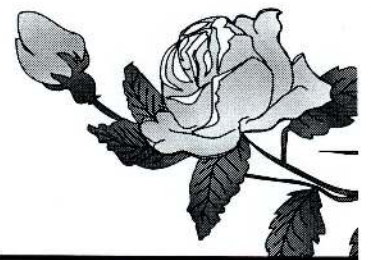
மறைவு மகப்பேறு...
ஆகஸ்ட் 1997

எம் இது
நொய்க்கி...

மறடி உமகிசுந்ருந்தி..
ஆகஸ்ட் 1997

இனிய நிலா அண்ணா

வசந்த கால மொட்டுக்கள்
ஒவ்வொன்றிலும் உன் முகம்

கறுப்பு வானில் கருகுவது நட்சத்திரங்கள் அல்ல
கனத்துப்போன உன் கனவுகள்

வெயிலின் விம்மலில் எரிவது பூமித்தாயல்ல
உன் இலட்சியங்கள்

மௌன இரவில் வீசுவது புயல் அல்ல
கரைந்துபோன உன் கண்ணீர்த் துளிகள்

இருளின் வலைக்கரங்களுக்குள்
இறுகிப்போனது நீயல்ல நாங்கள்

விம்மி வெடித்திடும் இதயச் சுவர்களுள்
உன் இறுதி ஊர்வலம்
பகல் பிரிந்து போய்விட
பறவைகள் எல்லாம் உறங்கிட
உன்னை மட்டும் சிறைவைத்துக் கொள்ள
இந்த மருத்துவர்களால் ஏன் முடியாமல் போனது.....

சிறைக்கம்பிகளையும் பேனாவையும்
இறுகப்பிடித்து வந்த உனக்கு இந்த - பயணத்தை
மட்டும் எப்படி முறித்து விட முடியாமல் போனது.....

சிலகாலங்களுள் சிரித்து சிரித்து பேசி எம்மை
இன்று சில்லறையாய் வீசி எறிந்து விட்டு
திசைமாறி பறந்து போனாயே ஏன்?

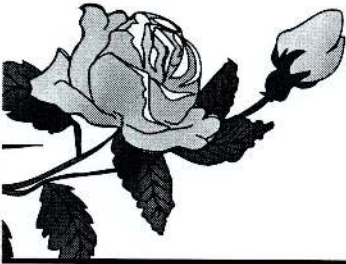
கலங்கியமுத இதயங்களுள் துடித்து விழுந்த
உன் குடும்பத்தினர் பிஞ்சு மகள் தேவாரம் பாட
பஞ்சனையில் நீ உறக்கம்.....

எத்தனை முறை இந்த சூரியன்
எரிந்து போனாலும்
உன் பிரிவை மறப்போமா?

ஆண்கள் விம்மியது கண்டேன்
பெண்கள் கதறியது கண்டேன்
மீண்டும் உயிர்ப்பேன் என
சொன்னாயே
அதுவரை இந்த நிலா முற்றத்தில்
தவமிருப்போம்....

ஜி. மொனிக்கா

மௌன மொகங்களிழந்து...
ஆகஸ்ட் 1997

நெருப்புக்குள் நிலா

வாழும் வரையில் எவரையும் சுட்டெரிக்காத எங்கள் இனிய நிலா எரியூட்டப்பட்டுவிட்டது!

கடந்த இருபது வருடங்களாக இடைவிடாது சாந்தி சாந்தி எனத் துடித்து வந்த அந்த இதய நிலா சாந்தியடைந்து விட்டது!!

உள்மனசு உடைந்து உருகினர் பலர்.
உணர்ச்சிகளைக் கொட்டாமல் உறைந்தனர் சிலர்.

நிலாவிற்கும் தமக்கும் தொடர்பிருந்தது. நிலாவிற்கும் தமது ஊருக்கும் உறவிருந்தது என்றனர் அந்த பலரில் பலர்.

மனித மனங்களை ஏராளமாகச் சொத்தாக்கியிருந்தது அந்த அழகு நிலா!

மனித மனங்களைச் சம்பாதிக்க இனியாவது கற்றுக்கொள் என்பதுதான் கவிதாவுலகில் உனது இறுதி வரிகளென்றால், நண்பா, உனது சம்பாத்தியமும் அளவிட முடியாதது!

நிலாகுகதாசனின் காலத்தில் நாமும் வாழ்ந்தோம் என்பதில் பெருமை - அவரின் நண்பராகத் திகழ்ந்தோம் என்பதில் பெருமிதம் எனச் சொல்லும் எதிர்காலத்தில் இறந்த காலம்.

நிலாகுகதாசன் எழுதும் பொழுது, எழுத்துக்கள் ஓடினும், பக்கங்கள் ஆடினும் என்று சொல்வதா அல்லது எழுத்துக்கள் ஆடினும் பக்கங்கள் ஓடினும் என்று சொல்வதா? வேகம்! அவ்வளவு வேகம்!

பத்திரிகைகளுக்கோ சஞ்சிகைகளுக்கோ அவரது ஆக்கங்கள் போதிய நேர அவகாசத்துடன் சென்றடைந்ததாக வரலாறே இல்லை.

மிகவும் கடைசி நிமிடங்களில் மிகுந்த உற்சாகக் காற்றாய் அவை அச்சுக்குள் நுழையும்!

தாமதம் ஏன் என்று கேட்டால், இந்த விடயத்தில் மட்டும் தான் மதிய நேரத்து மனித நிழல் மாதிரி என்பார்!

கனடாவில் சிறு சஞ்சிகைகளின் வளர்ச்சிக்கு பெருமனதுடன் பங்களித்தது அந்த இலக்கிய நிலா!

பொதிகை இலக்கிய இதழின் ஆரம்ப காலத்தில் அவர் தனது சரிதை கூற ஆரம்பித்தார். மழைக் காலத்துக் காளான்கள் என்ற மகுடத்தில் அழகாகப் பிரகாசித்தது அவரது சிறுவயது வாழ்க்கை!

தனது இலக்கிய வாரிசுகளாகத் தனது உடன் பிறப்புக்களில் யோகதாசன், கண்ணதாசன், ஜெயஸ்ரீ ஆகிய மூவரையும் அவர் என்றும் குறிப்பிடுவதோடு, பூமியிலிருந்து பார்த்தால் நட்சத்திரங்கள் மிகவும் சிறியனவாகவே தோன்றும். ஆனால் அருகில் இருந்து அவதானித்தால் அவற்றின் பிரமாண்டம் புலப்படும் என்பார்.

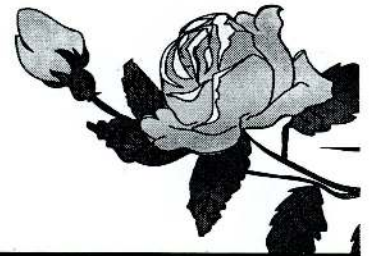
அவரது செல்ல மகளான நிருஷிக்குட்டி கூட ஒரு நாளில் தனது எழுத்துக்களால் கவரப்பட வேண்டும். பின் பிறிதொருநாளில் தன் எழுத்துக்களால் பிறரைக் கவரவேண்டும் என்பதும் அவரது உள்ளார்ந்த விருப்பமாக இருந்தது!

இன்னொருநாளில் உயிர்ப்பேன் என்றது அந்தப் பிறிதொரு நாளுக்காகவா?

கவிநாயகர் கந்தவனத்தின் வாழ்க்கை வரலாற்றை நான் கட்டுரை வடிவில் புத்தகமாகத் தொகுத்தேன். இரா. சம்பந்தன் அதனை மரபுக் கவிதையாக்கினார். நிலா குகதாசனுக்கு அதனைப் புதுக்கவிதையாக்கும் உத்தேசம் இருந்தது! அதில் மதிப்புத் தெரிந்தது.

எம் இதய
நலவுக்கு...

மொழி உமகங்களிழிருந்து...
ஆகஸ்ட் 1997

7ம் இதய
நலனுக்கு..

கவிஞர் அ. கந்தசாமி மீது ஆழ்ந்த அன்பு நிலாவுக்கு என்றும் இருந்தது! அதில் மரியாதை தெரிந்தது.

ராமனுக்கு மட்டுமா குகன்? தனக்குக் கூட ரோஜா ஆனந்த் என்பார்! அதில் வாஞ்சை தெரிந்தது!

குடும்பத்துடன் விடுமுறையைக் குதூகலமாக்கவென இங்கிலாந்து சென்றிருந்த இளையபாரதியை உடனடியாகவே திரும்பி வர்ப்பண்ணியது நிலாவின் மரணம். அதில் நட்புத் தெரிந்தது.

சுகதேகியாக இன்னும் சிறிது காலம் அவர் இருந்திருப்பாராகின், அவரைப் பாதித்த அந்த நோய் பற்றிய அற்புதமான நூலொன்றை வாசகர்களுக்கு நோய் தீர்க்கும் மருந்தாகத் தந்திருப்பார்.

சத்திர சிகிச்சையின் பின் தினசரி அவர் உட்கொண்ட வெவ்வேறு வகையான மாத்திரைகளின் எண்ணிக்கை 27.

ஆ! மயக்கம் வருவது எமக்கு!

இப்படி இன்னும் எத்தனையோ இருக்க-
உள்ளோறும் கண்ணீரில் நினைவுகள் நீராடுகின்றன!

நெருப்புக்குள் நிலாவைப் பார்த்த கண்களின் சிவப்பில் இலக்கிய இதயம் எரிகின்றது!

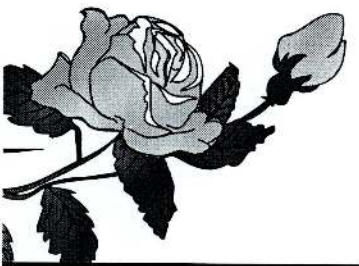
உரியவர்களுக்கு உள்ளத்தின் அஞ்சலிகள்!

எஸ்.ஜெகதீசன்

வட்ட நிலா பட்டு விட்டதோ?

வட்டநிலா பட்டுவிட்டதோ - கலை
வானம் இருள் கட்டிவிட்டதோ
கொட்டுமுகில் எங்கள் கலைமணி - அந்தோ
குகதாசா நீயும் போனியோ!

யாழ் கேக் ஹவுஸ்

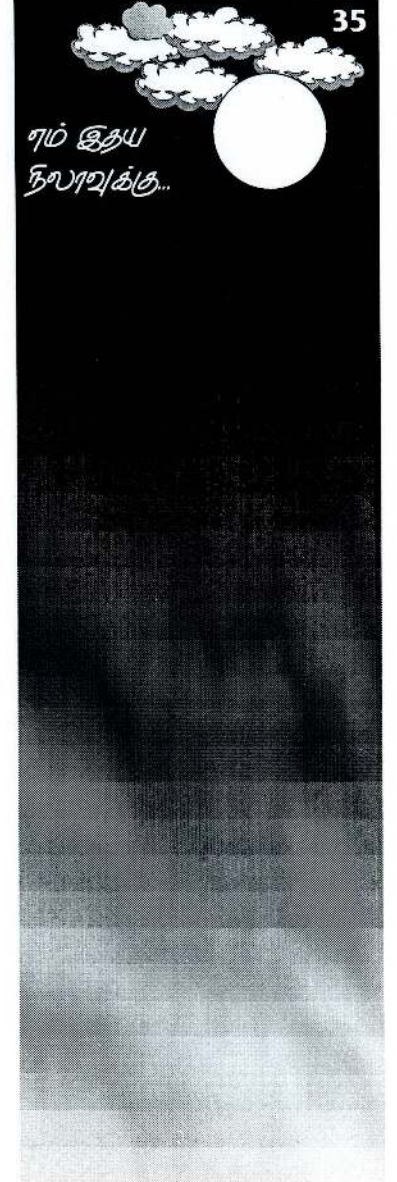

பெயர் வைத்த நிலவே!

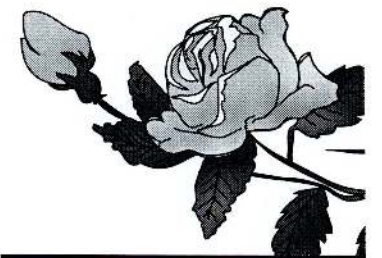
கதையாய், கவிதையாய்
சரித்திரமாய் வாழ்ந்து
காற்றாய், கனவாய்
கண்ணீராய்ப் போன
நண்பா.
நட்புக்கு இலக்கணம்
வகுத்த நீ
நல்லாசிரியனாய்
எமக்கு வழிகாட்டினாய் - எம்
நிறுவனத்தின் பெயர்கூட
நீ வைத்ததே.
மேடையில் சிறந்த
நடிகனாய் மிளிர்வாய் - ஆனால்
வாழ்க்கையில் உனக்கு
நடிக்கத் தெரியாது
உள்ளொன்று வைத்துப்
புறமொன்று பேச
உனக்குத் தெரியாது.
வாழ்ந்தால் இப்படித்தான்
வாழவேண்டுமென
வாழ்ந்து காட்டியவன் நீ.
ஆனால் வாழ்க்கையை
சுருக்கமாய் முடித்துக் கொண்டாய்.
அரச அடக்குமுறைக்கு
ஆளாகி
சிறை சென்றுமீண்டாய் - ஆனால்
நண்பர்களாம் எம்மை - உன்
மனச்சிறையில் பூட்டி வைத்தாய்
பிறந்தோம் வளர்ந்தோம் இருந்தோம்
வந்தோம் வாழ்ந்தோம் போனோம்
என எண்ணுபவர் மத்தியில்
பல்துறை முத்திரை பதித்து
வாழ்வுக்கு இலக்கணம் வகுத்து
நட்புக்கு உதாரணம் காட்டி நடுவழியில் எம்மை விட்டுப் பிரிந்தாய்.
கவிதை படைப்பதில்
உனக்கு நிகர்
நாம் எவருமில்லை.
எனினும்
கவிஞனாம் நண்பனாம் உனக்கு
முடிந்தவரை
கண்ணீரால் கவியெழுதி
அர்ப்பணிப்போம்.

STOLEN MOMENTS

ஊழியர்கள், நண்பர்கள்

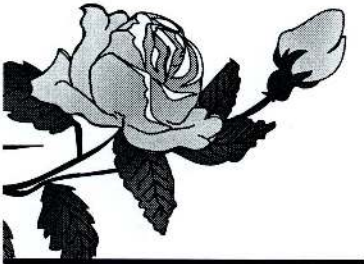

மறைமுகங்களில் இருந்து...
ஆகஸ்ட் 1997

மலர் ஆடகங்களிடமிருந்து...
ஆகஸ்ட் 1997

இன்னொருவனை

யாருக்காகவோ காத்திருந்த புதைகுழி.
நினைவுச் சுமை இறக்க மலர் தாங்கும்
புதைகுழிச் சுவடுகள்.

மயானம்

மரம் விரித்த நிழலில்
இருக்கை கொண்டது மனம்
உன வரவுக்காய் இன்னும் சில
நண்பருடன்.

யாரை இழந்தோம்....?
இன்றைய நாளை
நாளைய பொழுதைப்போல்
உனது மரணம்.
ஏற்றுக்கொள்ளென அழுத்தும் நிச்சயத்தை
மீறி எழுந்தது நினைவு
நீயோ சிரித்தவாறு.

“அப்பா”
உன் குழந்தை
“உங்கட பிள்ளையைப் பாருங்கோ”
உன் மனைவி
“மரணத்தைக் கடிந்து புலம்ப”
உன் சுற்றம்.
“கடைசியாக பார்த்துக்கொள்க”
அங்கோர் குரல்.

தீ இட்டார்.
காற்றின் திக்கில்
விழி நீள அகன்றேன்.

நீயோ பின் தொடர்ந்தாய்.

பா. அ. ஜயகரன்

கலைஞனே நீ காற்றோடு கலந்ததென்ன?

காலக் குயவன் கண்களை மூடிக்கொண்டு போட்ட கோலத்தின் புள்ளியில் உன் முடிவுரை மட்டுமே எழுதப்பட்டது. ஆனால் என் நினைவுப் பேழைக்குள் நான் உன்னைப் பற்றி யூட்டி வைத்திருக்கும் கடந்த கால கலா நினைவுகளை என் ஆன்மாவில் ஆணி அடித்து மாட்டி வைத்திருக்கிறேன். அந்த நினைவுகளின் ரீங்காரம் எப்போதும் இசைத் தென்றலாய் இந்தக் கலையகத்தில் வீசிக் கொண்டிருக்கும்.

91ன் ஆரம்பத்தில் என்னையும் என் குடும்பத்தையும் கனடா தத்தெடுத்துக் கொண்டபோது நீயும் உன் குடும்பமும் நல்ல நண்பர்களின் இருக்கையில் முன் வரிசையில் இடம்பிடித்துக் கொண்டீர்கள்.

என் பலவீனமே - பலமாக விஸ்வரூபமெடுத்து என்னை அசைத்துப் பார்க்க முனைந்த போதெல்லாம் உன் தோள் கொடுத்து சுமை தாங்கி நின்ற என் அருமைச் சகோரன் நீ - காலனைக் கண்டு கண்மூடியது விந்தையே.

கருத்துக்களை - கருத்துக்களால்தான் வெல்ல வேண்டும். காலத்தை சாதனையால்தான் வெல்ல வேண்டும் என்பதில் அசையாத நம்பிக்கை உன்னது.

“வீழ்ந்தாலும் - எரிந்தாலும் முனைப்போடு மீண்டும் உயிர்ப்பேன்” அந்தப் பரிபாஷை உன் எண்ணங்களோடு விதைக்கப்பட்ட உன் உதிர்ம் மழலைத் தமிழ் பேசி - கன்னித் தமிழ் காக்கும் என்பது தானோ? நிச்சயம் உன் கனவுகள் நனவாகும்

நண்பனே! முகவரிக்காக வார்த்தைகளைக் கோர்க்கவில்லை. என் இதயத்தின் வெளிப்பாடு மட்டுமே இது. இங்கே நீ வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் போதே உன் கவிதைகளை இதழ் பரப்பிய ‘ரோஜா’ வாசனைக்குரியது.

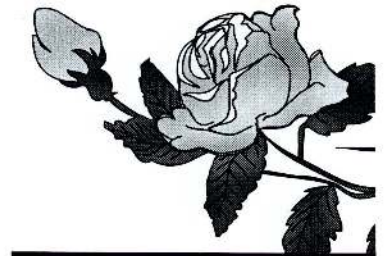
நாங்கள் பின் வரிசையில் தங்கிவிட்டோம், இனி ஆகப் போவது எதுவுமில்லை.

வானொலிக்கு ஒரு ஆசானை - என் கலைக் குடும்பத்தில் ஒரு சகோதரனை - நல்லி நட்புக்கு ஒரு நண்பனை மட்டும் நான் இழந்து விடவில்லை.....

என் இசைக்கு கவிதை வரிகளையும் அல்லவா இழந்து நிற்கின்றேன்!

M.P. கோணேஷ்
(ரேடியோ ஏசியா)

மறைமுகங்களாயிருந்து...
ஆகஸ்ட் 1997

விலாசத்தை விசாலமாக்கினாய் நண்பா!

நிலா அழிவதில்லை! நிலா மறைந்து விட்டது!
சொல்கிறார்கள் நம்ப முடியவில்லை!

எங்கள் நிலா எப்படி மறைந்திருக்க முடியும்? அதனால் நம்ப முடியவில்லை! இது நிலாவுக்கு மரணமில்லை! புத்துயிருக்கு இன்னுமொரு புதிய அத்தியாயம். நண்பர்கள் பலர் இருக்கலாம். ஆனால் நட்புக்கு இலக்கணமாகச் சிலர்தான் இருக்க முடியும்! அந்த இலக்கணம் எங்கள் 'நிலா'.

காலதேவன் உடலைத்தான் எடுத்துக் கொள்ள முடியும் ஆன்மாவை அன்னைத் தமிழுக்காக அவன் விட்டுத்தான் சென்றிருப்பான். "இன்னும் ஒரு தடவை உயிர்ப்பேன்" என்று சொன்னதும் இதற்காகத்தான். அதனால் நிலா இன்னும் ஒருமுறை உயிர்ப்பான். 'வந்தோம்.....வாழ்ந்தோம்.....சென்றோம்' என்று வந்தவர்களும் உண்டு. 'வந்தோம்.....வாழ்ந்தோம்.....வரலாறு ஆனோம்' என்று சரித்திரத்தில் இடம்பிடித்தவர்களும் உண்டு. எங்கள் 'நிலா' இரண்டாவது வகை.

தேசத்தின் விடுதலைக்கும் தமிழினத்தின் உயர்ச்சிக்கும் நீ பாடி வைத்த கவிதைகள் ஆயிரம்.....! உன் எழுத்தைக் கண்டு பயந்துதான் சிங்கள அரசு உன்னைச் சிறைப்பிடித்து வைத்திருந்தது. உன் விடுதலை உணர்வை நான் நேசித்தேன். உன் கவிதைகள் எனக்குப் பிடிக்கும். உன் கள்ளமில்லாத மனம் எனக்குப் பிடிக்கும். உன் பேச்சின் நாணயம் எனக்குப் பிடிக்கும். உன் நிமிர்ந்த நடையும் நேர் கொண்ட பார்வையும் எனக்குப் பிடிக்கும். மொத்தத்தில் மொத்தமாகவே உன்னை எனக்குப் பிடிக்கும். என் நட்பு என்ற அன்புக் கோட்டுக்குள் உன்னை என்றும் நேசிப்பேன்.

நிலாவே! உன் எழுத்திலும், உன் பேச்சிலும் இருந்த சத்தியத்தை எண்ணிப் பார்த்து மகிழ்ந்திருக்கிறேன். எதிரியைக் கூட உன் எழுத்துக் கோலால் இரக்கமின்றிக் கொல்லாதவன் நீ! உன் எண்ணங்களில் சத்தியம் இருந்தது. அதனால் உன் எழுத்திலும் சத்தியம் இருந்தது. அதனால்தான் உன் மறைவு கேட்டு இங்கு எல்லோரும் அழுகின்றோம்!

நிலலில்சூட களங்கம் இருக்கும், உன்னில் அது இல்லையே, நிலா! உன்னை நண்பனாய் பெற்றதில், உன் நட்புக்குள் அகப்பட்டுக் கொண்டதில் எனக்குப் பெருமை. இந்த ஊருக்கு மட்டும் தெரிந்த என் விலாசத்தை உன் 'இளையநிலா' மூலம் உலகப் பரப்பு எங்கும் ஒட்டிவிட்டு வந்தவன் நீ! அதிலும் எனக்குப் பெருமை.

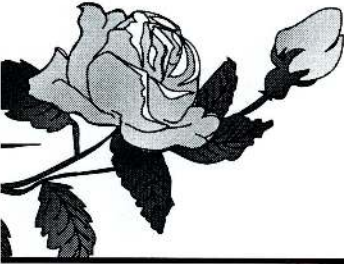
உன்னை நான் சந்தித்தால்..... உன்னைப் பற்றிப் பேசுவோம்.....என்னைப் பற்றிப் பேசுவோம்...உன் குடும்பம், என் குடும்பம், உலகம், கவிதை, தமிழ் என்று இனிக்க, இனிக்கப் பேசுவோம். உன் பேச்சு ஒவ்வொன்றிலும் அர்த்தம் இருக்கும். ஊர்ப் புதினம் பேசி உன் பொன்னான நேரத்தை தொலைத்தது இல்லை!

உன் நல்ல சிந்தனைகள் என்றும் வாழும். கதையாக....கவிதையாக....நீ விட்டுச் சென்ற வரலாற்றுப் பொக்கிஷங்கள் தமிழ் அன்னையின் கிரீடத்தில் இரத்தினங்களாக ஒளிரும்!

நிலவு மறையும், ஆனால் அழிவதில்லை! நீ மறைந்து இருக்கிறாய்.... அழியவில்லை! நீ நிரந்தரமானவன்....அழிவதில்லை! எந்த நிலையிலும் உனக்கு மரணமில்லை! நீ மீண்டும் ஒருமுறை உயிர்ப்பாய்!

நட்பில் கரைந்து....
'கீதவாணி' ராஜ்குமார்

மறைவு மகிழ்ச்சியிருந்தது..
ஆகஸ்ட் 1997

நிஜமாய் எழுதியவன் நீ

நிலவு சுடுமா? சுட்டதே.....
நிலவின் கவிதைகள் - சூரியக் குழந்தைகள்
உன் விரல்களின் முனையில்
கவிதை வயல்களா இருந்தன?
நிஜத்தை - நிஜமாய் எழுதியவன் நீ
நிஜத்தில் நீ இல்லை என்பதே கனவாக.....
மாதத்தில் ஓர்நாள் அமாவாசை
மரணத்திற்கெப்போது அமாவாசை?
வானம் பார்க்கும் போதெல்லாம்
உன் ஞாபகம் வரலாம்
வாசிக்கும் கவிதையில்
உன் இதயம் காணலாம்
இனி - நிலா இறங்கும் விழாக்காலங்களில்
எம் வீட்டு யன்னல் அமாவாசையாகும்!

கண்ணீர் அஞ்சலிகளுடன்.....!
கனேடிய தமிழ் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம்

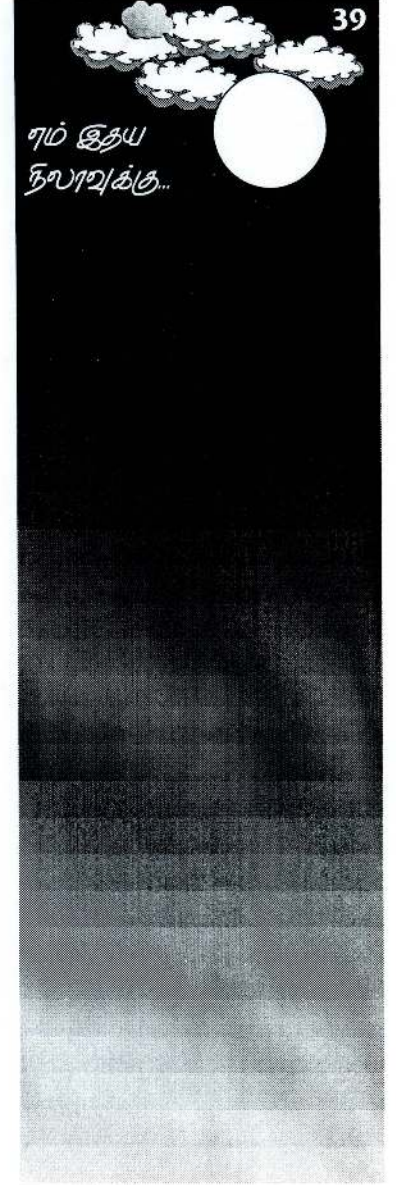
எண்ணங்கள் என்றும் வாழும்

மரணம் மனிதர்களை வெற்றி கொண்டிருக்கலாம்...
மகத்தான கவிஞர்கள் முன் மண்டியிட்டுத்தானிருக்கிறது!
மருத்துவம்கூட தோற்றுப் போயிருக்கலாம்.....
கவித்துவமான உன் எண்ணங்கள் என்றும்வாழும்

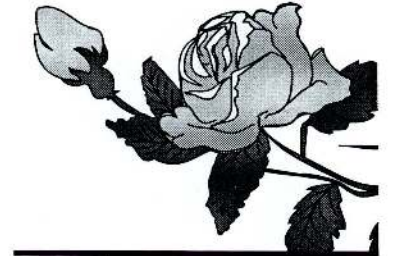
நிலா!
இன்று வானம் வெறிச்சோடியிருக்கின்றது
நில்லாமல் ஓடித்திரிந்த நீ இல்லாமல் போனாயா?
இல்லை
புதைபடும் விதையும் பூமியைப் பிளந்து
பூக்களாய் மலர்ந்து புன்னகை புரிகையில்
மரணம் என்பது கவிஞனுக்கேது?

உங்கள் ஆத்மா சாந்தியடைய
இறைவனை மனமார வேண்டுகின்றோம்.

கண்ணீர் அஞ்சலிகள்
உங்கள் பிரிவால் துயருறும்
விவேகா அச்சகத்தினர்
ஸ்காபரோ

மறை உமகங்காமிருந்து..
ஆகஸ்ட் 1991

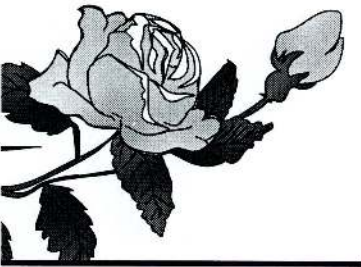
பூப்போன்ற நிலாவொன்று

புலம் பெயர் இலக்கியப்பூந்தோட்டம்
 அதில் பூத்துக் குலுங்கியது
 நிலாவென்னும் இளஞ்செடி
 நறுமணங்களை அள்ளி எறிந்தது
 நற்செய்தி கூறிநின்றது
 தேனினை மொய்க்கும்
 ஈக்களும் நாடி
 மொய்க்கும் மாயம்
 கொண்டு வளர்ந்தது
 எங்கும் நிலா என்பதே பேச்சு
 என்றும் தரும் சுகந்தமே வீச்சு
 சில தினங்களுக்கு முன்பு
 சிதறிக் கிடந்த பூவின் இதழ்கள் ஒரு
 சோகச் செய்தி சொல்லி நின்றன
 உறுதியாய் நின்ற வேர்கள் அறுந்து
 மண்ணின் தொடர்பு மௌனமாய் அழிந்தது

இருக்கும்போதே நிலாவின் பெருமை
 பலருக்கும் தெரிந்தது
 இல்லாமற் போன நிலா - இப்போது
 எல்லோரும் அறிந்து கலா
 ஆமாம்
 பூவினை ஒத்த ஓர் இளங்கலைகுன்
 நிலா
 பூமியை விட்டுப் பிரிந்து
 பூக்களோடு மறைந்து கொண்டான்
 இனிமேல் மலர்களை நாம் பார்க்கும் போது
 அவைகளின் மத்தியில் நிலா தோன்றி
 புன்சிரிப்பை உதிர்ப்பான்

ஆர். என். லோகேந்திரலிங்கம்

மொழி உமகங்காமிருந்து...
 ஆகாஸ்ட் 1991

மன நிம்மதி

எம் மன நிம்மதிக்கு நாம் அழுதோம்
உன் குடும்ப நிம்மதிக்கு யார்....? இறைவனே

உன் நிலை புரிந்த உனக்கு
எம்மை அதில் மடமையாக்கி
உன் மனதைக் கல்லாக்கி
எம் மனதைக் கசிய வைக்க
நாம் தூங்க வார்த்தை சொல்லி
எம் தூக்கம் நீ துயராகி
தன்னம் தனியே நீ படுத்து
மனைவி பிள்ளை வாழ்வை நினைத்து
தாய் சகோதரம் பாசம் பிரிவில்
உன் மனதில் நீயே வெதும்பி
எம்மையெல்லாம் நம்பவைத்து
வெளிக்காட்டி இன்புற்றிருந்து
வெளிச்சமாக உன்னைக் காட்டி
இருட்டிவிட்டு நீ பிரிந்தாய்
ஈரமான மனதை விட்டு

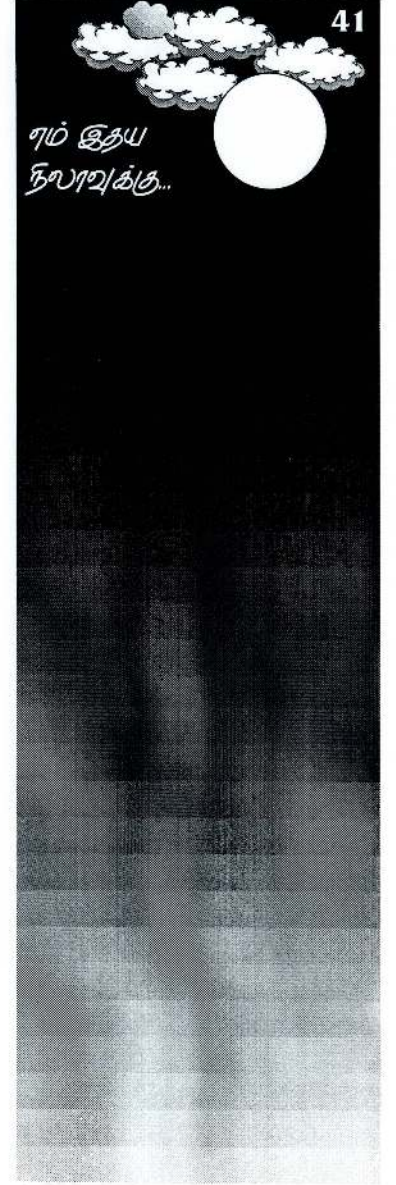
வானம் அழுதால் மழை என்று சொல்வார்
வையம் அழுதால் பனி என்று சொல்வார்
கானம் அழுதால் கலை என்று சொல்வார்
கவிஞன் அழுதால் கவிதை என்று சொல்வார்
நாம் அழுதால் என்ன என்று சொல்வார்?

கண்ணீர் ஒன்றே கவலை தீர்க்கும்
அது ஒன்றே நிம்மதி கொடுக்கும்
உன் உயிர் சாந்தி வேண்டி
இறைவன் பாதம் வேண்டுகிறோம்

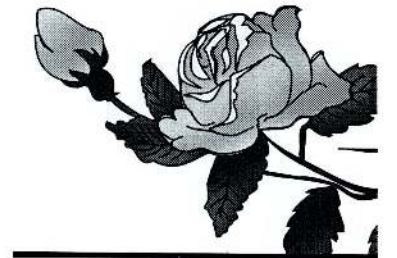
ஊரில் இணைந்து
கனடாவில் பிரிந்து

உன் பிரிவில் வாடும்
நிலாவெளி மக்கள் சார்பில்
நித்தியானந்தன் குடும்பம்

C.T.B.C நேயர் சார்பில்
அம்பி அங்கிள்

மழை உமகங்காம்பிருந்து...
ஆகஸ்ட் 1997

பெண் கொடுமைக்காக பொங்கி எழுந்த எரிமலை

பெண் அடிமைத்தனத்தைப் பலரும் பல கோணங்களில் இருந்து பார்த்திருக்கின்றனர். விரல் விட்டு எண்ணக் கூடிய பாரதியை உள்ளிட்ட நமது ஆண்கள், பெண்கள் பற்றிப் பேசியிருக்கிறார்கள்; எழுதி இருக்கிறார்கள். அண்மையில், ஜயகரனால் எழுதப்பட்டு மேடையேற்றப்பட்ட “பொடிச்சி” என்ற நாடகமும் கூடப் பெண்கள் படும் தொல்லைகளை, குறிப்பாக ஆணதிகாரக் கொடுமைகளைக் கூறிச் சென்றது. இந் நாடகத்தின் கரு நிலாவின் இறப்பின் பின் நிகழ்ந்த அவரது ‘கருவிலே வளர்கின்ற என் கண்மணிக்கு’ ‘அன்பு மகனும் கு’ என்ற இரு கவிதைகளை மையமாகக் கொண்டு எழுந்ததோ என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது.

நமது நிலாவில் நாம் காணும் ஒரு அழகு களங்கம் அற்ற பண்பு, “எந்தக் கருத்தானாலும், எதிர்கருத்தை முன்னெடுத்துச் சொந்தக் கருத்து என்று சொல்லியதால் சுகத்தை விட சோகத்தையே சுமந்தவன்” என்று, தான் நினைப்பதை தனக்கே உரிய இளம் முறுவலுடன் நாகுக்காகக் கூறிவிடும் பண்பு நிலாவிடம் இருந்தது. எந்த இடத்திலும் என்ன இன்னல் நிகழ்ந்தாலும் கைதூக்கிவிட்ட பண்பையும்யாரும் கவனிக்காமல் விட முடியாது. அதே சமயம், இன்னல் இழைக்கும் அநியாயக் காரரை வைது அவர் பக்கமே கண்ணெடுத்துப் பார்க்காமலும் இருந்தார்.

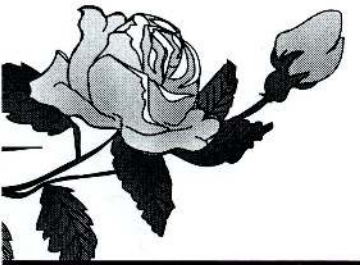
பெண்களுக்கு நிகழும் அநியாயங்களைத் தட்டிக் கேட்கவும், உலகிற்கு எடுத்துரைக்கவும் தயங்கவில்லை. அமெரிக்க பாசிசத்தை பெண்மை சங்கிலிகளால் பிணைக்கப்பட்டு அநுபவித்த வேதனைகள் மூலம் வெளிக் கொணர்ந்தார். உணர்வின் கவிதைகளாக மட்டுமன்றி அனுபவ உணர்வின் வாயிலாக கவிதைகள் வெளிவரும்போது அவை கவிதைகளுக்குச் சிகரம் வைத்ததுபோல அமைந்து விடுகின்றன. நிலாவின் கவிதைகளில் யதார்த்தமும் அனுபவமும் ஒன்றாகப் பின்னிப் பிணைந்து விடுகின்றன.

பெண்களையும் சக ஜீவன்களாக மதித்து வேலைப் பக்கினையும் செய்து ஆனால், பிள்ளை சுமந்து அவள் படும் துன்பப் பங்கு எடுக்க முடியாத நிலைமையில் தான் இருப்பதையிட்டு உளம்நொந்த நிலாவையொத்த ஆடவர் எம்மிடையே எத்தனைபேர்?

இந்த நாட்டிலே வாழப்போகும் தனது மகளுக்கு அவர் கூறும் அறிவுரைகள் அவசியமானவை. இங்கே வாழும் ஒவ்வொரு தமிழ் மகனும் தனது வாழ்க்கைச் சூழலில் காணும் வெறித்தனங்களைக் கண்டு ஒதுங்கி விடாது சூழ் கொண்டு சுட்டெரிக்க கையாள வேண்டிய அறிவுரைகள் அவை. இனத் துவேசமும் தன் மகளில் தடம் பதிக்கும் என்பதை உணர்ந்து அதற்கு எதிராகப் போராடவேண்டிய தேவை என்ற ஒன்று உண்டு என்பதை வலியுறுத்தியவர் நிலா.

“எங்கு பெண்மைக்கு இன்னல் நடந்தாலும்
பொங்கி எழு புதிய சூரியனாக!”

பார்வதி கந்தசாமி

நீலா குகதாசன்; ஒரு அபூர்வ கலைஞன்

எம் இதய
நிலைபுக்கு...

புதுக்கவிதைப் பாரம்பரியத்தின் விழுதாசி நின்றாலும் மரபுக் கவிதைகளையும் மறக்காத கவிஞன்; சிறந்த நடிகளாக மட்டுமன்றி நாடக எழுத்தாளனாகவும் திகழ்ந்த கலைஞன்; வானலையில் ஆசானாகி பலருக்கு பதில் கூறினாலும் வீட்டில் பாசத்தினை தழுவி நிற்கும் சாதாரண மனிதன்; பாடல்களை இயற்றுவது மட்டுமல்ல அதனைப் படித்துக் காட்டும் மதுரக் குரலோன்; அரசியல் துறையில் அனுபவம் பெற்றது காரணமாக மனிதத்துவம் பேணிய நேர்மையாளன்; வாழ்வின் தரிசனங்களை கற்பனையில் நிறுத்தி கதைகள் புனைந்த சிறுகதை எழுத்தாளன் என்பதுடன் கூடவே அக்கதாபாத்திரங்களை கமராவினும் அழகாகக் காட்டியவன். பள்ளி நாட்களில் புராண வரலாறுகளைப் படித்ததோடு நின்றுவிடாது அதனை வில்லுப்பாட்டுகளிலும் வடித்துக் காட்டியவன்; இயற்கையை நேசிப்பதில் ஈடுபாடு கொண்டதினால் விவசாய உத்தியோகத்தவராகவும் தொழில் புரிந்தவன். கற்பனைக் காதல் செய்வதுடன் கூட நிஜமகவே சிவசாந்தியை பதினைந்து வருடங்கள் காதலித்து திருமணம் புரிந்தவன்; சாதகப்பட்டசியாய் சமாதானம் வேண்டி கவிதைகள் படைத்ததுடன் மட்டுமல்லாது வீதியில் இறங்கி உரப்பாக நடந்தவன். இப்படியே ஆற்றல்களை, அபூர்வத் திறமைகளை எழுத்தில் வடித்துக்கொண்டே செல்லலாம்.

1958ம் ஆண்டு யூன் 22இல் தாமோதரம் பிள்ளை திலகவதி தம்பதிகளின் இரண்டாவது மகனாக நிலாவெளி என்னும் கிராமத்தில் பிறந்த குகதாசன் "நிலா" குகதாசனாக மாறியது இவரது மண்ணின் பற்றினால். சிறுவயது முதல் கலைத்தாய் இவனுள் புகுந்து மாயம் புரிந்தமையால் பல துறைகளில் இவன் சிறப்புற முடிந்தது. இவன் படித்த பாடசாலைகளே இவனது கலைத் தொட்டில்களாக இருந்துள்ளன. சினிமா, கதை, கவிதை, நாடகம், வில்லுப் பாட்டு, அரசியல் இப்படி பல துறைகளில் ஏற்பட்ட ஈடுபாடு அவனை ஒரு கலைஞனாக மாற்றியது. 1983ம் ஆண்டு தனது எழுத்தின் வேகத்தினால் அரசு சிறைப்பிடித்தாலும் தொடர்ந்து எழுதி எழுதி சிந்தனைக் கூர்மையை ஏற்படுத்திக் கொண்டு 1986இல் கனடாவுக்கு வந்து சேர்ந்தவன் இவன்.

இடம்பெயர்ந்து வந்தாலும் வேரை மறக்காத விழுதாசி பல இலக்கிய அன்பர்களை கவர்ந்து கொண்டவன் இவன். தாதிமைந்தன், குகப்பிரியா, அக்கினிக்குஞ்சு, சர்வலோக சஞ்சாரி, ஆசான் இப்படியெல்லாம் பல புனை பெயர்களில் மாயம் புரிந்த இவனை "துரை" என்று மட்டும் குடும்பத்தினர் அழைத்துள்ளனர். இளையநிலா என்னும் வீடியோ சஞ்சிகை இவனது இறுதிக்கால முயற்சி. ஆனால், புதுமையான பூணநிலாவாகவே சிறிதுகாலம் தவழ்ந்தது. புரியாத புதிராக தர்மவேகம் கொள்ளும் இக் கலைஞன் வாய்விட்டு சிரித்து அனைவரையும் ஆகாசித்துக் கொள்ளும் வல்லமையும் உடையவன்.

கவிதையே இவனது உயிர், முச்சு, வாழ்வு எல்லாம். இதனால் தான் மனைவியின் வயிற்றில் வளரும் கருவுக்குக் கூட கவிதை எழுதியவன். பலதுறைகளில் முத்திரை பதித்தாலும் இவனது கவிதைகள் உலக தரத்திற்கு உயர்ந்து இவனை சிறந்த கவிஞர்களுள் ஒருவனாக்கியுள்ளன. பாரதி போன்று தீர்க்க தரிசனம் மிக்க கவிதைகளை எழுதினாலும் தன் மரணத்தினை தெரிந்து கொண்டு எழுதிய கவிஞன் இவனே. தன் சொந்த மன வடுக்களை, உறவு முறைகளை, பிறந்த மண்ணை, பெண்விடுதலையை, சர்வதேச உணர்வுகளை எல்லாம் எழுதிய இவனது கவிதை வரிகள் ஜீவிதம் கொண்டவை.

தமிழ்க் கவிதைகளை உலக அரங்கில் ஏற்றி, பல கலைத்திறன்களை வெளிக்காட்டி, பலரின் நண்பனாய் வாழ்ந்து, திடீரென்று வானமண்டலத்தில் தன் முகவரியை வரைந்து கொண்ட நிலா குகதாசன் வெண்ணிலா உள்ள வரையில் நெஞ்சத்தில் வந்து உதயமாவான்.

எஸ். பத்மநாதன்

மறைவு மகிழ்ச்சியும்பூற்று...
ஆகஸ்ட் 1997

இனிய நிலாவே.....

அக்கினிக் குஞ்சென்ற
இலக்கிய நிலாவே - நீ
ஆசானாகி அசத்தியவேளை
இலக்கிய வார்த்தையில்
சுட்டிய தென்ன?
ஐக்கியம் தமிழரில்
அறுகி விட்டதால்
எழுதுவோர் முக்கியம்
முனைப்புடன் இறங்கி
பொழிந்து தள்ளுவோம்
திக்கெங்கும் சிதறிய
தேன் தமிழர் அனைவரும்
திரும்புவர் தேசம்!
துணிந்து விழிப்பர்!
துப்பாக்கியாய் பூப்பர்!
தணியுமோ எங்கள்
தமிழீழத் தாயகத் தாகம்!
அழியுமோ தமிழரின்
அரும்பெரும் கலைகள்.

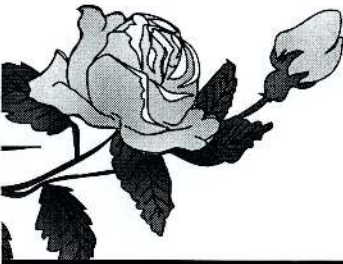
எழுதுவோம் அண்ணை
எதிலும் துணிவுடன்
எவரையும் தாழ்த்தா
இன் தமிழ் சொற்களால்!
எழுதுவோர் ஒருநாள்
எழுந்தே ஆகுவர் - எம்முள்
இழிவுகள் அழிவுகள்
உரஞ்சுதல் வேண்டாம்
எழுச்சியை மண்ணில்
எழுகவென் றுழைப்போம்
எதிரியான அரசினர்
அஞ்சி ஒருவர்
அன்றி இறங்கி வருவர்!
என்றியம்பிய நிலாவே
இரவுக்கு நிலவாய் வந்தாய் ஏன்
இன்று இரவாகி விட்டாய்!
எல்லோரும் உன்னை
இனிய நிலாவாய் கண்டனர்!
என்னுள்ளம் மட்டும் என்ன
இல்லாததைக் காணுமா
சொல்வாய்!

பல்லாண்டு வாழ்க என்றுன்னை
நல்லோர்கள் வாழ்த்தியும் - நீ
எப்படி
இன்றில்லாது போனாய்?
இல்லாததை சொல்லும்
பொல்லாத உலகம்
எல்லாமும் சொல்லும்!
புரியாதா உனக்கு!
போய் வர எண்ணியா
புது நிலாவாய் போனாய்!
போர் போற்றி நின்ற நீ
பொழுதோடு பொழுதாய்
புலர்ந்து வருவாய்
புண்ய ஆத்மா நீ
பெறுவாய் சாந்தி

சிவா சின்னத்தம்பி

மொழி உலகங்கள் மீறந்து...
ஆகஸ்ட் 1997

உள்ளத்தில் நல்ல உள்ளம்

1990களின் ஆரம்பம்.

நிலா குகதாசன் என்ற கவிஞரைப் பத்திரிகைகளில் மட்டும் சந்தித்த காலம். அவ்வப்போது குகப்பிரியா என்ற கவிஞரது கவிதைகளையும் வாசித்துச் சுவைப்பதுண்டு.

வளர்ந்து வரும் இளம் பெண் கவிஞர்; நன்றாக எழுதுகின்றார்; வளமான எதிர்காலமுண்டு என்று எண்ணுவதுண்டு. நண்பர்கள் சிலரிடம் இதனைத் தெரிவித்ததாக ஞாபகம்.

தாமோதரம்பிள்ளை குகதாசன் என்பவரே 'நிலா' என்றும் 'குகப்பிரியா' என்றும் அற்புதமான கவிதைகளைப் படைத்தவர் என்பதை அறிந்த வேளையில், சற்றே வெட்கம் கலந்த ஆச்சரியம் எனக்கு.

சில்லையூர் செல்வராசன், காவலூர் இராசதுரை, நீர்வைப் பொன்னையன் போன்ற ஊரின் பெருமையை உயர்த்திய முற்போக்கு எழுத்தாளர்களின் வரிசையில், நிலா(வெளி) குகதாசன் என் மனதில் இடம்பெற்றார். ஆனாலும் நேரடிச் சந்திப்பு இடம்பெறவேயில்லை.

சில மாதங்களின் பின்னர் ஒரு நாள் 'நிலா'விடமிருந்து தொலைபேசி அழைப்பு வந்தது. தமது வீடியோச் சஞ்சிகை பற்றிச் சுருக்கமாகக் கூறினார். 'தமிழர் தகவல்' தனித்துவமான சஞ்சிகை என்று பாராட்டினார். அன்று பிற்பகலே என்னிடம் முக்கியமான அலுவலாக வருவதாகக் கூறினார். சொன்னபடி எனது அலுவலகத்துக்கு வந்தேவிட்டார். வீடியோ கமராவுடன்.

முதலாவது 'இளைய நிலா'வுக்காகக் குடிவரவு சம்பந்தமான பேட்டி யொன்றை எடுப்பதே அவரது நோக்கம். தமிழ் அகதிகளுடன் சம்பந்தப்பட்ட விடயமாதலால் கனடாவில் நீண்ட காலம் வசித்து வரும் திரு. அருளையா அவர்களே பொருத்தமானவர் என்று கூறி, அவரை அறிமுகம் செய்து வைத்தேன். முதலாவது இதழில் நண்பர் அருளையா அவர்களுடனான பேட்டி இடம்பெற்றது. இதுவே நண்பர் நிலா குகதாசனுடனான எனது முதலாவது சந்திப்பு.

பின்னர் எத்தனை எத்தனையோ விடயங்கள், சந்திப்புகள், சம்பாஷணைகள், அரட்டைகள், அலசல்கள். அநேகமாக நள்ளிரவு வேளையில்தான் தொலைபேசியில் அழைப்பான். அந்த நல்லவனின் ஒவ்வொரு வளர்ச்சியையும் அவதானித்து வருகையில் மனதுக்குள் மகிழ்ச்சி பிரவாகிக்கும்.

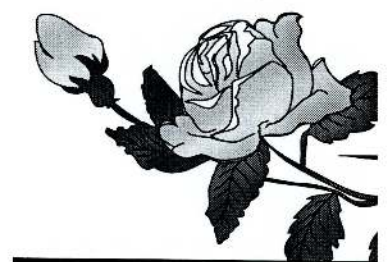
கவிஞன், விமர்சகன், பத்தி எழுத்தாளர், நடிகன், வானொலிக் கலைஞன், வீடியோ சஞ்சிகை ஆசிரியர் என்று அடுக்கக் கொண்டே போகலாம். ஒவ்வொரு 'இளையநிலா' பிரதியையும் தேடிவந்து தந்து, 'திரு அண்ணை! உங்கடை விமர்சனம்தான் எனக்குத் தேவை' என்று சிரித்துக் கொண்டே கூறும் அந்த வட்ட நிலா முகத்தின் சொந்தக்காரன் எம்மை விட்டுப் பிரிந்துவிட்டான் என்பதை நம்ப இதயம் மறுக்கின்றது.

நண்பரை மதிக்கத் தெரிந்த பக்குவம் மிக்க ஒரு பண்பாளன் நிலா. தனிமனித சுதந்திரத்தை நேசிக்கும் அபூர்வ பிறவி. தமது பேனாவைக் காழ்ப்புணர்ச்சிகளுக்குப் பயன்படுத்தாத மனிதநேயன். இதனால் எல்லோருடனும், எல்லா நேரத்திலும் நல்லவனாக அவனால் வாழ முடிந்தது. 'நம்ப நட, நம்பி நடவாதே' என்ற முதுமொழியைப் பொய்ப்பித்தவன எங்கள் நண்பன் நிலா குகதாசன்.

சரியாக ஒரு வருடத்திற்கு முன்னர், கடந்த செப்டம்பரில் இடம்பெற்ற இரு நிகழ்வுகள், நண்பனை இழந்த சோகத்தூடாகவும், இதயத்தில் எதோவொரு நெருடலை ஏற்படுத்தி தடவிப் போகின்றது. நண்பனின் மறைவுத் துயர் தரும் வேதனையுடேயும் எதனையோ செய்து முடித்த ஒரு திருப்தி தெரிகின்றது.

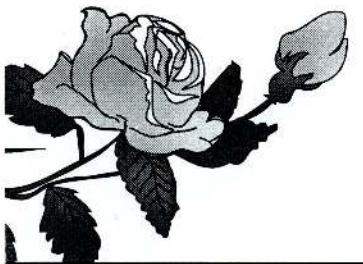

மறை உமகங்காப்பிற்று...
ஆகஸ்ட் 1997

மறைமுகங்கள் பற்றி...
ஆகஸ்ட் 1997

'நிலா'வின் கவிதைத் தொகுப்பான 'இன்னொரு நாளில் உயிர்ப்பேன்', கடந்த வருடச் செப்டம்பரில் 'ரோஜா' வெளியீடாக வந்தது. அந்த 'அருமை'யான நிகழ்ச்சிக்குத் தலைமை தாங்கக் கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தை மிகப் பெருமையாக மனதுள் போற்றி வைத்துள்ளேன். இதுவே 'நிலா' கலந்துகொண்ட கடைசி இலக்கிய நிகழ்ச்சி.

அதே மாதம், ஒன்றாறியோ அரசாங்கத்தின் வருடாந்த விருது வழங்கும் நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது. இந்த விருதுகளைப் பெற்றவர்களில் ஒருவன் 'நிலா'. சுகவீனம் காரணமாக வைத்தியசாலையில் இருந்ததால், 'நிலா'வின் பெயரை விருதுக்குச் சிபார்சு செய்தவன் என்னும் வகையில் அதனைப் பெற்று, வைத்தியசாலைக்கு எடுத்துச் சென்று வழங்கினேன். 'வாழும்போதே கலைஞர்களும் எழுத்தாளர்களும் கௌரவிக்கப்பட வேண்டும்' என்ற கோட்பாடுடன் செயற்பட்டுவரும் எமக்கு, நிலாவுக்கு வழங்கப்பட்ட இந்தக் கௌரவம் சரியான வேளையில் வழங்கப்பட்டதாகவே தெரிகின்றது.

என்றுமே தூங்காதிருந்த இதயம் தூங்கி விட்டது. உள்ளத்துள் நல்ல உள்ளம் உறங்கிவிட்டது

எங்கள் நிலா, முகாரியைத் தேடித் திரிந்த விரக்திக் கவிஞனல்ல; என்றென்றும் சாகாவரம் பெற்றிட்ட ஓய்யாரக் கவிஞன்! உயிர்க் கவிஞன்!!

எஸ். திருச்செல்வம்

பல்கலை மன்னா பறந்து போனாயோ!

இந்த புலம் பெயர்ந்த மண்ணில் ஓரிருவர் தான்
உள்ளத்தால் உயர்ந்தவர்கள்
அவர்களில் ஒருவனாய் அரியாசனம் கொண்டிருந்தாய்
இயந்திரமாய் இயங்கிக் கொண்டிருந்த நீ
ஒருநாள் எழுதிவைத்தாய்
"இன்னொருநாளில் உயிர்ப்பேன்" என்று
"என்ன இது" திகைத்தபடி நாம் உட்கார்ந்திருக்கையில்
நீ பறந்து போய்விட்டதாக செய்தி வந்தது
உன்னை ஒரு சமாதானப் பறவை என்றுதானே
நாம் எண்ணியிருந்தோம்
நண்பா உன் இடத்தை நிரப்ப நீயே வரவேண்டும்
எனவே ஒரு தடவை உயிர்த்து வா.

தமிழன் வழிகாட்டி வெளியீட்டாளர்கள்
ஆதவன் பப்ளிகேஷன்

'உதயன்'

பத்திரிகை வெளியீட்டாளர்கள்
ஸ்காபரோ

தமிழுக்கு 'நிலா' என்று பெயர் இலக்கியத் தென்றல் இளைய நிலா, கவிஞர் நிலா

நிலா

கவிஞனைக் காதல்கொள்ள வைக்கும் சிருஷ்டி ஒன்று!

கவியினால் காதல் கொள்ள வைத்த இலக்கிய நிலா ஒன்று!

இயற்கை தந்த இன்ப நிலா தேயும்... வளரும்!

முழு நிலாவானதும் உலகையே கிறங்கடிக்கும்!

இலக்கிய வானில் என்றும் தேயாத முழு நிலாவாக ஒளி வீசி வந்தவனைத் திடீரென்று காலன் அனுப்பி வைத்த கருமுகிற் கூட்டங்கள் சிறைப்பிடித்துச் சென்று விட்டன என்று ஒரு செய்தியை இலக்கிய நண்பர் பொதிகை எஸ். ஜெகதீசன் தொலைபேசி வாயிலாகக் கூறியதும்...

எப்படியப்பா இலக்கிய நிலவை இலவம்பஞ்சு மேகங்கள் இழுத்துச் செல்ல முடியும் என்று வினாத் தொடுத்தேன்.

தேயாத நிலவன்றோ எனது தேச மைந்தன்.

முப்பது நாளும் சிந்துகின்ற பெளர்ணமி ஒளிபோல் தப்பேதும் செய்யாத தமிழ்க் கவிஞனாக வாழ்ந்தவனல்லவா எங்கள் நிலா.

இலக்கிய நண்பர்களுடன் நெருக்கம் வேண்டும் என்று விரும்புவது என்னுடைய இயற்கையான விருப்பம்.

நெருக்கமாய் பழகாவிடினும் என்னிடம் அவருக்கு ஒரு இனம் புரியாத பிரியம்.

எனது எழுத்தில் அவருக்குப் பிரியம். அவர் கவிதைளில் எனக்குப் பிரியம்.

இருவரையும் இணைத்தது சுந்தரத் தமிழின்றோ!

'இன்னொரு நாளில் உயிர்ப்பேன்' என் அவரது கவிதை நூலை எனக்கு வழங்கிய போது....சொற்களில் சோபித்ததையும் வார்த்தைக் கனல்களால் வரலாற்றுக் காவியங்களையும் மீட்டுகின்ற நண்பன் வீணை மைந்தனுக்கு என்று அன்புடன் குறிப்பெழுதித் தந்ததை நினைத்துப் பார்க்கிறேன்.

அட்டா எப்படிப்பட்ட இலக்கிய உறவை இழந்து விட்டேன் இன்று.

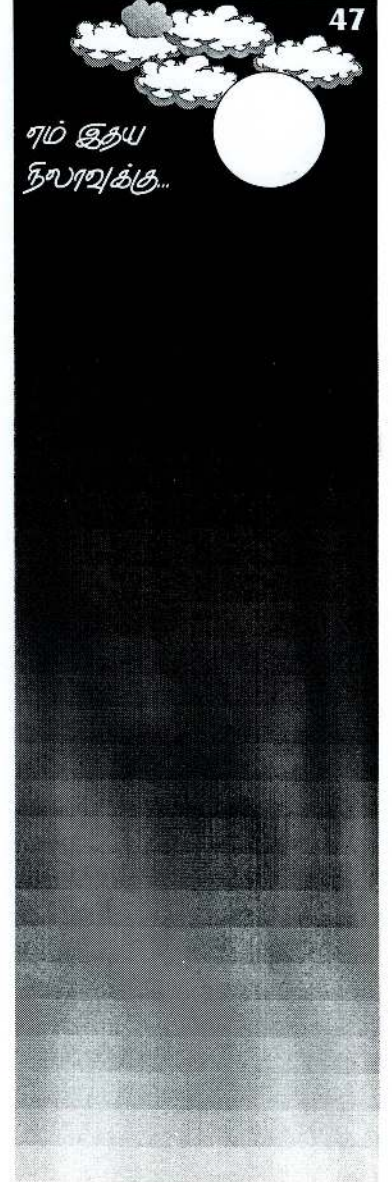
"கவியின் காதல்" என்று என்னால் எழுதப்பெற்ற வானொலி மேடை நாடகத்தை "ஒரு காதல் காவியமாகிறது" என்ற பெயரில் கவிஞர் அ. கந்தசாமி அவர்கள் ரேடியோ ஏசியாவிற்காக நெறியாள்கை செய்திருந்தார். அந்த நாடகத்தில் 'கம்பர்' பாத்திரமேற்று பேசி நடத்ததின் மூலம் எனது தமிழ் அவரை என்பால் காதல் கொள்ள வைத்ததாகச் சொல்வார்.

எனக்குக் கிடைத்த நல்லதொரு தமிழ் இரகசிகளின் இழப்பு என்னைப் பொறுத்தவரை பெரும் இழப்பாகும்.

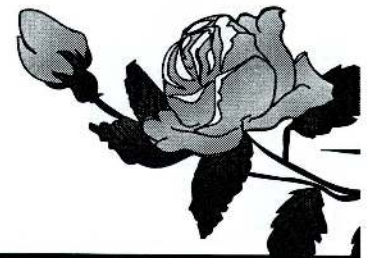
தமிழ் சமூகத்தில் புரையோடிப்போன புற்றுநோய் எண்ணங்களுக்குப் புது வடிவம் சொல்லப் போய்த்தான் அவனது செங்குருதிச் 'செல்' எல்லாம் சேதமடைந்து போனதா!

மனித நேயத்திற்கு புணுகு தடவப் போய்த்தான் இவனது நாடி நரம்புகள் நலிந்து போனதோ.

சிந்தனை ஊற்றெடுத்தால் இவனது ஊற்றுப் பேனாவில் நிரப்பப்படுவது செங்குருதித் துளிகளா....!

மறைவு மகப்பேய்மிருந்து...
ஆகஸ்ட் 1991

7ம் இதய
நூலுக்கு...

அப்படித்தான் எண்ணத் தோன்றுகிறது. 'இன்னொரு நாளில் உயிர்ப்பேன்' என்ற அவரது முதலும் கடைசியுமான கவிதைத் தொகுப்பை படிக்கும் போது,

அவர் எழுதுவதற்கு எடுத்துக் கொண்டது ஊற்றுப் பேனா அல்ல சூரிய கதிரின் முனையாகும்.

இருளைக் கிழித்தெறியும் ஒளிமயமான சிந்தனைக் கீற்றுக்கள் அவரது கவிதை வரிகள்.

என் ஊரிலுள்ள
வரண்ட குளத்தின் தாமரைக்கொடி,
ஈரப் பசைகண்டு இலை விரிப்பது
போலும்,
இந்த ஊரின் பனிக்கால மரங்கள்
வசந்தத்தில்
பச்சைப் போர்வையை போர்ப்பது
போலும்,
'இன்னொரு நாளில்' நானும்
உயிர்ப்பேன்!

வாழ்க்கையில் பற்றும் அதீத நம்பிக்கையும் நெஞ்சுறுதியும் கொண்ட சுயநலமில்லாத கவிஞனுக்குத்தான்.....மீண்டும் உயிர்ப்பேன் என்ற நம்பிக்கை சாத்தியமாகும்.

மீண்டும் இந்த 'நிலா' உதயமாகும். இங்கல்ல,
அவர் கனவு கண்ட சுதந்திரத் தாயக மண்ணில்....!

மாநிலங்கள் - மாகாணங்கள் - மாவட்டங்கள் வேறானாலும் தாய் மண் ஒன்றுதானே நமக்கு.
மொழியுணர்வு அவரிடம் முத்தமிட்டுக் கொண்டிருந்தது.

இலக்கிய உணர்வில் அவர் 'இளைய நிலா'.

தனது உடலில் தாய் மண் எப்போதும் ஓட்டியிருப்பது போல் உணர்வதும்....

உணர்வதை உள்ளத்தில் நிரப்புவதும்..

நிரப்பியதை நெஞ்சம் துடிக்கின்ற வார்த்தைகளால் கவிதையாக வடிப்பதும் இந்த நிலாவிற்கு கைவந்த கலை!

எனக்குத் தெரிந்த இரு நிலவுகளில் ஒன்று காணாமல் போய் விட்டது என்று இங்கு பேசிக் கொள்கிறார்கள்.

நீலவான் விசும்பிடை நிலவென்று பெயர்படைத்த ஒளி முகத்தைப்போல்

கனடியத் தமிழ் வானில் நீந்திவரும் கவிநிலாவாகக் காலமெலாம் ஒளி வீசும் 'தமிழ் நிலா'விற்கு என்றும் அழிவில்லை.

ஏனெனில் தமிழுக்கு இன்னொரு பெயர் 'நிலா'.

தமிழுக்கு ஏது அழிவு.

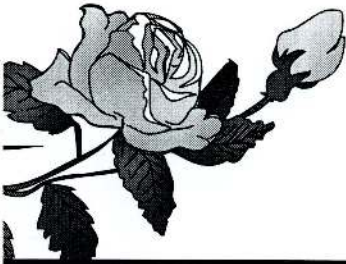
அதனால் இந்த 'நிலா' மீண்டும் மீண்டும் உயிர்த்துக் கொண்டேயிருக்கும்.

'தமிழுக்கும் நிலா' என்று பெயர்!

இலக்கிய நண்பர் 'நிலாவின்' நினைவாக எனது நெஞ்சத்தில் அஞ்சலிகள்.

வீணைமைந்தன்

மறைவு மகங்களை நினைத்து...
ஆகஸ்ட் 1997

கவிஞர் நிலாவுக்கு

இது இன்னொரு முறை உயிர்ப்பேன் என்ற உனது கவிதை நூல்
மேடையில் நீ கேட்டு உன் காதில்விழுத்தியவை இன்னொரு முறை கேள்

இனிய கவிஞனே,
இன்றைய என் எழுத்துக்கள்
தமிழ் உள்ளவும் வாழும் ஒரு
கவிஞனுக்காகவே
ஊர்ஜிதம் செய்து கொள்கிறது!

தாயகத்தை காதல் செய்த
ஒரு மானிடக் கவிஞன் நீ
என்பது மட்டும் அல்ல
மண்ணின் வேர்வரை ஓடிய
மகத்துவக் கவிஞன்!

நோய்கண்டு மருத்துவம் சொல்லிய
மருத்துவக் கவிஞன்!

நுகத்தில் தலைவைத்து
இந்த மண்ணை உழுத ஏர் உழவன்!

சிந்திப்பால் செயலால் வேறுபாடுகளை மறந்த விழுமியக்
கவிஞன்!

வேறுபட்ட முரண்பாட்டில் கூட
நாறுவீதம் நேசிக்கப்பட்ட
சமுதாயச் சிற்பி என்பதற்கு
சான்று பகர்கிறது
உன் நேசிப்புகள்!

இனக்கொடுமைகளால்
முளையிலேயே பதம்பார்த்த
பிரதேசத்தில் கொடுமைகளுக்கு
முகம் கொடுத்துக் கொண்டு
நிமிர்ந்தவன் என்பதற்கு
உன் கவிதை வரிகளுள்
காத்திரம் இருக்கிறது!

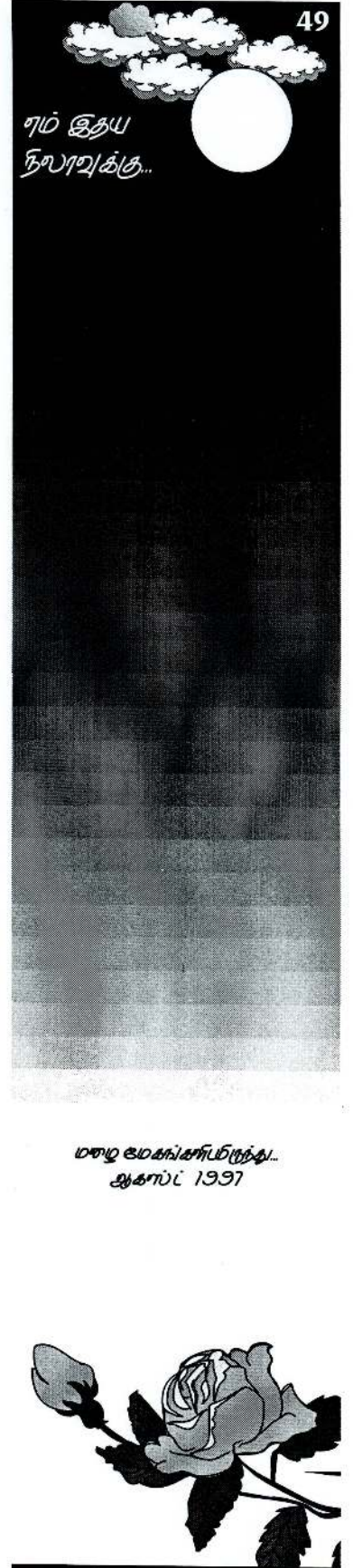
வேகமான போராட்டத்தின் விளைவுகளே
திருமலை மண் இன்னமும்
ஆக்கிரமிப்புக்களைத் துரத்திக்
கொண்டிருப்பதாக எனக்குக் கூறிய உங்கள்
வார்த்தைகள் நிதர்சனங்களில் தரிசிப்புகளுக்கு
நியாயங்கள் போட்டபடி...

உணர்வலைகளில் மன உணர்வுகளுக்கு
கணிதம் போடும் மகா கவிஞனே
மானிடம் மட்டுமல்ல
உன் தேசமும் விடியலைக் காணும் நாள்
அதிக தூரத்தில் இல்லை!

கவிஞனே உன் கவிதையின் அஞ்சல்கள்
இன்னும் ஆயிரமாயிரம் வருடங்களுக்கு அஞ்சல் ஓட்டம் வைத்துக்
கொண்டே இருக்கும்!

ஓ கவிஞனே.....
எங்கள் மண்ணில் நீ வாடாத கவிஞன்.

தீவகம் வே. ராஜலிங்கம்

நேர்மையான படைப்பாளியின் கனமான இழப்பு!

நிலா குகதாசன் 30.06.97 அதிகாலை காலமாகிய செய்தி, அவரை அறிந்தவர்கள் மத்தியில் கனமான பாதிப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளது. கவிஞராகவும், கட்டுரையாளராகவும், வீடியோ சஞ்சிகையின் ஆசிரியராகவும், வானொலிக் கலைஞராகவும் ரொறன்ரோ வாழ் மக்களுக்கு அறிமுகமாகியவர் அவர். இலங்கையில் தொடரும் மனித உரிமை மீறல்கள் குறித்தும், புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் நிலவும் கருத்துச் சுதந்திர மீறல்கள் குறித்தும் கனமான விமர்சனத்தைக் கொண்டிருந்தவர் அவர். அவரது படைப்புகளில் தமிழ் மக்களின் இன்றைய அவலங்கள் குறித்து நிறையவே சொல்லியிருக்கிறார். தமிழ் மீதான பற்றும், மனித நேயமும், நேர்மையான பார்வையும், வாழ்வு மீதான நம்பிக்கையும் அவரை நல்ல படைப்பாளியாக எம் முன் நிறுத்தியது.

1989இல் தமிழர் வகைதுறைவள நிலைய ஆரம்ப நாட்களிலும், 1994இல் தேடகம் நூலகம் தீ வைக்கப்பட்ட போதும் மாற்றுக் கருத்துக்கான தளத்தையும், கருத்துச் சுதந்திரத்துக்கான தேவையையும் வலியுறுத்திய கலைஞன். சமூக நீதிக்காக தனது கருத்துக்களை துணிச்சலுடன் முன்வைத்தவர் நிலா குகதாசன். “எல்லாமே சுதந்திரமாய் வாழவேண்டும் என்று துடிக்கும்போது, நாம் மட்டும் ஏன் அதற்கு எதிராய் செயற்பட வேண்டும்” என்று, உயிர்ப்பின் முனைப்பை நன்கு அறிந்தவர் அவர். அதனால்தான் “இன்னொருநாளில் உயிர்ப்பேன்” என் திடம் கொண்டவர்.

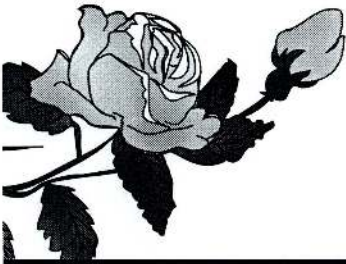
அவன் இழப்பு கனடாவாழ் எம்மவருக்கு கனமான இழப்பு. அவரின் இழப்பினால் துயருரும் குடும்பத்தினர் துயரில் தமிழர் வகைத் துறைவள நிலையம் பங்கேற்றுக் கொள்வதோடு அஞ்சலியையும் செலுத்துகிறது.

நண்ப!

நீ இறந்தாய்
ஒரு கணம் நாமும் இறந்தோம்.
நாளிலல்ல, மறு கணத்தில்
எம் நினைவில் உயிர்த்தாய்.
சென்றுவா.

தமிழர் வகைதுறைவள நிலையம்

மறைவு மகங்காமிந்ந்து..
ஆகஸ்ட் 1997

செந்தாமரை' ஆசிரியர் அனுதாபச் செய்தி

திரு. நிலா குகதாசன் அவர்கள் எங்கள் மத்தியில் நிலாபோலவே பவனி வந்தவர். அவர் சொல் நயமும் பொருள் ஆழமும் ஊள்ள கவிதைகள் படைப்பதில் வல்லவர். சிறுகதை, நாடகம், படப்பிடிப்பு போன்ற துறைகளிலும் தனது தனித்துவக் கைவண்ணத்தை நன்கு பதித்தவர். அவரின் பன்முகத் திறமைகள் தமிழ் கலை, இலக்கியத் துறையை நன்கு பிரகாசிக்கச் செய்தன.

எழுத்தாளர்கள் பிரம்ம தொழிலாளர்கள். மொழிக்கு வளம் செய்பவர்கள். பேச்சு மொழியைக் கலைமொழியாக்குபவர்கள். அவர்கள் இன்றி மொழிக்கு அழகில்லை. அழியா வரம் இல்லை. அதனால் அவர்கள் அபூர்வப் பிறவிகள்.

கவிஞர் நிலா குகதாசன் ஓர் அபூர்வப் பிறவி. தமிழுக்கு அவர் எவ்வளவோ செய்ய நினைத்திருந்தார். நினைப்பதெல்லாம் நடப்பதில்லை. அவர் எம்மை விட்டுப் பிரிந்து விட்டார். மரணத்தைத் தடுக்க எமக்குச் சக்தி இருந்திருந்தால் நிச்சயம் அவரை இறக்க விட்டிருக்கமாட்டோம். நாம் சக்தி அற்றவர்கள். எமக்கும் மேலான சக்தியுடன் அவர் ஐக்கியமாகிவிட்டார்.

ஐக்கியமானவர் குகதாசன்தான், நிலாவல்ல. நிலவு இருக்கும்வரை குகதாசனின் நினைவு தமிழ் உலகில் நிலவிக் கொண்டே இருக்கும்.

அவர் ஆன்மா சாந்தியடைய இறைவனைப் பிரார்த்திப்பதோடு, அன்னாரின் பிரிவால் துயருறும் மனைவி, பிள்ளை, தாயார், உறவினர்கள், நண்பர்கள் அனைவருக்கும் எமது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

சச்சி ஆறுமுகம்

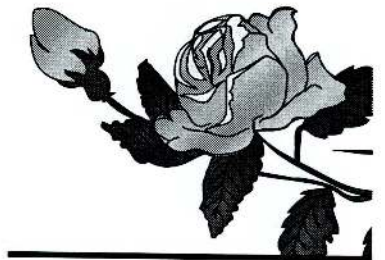
பேரான கவிஞன் சீரான கலைஞன்

பேரான கவிஞன் சீரான கலைஞன் பேசரும் பண்புமிக்கான்
நேரான நோக்கும் தன்மானப் போக்கும் நியாயத்து நெஞ்சுமுள்ளான்
தீராத சேவை கலைமூலம் தமிழர் சிறந்தோங்கச் செய்துவாழ்ந்தான்
ஓர்போதும் உறங்கா நிலாவெளிச் செம்மல் குகதாசன் உறங்கினானோ!

அபிராமி அச்சகம்

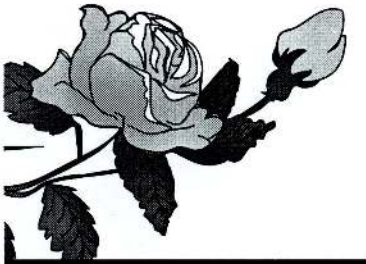

மறைவு ஆழக்கவியிருந்து...
ஆகஸ்ட் 1997

மறைமுகங்கள் பற்றி...
ஆகஸ்ட் 1997

எம் நிலா

எம் நிலா நீ வெண்ணிலா
தான் நிலா ஒரு தேன்நிலா
கண்ணிலே நம் கனவிலே
இம்மண்ணிலே வந்த மதிநிலா
பண்புடன் நீ பாரிலே
பவனிவந்த புதுநிலா
தண்மை பொங்கத் தமிழிலே
தாகம் தீர்த்த தனிநிலா
இல்லை இன்று பாரிலே
இனியெங்கு தான் நாம் கண்பதோ?
பாசம் பொங்கப் பழகியே
“பாஸ்கியண்ணா” ஆன என்
கவிதைகண்டு கருவெடுத்த
கலையுணர்வுப் பெருக்கினாய் - கவிதா
கவியரங்கில் கலந்து தந்த
கவிமழையில் நனைந்த - என்
கலைஞனே - உயர் கவிஞனே - நீ
கொடிய நோயில் கரைந்து போய்
காற்றினோடு கலந்ததென்ன?
வானில் கலைபரப்பி வரலாறாய் ஆகிடவோ?
கனடாமண்ணில் கன்னித் தமிழை
வானில் பரப்பி வளம்பெறவைத்த
'ரிஅடலே ஆசனா' வளர்த்த கலைஞர்களில்
நற் தமிழ் நாடகமும்
நற்கருத்துப் பற்பலவும்
பெரியோரின் பேட்டிகளும்
பெரும் கவிதை ஊற்றுகளும்
தந்து தமிழ்பரப்பித்
தமிழ்மக்களின் தலைமகனாய்
வாழ்ந்த பெருமகனே!
வல்லவனே வான்மதியே!
வாழ்ந்து வளம்தந்து
வாழ்கவென வாழ்த்திவிட்டு
கண்மூடி மறைந்துவிட்டாய்!
காவியமாய் ஆகிவிட்டாய்!
ஊராலும் பெயராலும் ஆன
'நிலா' இந்த நிலா
வளர்பிறையாய் தேய்பிறையாய் ஆகுவதோ
அந்த நிலா - இன்று
தேய்பிறையாய் ஆனநிலா
தெரியாது பேனதனால்
கலங்கிக் கதறி உன்னைக்
கவிதைகளில் தேடுகிறோம்.
'இன்னொருநாளில் உயிர்ப்பதாய்'
இறுதியில் நீ எழுதிவைத்த
புத்தகத்தில் பூத்தமலர்
புவியினிலே புதுமைதரும்
உன்தன் இனியமுகம்,
உன்தன் இனியகுரல்
'அண்ணா' என அழைக்கும்
அன்பின் அடையாளம்
இயேசு உயிர்த்ததுபோல்

இனியவனே நீ உயிர்த்தால்
 மண்ணில் மனிதமென்றும்
 மலர்ந்து மகிழ்வுதரும்
 உதித்து உழைத்துவிட்டு
 உறங்கும் உத்தமனே
 பரமன் அழைப்பினிலே
 பறந்துவிட்டாய் பாரைவிட்டு
 மனிதம் தளைப்பதற்காய்
 மாண்புடனே வாழ்ந்ததனால்
 இறைவன் திருவடியில்
 இனிமேல் இணைந்திருப்பாய்.

பால. பாஸ்கி

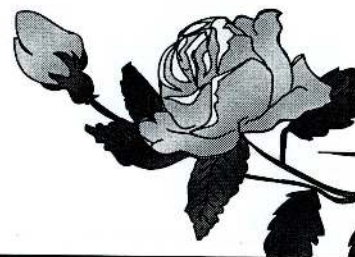
கைவைக்காத கலைவடிவம் எது?

நேற்றுப்போல் உள்ளது நண்பா
 எம்மோடு உலாவி வந்து
 வானலையில் உனது குரலை அரங்கேற்றி
 எம் மக்கள் மனங்களில் புகுந்து கொண்டது
 நீ கைவைக்காத கலைவடிவம் எதுதான் உள்ளது?
 நீ கால் பதிக்காத துறைதான் என்ன?
 நம்பிக்கைகளை மூலதனமாக்கி
 நல்ல நண்பர்களைக் கைகோர்த்துக் கொண்டு
 வாழ்வில் முன்னேற ஆயத்தமான போது
 உன் கைகள் பலமிழந்து பிரிந்து போயின
 பலம் பெற்ற கைகளோடு நீ வந்து
 பற்றிக் கொள்வாய் என இருந்தபோது
 நீ எம்மைவிட்டு தொலைக்கல்லவா சென்றுவிட்டாய்

கீதவாணி ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம்

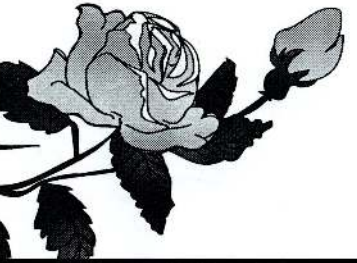

மறைமுகங்களிழிருந்து...
 ஆகஸ்ட் 1997

மலடி மகாபாரதம்...
ஆகஸ்ட் 1997

நிலா குகதாசனுக்கு..... கூத்தன் பிழை செய்தானோ?

நிலா நிலா எங்கு சென்றாய்?
நில்லாமல் நீ எங்கு சென்றாய்?
நீசர் செயல் தனை பார்த்து வந்தேன்.
தாவிடும் பிள்ளைக்குப் பாலில்லை தாயிடம்
தாயின் உணவுக்கோ ஏதுமில்லை
உயிர்காக்க மருந்தில்லை - அங்கு
உயிர் அழிப்பே அரசின் தொழிலாச்சு

நிலா நிலா எங்கு சென்றாய்?
நில்லாமல் நீ எங்கு சென்றாய்?
நிலாவெளியில் நீ பிறந்தாய்
நேசமுடன் நீ வாழ்ந்து வந்தாய்
கருவில் இருக்கும் சிசுவுக்கே
கவிதை படைத்தவன் நீயல்லவா?
மீண்டும் வருவாய்....நீ
மீதிக் கவிதையைப் புனைவாய்
எனக் காத்திருந்தோம்!
நல்ல கடவுளை வணங்கி நின்றோம்
நம்மை அழவிட்டு சென்றதென்ன?
கூடு தான் அழிந்ததம்மா
கூடவே இருப்பேன் உங்களுடன்
நல்ல கவிதைகள் நான் சொல்வேன்
நாடு போன்ற என் மகன் வருவான்
விட்ட குறையை அவன் தொடர்வான்
வீறு கொண்டு அவன் எழுவான்
பிஞ்சு மகளை ஏன் பிரிந்தாய்
கொஞ்சம் தமிழை ஏன் மறந்தாய்
கட்டிய மனைவியின் குங்குமத்தை
கண்ணீராலே ஏன் அழித்தாய்?

மீண்டும் உயிர்ப்பேன் என் மண்ணில்
பிறந்திடும் தமிழீழத்தில்
பிறப்பேன் ஓர் நன்னாளில்
பிறவிப் பயனை யான் பெறுவேன்
தொடரும் என் பயணத்தில்
தொடக்கம் இது முடிவல்ல!

நிலா....நிலா எங்கு சென்றாய்
நில்லாமல் நீ எங்கு சென்றாய்
கூடிவாழும் வயதிலே இந்த
கூத்தன் பிழை செய்தானோ? - நீ
மீண்டும் பிறக்கும் நன்னாளில் - நாம்
காத்திருப்போம் தமிழீழத்தில்.

துரை இரவீந்திரன்
அனைத்துலக மனித கலாசார பேரவை

அரும் நண்பனாய், அறிவுபகிர் ஆத்மதோழனாய், இலக்கியத்துணையாய்
இலங்கிய

கவிஞர் நீலா குகதாசன் அவர்களின்

தேக விநியோகம் குறித்த கையறுநிலைப் பதிகம்

ஆக்கம்: கிருண்ணா சிவப்பிரகாசம்

நேரிசை வெண்பா

உத்தமனாய் ஊரறியும் ஓர்உருவாய் ஓயாத
வித்தகனாய் விண்ணுற்று வெண்ணிலவே - சொத்திழந்து
கலைமகளும் கண்ணீராய் கையிழந்தே காய்ந்தாள்
நிலவுதிரா நெஞ்சகத்து நின்று

மலைகொடுத்த வருணனவன். மலை யனைத்த
மார்பன். மலையா நின்று
மலைகடலே ஆர்ப்பரித்து மலைத்து நிற்க
ஆசுகவி மழைபொழிந்தான்; என்று
மலையாத மனமோடு மசையாத உரமோடுந்
தமிழ்வளர்த்து வானுற்றுச் செல்வ
மலைமீது வீற்றிருக்கும் மலையான் மைந்தன்
வரசித்தி விநாயகன் பதம்சேர்ந்தான்.

கலையும் தமிழும் கலந்தவோர் கவிதை
கலைந்தது எம்மாயம்; கலைப்பேழை
குலையும் வகையில் கொடுங்குற்றம் வந்து
குதித்தது எம்மாயம்; கொண்டவளின்
நிலையும் குலைய நிகழ்ந்தது எம்மாயம்
நெறிதவறா நிலவுப் பொக்கிசு
விலையைத் தெரிந்து உயிர் கவர்ந்து
வினையைச் செய்த அவர் யாரோ!

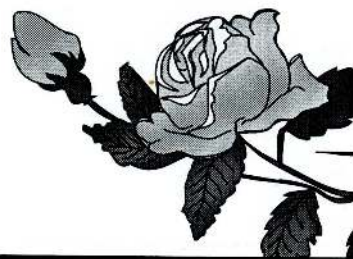
ஈழத்தவர்நாம்; எமக்கொரு இலக்கிய வரலாறு
ஏற்றமுடன் எழுதிடுவோம் என்றுமன
ஆழத்தினில் ஒருவன் அசைபோட்டான்; இளைய
நிலாக்கோலத்தில் அவனே சுழிபோட்டான்
தாளத்தினை எல்லாம் சரிசேய்து தமிழ்என்னும்
சங்கீதம் சபைதன்னில் ஏற்றுமுன்னே
மீளத்திரும் பொணாது வேண்டாத் துயில்கொண்டு
விண்ணுற்றான்பார்! விதிவலிதே யம்மா!

ஓரினமேநாம், அதுதமிழன்; ஒருகுலமே நாம்,
அதுமனிதன்; ஒன்றாக உருவாகி
சீருடனேநாம் சிறப்புறுவோம் என்றே தீராத
அவாவுற்றான்; சிந்தித்தான்; சேராது
நீராயும் நெருப்பாயும் நின்றென்ன லாபமென்று
நிழல்மயங்கி நெறிபிறழ்ந்த நெஞ்சங்களில்
கூராகப் பதியவைத்தான்; கொள்கை யாவது
சொல்லல்ல செயலென்று கூறிவைத்தான்

55

ஏம் இதய
நிலவுக்கு...

மறைமுகங்களிழந்து...
ஆகஸ்ட் 1997

எம் இதய
நலாவுக்கு...

உறக்கம் கண்டனன் இன்று! உறங்காது
உறக்கம் கண்பவர் எத்தனை என்று
இறக்கும் வரையும் மவனறிவன், தமிழை
இறக்கும் இவர்களின் மனக்கதவைத்
திறக்கும் வகைதேடித் திரிலோக சஞ்சாரம்
செய்ததுமவன் பெருமை, நந்தமிழர்
மறக்கொணா வகையில் வாழ்ந்ததும் வளர்ந்ததும்
மாண்டதும் வையகத்தி லவனன்றோ!

யார் கடிந்தாருளை, யார் இடிந்தாருளை;
யாரேனும் ஏதொருக் கால்
ஓர் சொல்லும் உனைச்சீறி உரைத்தாரோ,
உள மெல்லா முருகான
நீர் சொன்ன நீதிகள் நெறியாச்சே;
நேற்றின்று நாளை நீள்பயணம்
வேர் விட்டு விதைத்துள்ளாய்; விருட்சமாய்
விண்ணுயரும் வேள்விநீ காண்நிலவே!

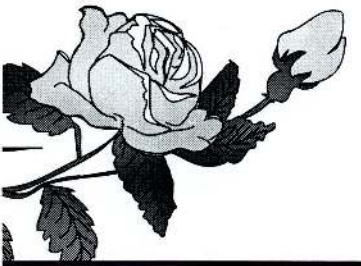
சொல்லொன்றும் செயலொன்றும் செய் துற்றுத்
தோல்போர்த்த குதுகொள் பூமியில்
இல்லாமற் போவதே இனிதென்றோ எம்மேல்
இரங்காமல் ஏகலுற்றாய் எம்நண்பா
நல்லோர்கள் உனைவாழ்த்த நல்லுலகப் பேறு
நாடியுனை நகர்ந்துவர நண்ணினாய்
தில்லைச் சிவபதம், தேவரும்மூவரும் வாழ்த்த
சொர்க்கத்து நிலாவாய் சோபித்தாய்

மண்ணிலோர் நிலா; வானலையில் ஓர்நிலா
வாணியும் விரும்பிடும் மணிக் குரல்நிலா
விண்ணிலோர் நிலா; வெளிவரும் அத்தனை
இதழிலும் விளங்கிடும் இலக்கியநிலா
பண்ணிலும் நிலா; பாரதியின் வான்பாவிலும்நிலா
பாரெங்கும் ஆசானாய் பரவிடும்நிலா
கண்ணிலே காணும் கருத்தெல்லாம் நிலா
கற்றவர் காமுறும் கவித்தேனிலா

உத்தர அயனத்திலே உதிர்ந்ததால் ஓளிவீசும்
உன்னத உலகங்கள் அவனுக்காய்
சித்திர குப்தனும் உறுதிகள் முடித்தனன்
சிவனும் உமையும் சேர்ந்து
நர்த்தனம் ஆடிடும் காட்சியும் நல்கினர்
நாமகளும் பூமகளும் தம்மைந்தன்
பத்திரமாக பரமபதம்சேர பாதைகள் காட்டி
பைந்தமிழ்க் கவிஞனை பாரம்ஏற்றனர்

நிலையான தென்று நாம் நினைப்பவை
நிலையாமல் போவதே நிஜம்
நிலையான தொன்றுளது அதை நினையாது
நித்தம் நிலைகொள்ளா நெஞ்சில்
நிலையற்ற தெல்லாம் நிரப்பி வைத்தோம்
நிலையற்ற செல்வமோடு இளமை
நிலையற்ற யாக்கை இது உணர்ந்து
தேற்றம் நிலை கொள்வோம்.

மலையலகங்காமிருந்து...
ஆகஸ்ட் 1997

எழுத்தினுக்கு இங்கு இணை எவன்?

இளைய நிலாவைப் படைத்தவன்!
இளைய நிலவாய் நிலைத்தவன்!!

நிலா வெளியில் இவன் பூத்தவன் - பல
நிகரில் கவிகள் யாத்தவன்
நிலா ஒளி தனை நிகர்த்தவன் - குகா
நீள் இருள் அதனைக் கலைத்தவன்

மரபுக் கவிகளும் வடித்தவன் - சமூக
மாற்றங் காணவும் துடித்தவன்
அரபுக் குதிரைதனை அணையவன் - அமுத
எழுத்தினுக் கிங்கு இணை எவன்?

நா டகத்திலும் நன்றாய் நடத்தவன் - வந்த
நாட் டகத்திலும் நல்லிடம் பிடித்தவன்
நா நிலத்தில் மிகைபட மிளிர்ந்தவன் - வந்து
நல் லரங்குகளில் கவிமழை பொழிந்தவன்

நடிப்பிலும் இவ் விளவல் வல்லவன் - நாட்டு
நடப் பறிந்த இனியவன்; மிக நல்லவன்
பிடித் தவளையே துணையெனத் தேர்ந்தவன் - படப்
பிடிப்பிலும் இக் கவி கை தேர்ந்தவன்

கமராக் கவி எனும் புதுமை படைத்தவன் - கரும்
கல்லினில் பேர் நிலைபெறப் பொறித்தவன்
நிமிராக் கூனலை எழுத்தினால் நிமிர்த்தினன் - நிதம்
நிதர் சனங்களைத் தன் எழுத்தினில் புகுத்தினன்

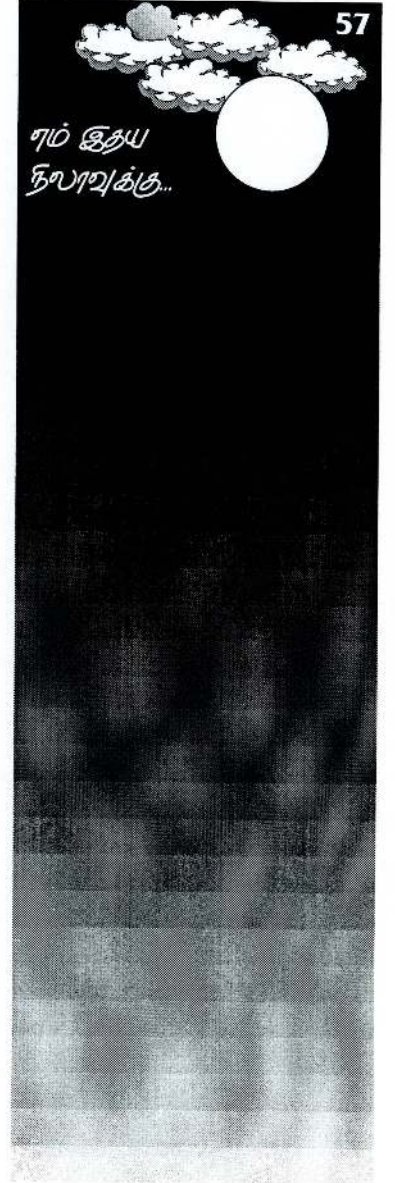
விசயம் உள்ள நல் விமர்சனங்கள் புரிபவன் - நிலா
விசயம் இல்லா நிஜ தரிசனம் தருபவன்
மனித(ம்) நேயம் மாண்புகள் மிக்கவன் - மனித
மனங்களைக் கவர்ந்தவன்; மாசில் முத்திவன்!

இளையநிலா எனும் ஒரு வீடியோச் சஞ்சிகையை - நாளும்
இளையவன் ஆற்றற்கு ஒரு நீடிய முத்திரை
இளைய நிலாவால் இவன் நிலைபெற நினைத்தவன் - காலன்
இளையநிலவாய் ஏன் இவன் கதை முடித்தனன்?

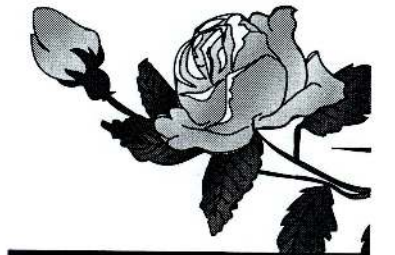
அன்றொருநாள் எம் அழைப்பினை ஏற்று - உவந்து
இன்றைய தமிழினம் எனும் தலைப்பினை ஏற்று
நன்றெனும் படியாய் நற் கவிதைகள் யாத்து - வந்து
நாம் வான வில்லிற்கு மேலும் வளப்புச் சேர்த்தவன்

வானவில் நடனத்திலும் கைவண்ணம் காட்டினான் - அந்த
வர்ண ஜாலத்தை மேலும் திண்ணம் ஆக்கினான்
வான விலாரையும் தன் பிரிவால் வாட்டினான் - இந்த
வான் நிலா மறைவால் வாதை கூட்டினான்

எட்டாம் பிறைநிலை எட்ட முன்னரே - வெகு
எட்டாக் கனிநிலைக் கேகினான் நண்பனும்
வட்ட நிலவாய் இவன் முற்ற முன்னரே - நெடு
வானிவன் தண்ணெளி அற்ற தென்னவோ?

மழை மகிழ்ச்சியும்நூழ்
ஆகாஸ்ட் 1997

எம் இதய
நலமாவுக்கு...

பிள்ளை நிலவினைப் பிதா பிரிந்திட லாமோ?
நல்ல இவன் மனையாள் நாளெலாம் அழுவோ - ஒரு
நன்னில வுதிர்வோ? நந்தமிழ்க் கிழவோ?

வான்நிலா அல்லி உறவு அறுந்ததோ? - நறு
வாசம் மல்லிகை மலரை மறந்ததோ?
தேன்மொழி தமிழை இனிமை அகன்றதோ? - ஒரு
தீதில் நிலா குகதாசத் தீபம் அணைத்ததோ?

வானவிற் குழுவினர்

(உடுப்பிட்டி அ.மி. கல்லூரிப்
பழைய மாணவர் சங்கம், கனடாக் கிளை)

கண்ணீர்ப் பூ பாதம் வைத்தோம்

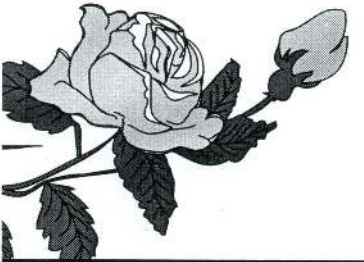
கதிருதிக்கும் திசையுதித்த நிலவே சொல்லில்
புதிதெடுத்துக் கலைவடிக்கும் புகழே இன்பம்
சதிரெடுக்கும் கவிதைக்கு ஊற்றே ஏனோ?
விதியழைத்த வழிசென்றாய் சுடரே வாழி!

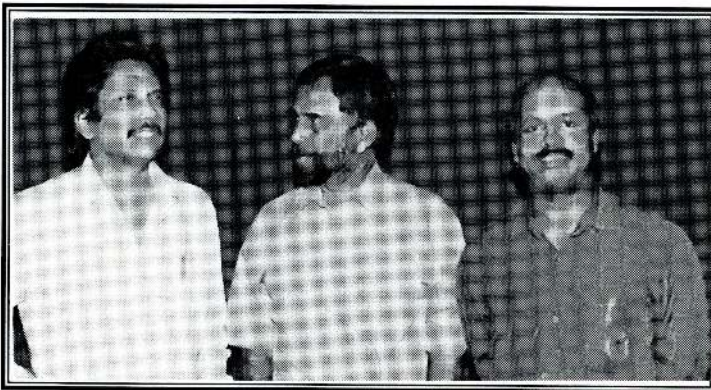
நிலவணிந்த பெருமான்நின் கவிதை கேட்க
நீளாசை கொண்டங்கே அழைத்தானோ கொல்
மலர்ப்பாதம் எடுத்தழகாய் நடனம் செய்யும்
மேனகை ஊர்வசி (இ)ரம்பை மாதர் தங்கள்
நலம்மலிந்த பெருநடனம் படமாய் ஆக்க
நீயொருவன் தான்தகுதி என்றாரோ கொல்
அஉலகில் தமிழ்க் கலையனைத்தும் ஒருங்கே தேர்ந்த
அருங்கலைஞ! கண்ணீர்ப்பூ பாதம் வைத்தோம்.

கண்ணீர் அஞ்சலிகளுடன்.....!

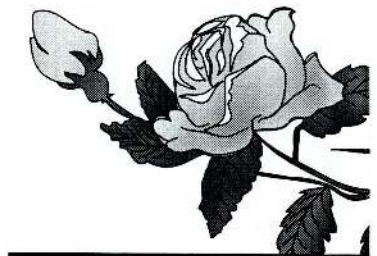
கனடாவாழ் அனலைதீவு மக்கள்

மறைவு மகங்கனிபயிருந்து...
ஆகஸ்ட் 1997

மறைவு விடக்கொண்டிருந்து...
ஆகஸ்ட் 1997

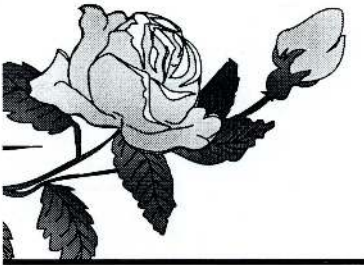
எமது இதய நன்றிகள்!

- ★ எமது அன்பு இதயம் திரு. நிலா சுகதாசன் மறைவு குறித்து எமக்கு எல்லா வழிகளிலும் உதவிகளைத்தந்த உறவினர்கள், நண்பர்கள், பெரியவர்கள்;
- ★ ரொறன்ரோ வாழ் அந்தனப் பெருமக்கள்;
- ★ மலர்வளையங்கள், இரங்கல் மடல்கள், மலர் மாலைகள் அனுப்பிய பெரியவர்கள்;
- ★ தொலைக்காட்சி, வானொலி, பத்திரிகை, சஞ்சிகை மற்றும் எழுத்துலக நண்பர்கள்;
- ★ இரங்கல் உரை, அஞ்சலிப் பிரசுரங்களை வழங்கியவர்கள்;
- ★ பிரார்த்தனையில் கலந்துகொண்ட பெரியார்கள்;
- ★ நினைவு மலருக்கு கவிதை, கட்டுரை தந்த பெரியார்கள்;
- ★ நினைவு மலரைத் தயாரிப்பதில் உதவிய நண்பர்கள்;

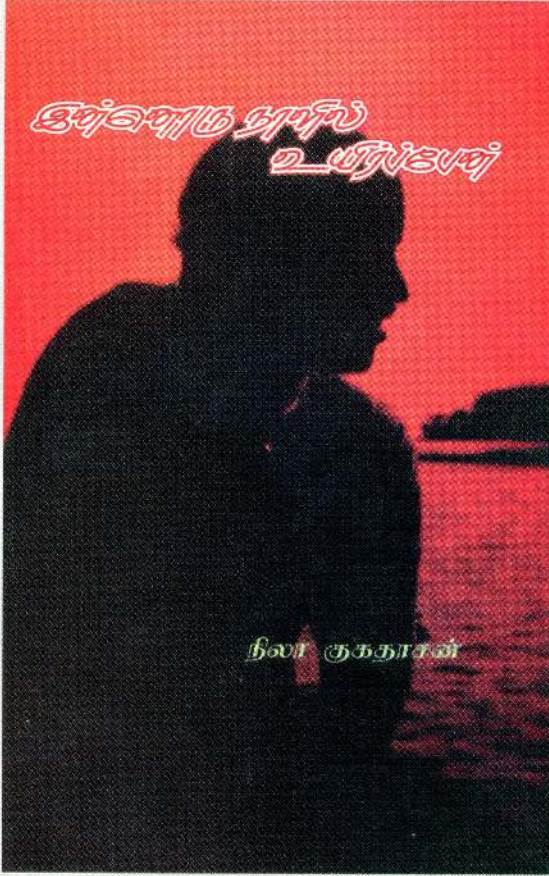
மற்றும் பல வழிகளிலும் உதவிய அன்பு நெஞ்சங்கள் அனைவருக்கும் எங்கள் குடும்பத்தின் சார்பில் எமது இதயம் நிறைந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

மறைவுகளைப்பற்றி...
ஆகஸ்ட் 1997

ராஜா	905-471-8263
மோகன்	416-438-9316
கண்ணன்	416-724-4171
ஜெயசிறி	905-472-0971
வாணி	905-471-7983

இறப்பினில் கூட நான் எழுந்துவருவேன்!....

பிறந்த இடத்தைவிட்டுப் பெயர்ந்தபோதும்
பெயர் தெரியாத பிணத்தின்னிகளாலும்,
முகம்தெரியாத முக்காடுகளினாலும்
அச்சுறுத்தல்களுக்கு ஆளானபோதிலும்
என் சுயத்தை இன்னமும் இழந்துவிடவில்லை!....

அக்கினிக்குளிப்புக்கள்
என்னை
அழவைத்தனவேதவிர, அழித்துவிடவில்லை!
இயந்திரவாழ்க்கையில்
என்கால்கள்
நசுக்கப்பட்டபோதும்
என்நடை
தாமதமானதே தவிர, தடைப்பட்டதில்லை!...

என் சமூகச் சுவர்களின்
இரும்பு விலங்குகளை
அகலப்படுத்தவும்,
தேவையானால் அழித்திடவும்
உங்களைப்போலவே
எனக்கும் உள்ளூர் ஆசையுண்டு!...

ஒவ்வொருதடவையும்
நான்
ஒருபடி வீழ்கின்ற போதும்
இரண்டு படிகள் முனைப்போடு எழுவேன்!...
இரும்புக்கயிற்றால் என்னை
இறுகப் பிணைத்து எரித்திட்டபோதும்,
இறப்பினில் கூட
நான் எழுந்துவருவேன்!...

ஒவ்வொருமுறையும்
நான்
எழுகின்ற போதும் என் விலங்குகள் தளரும்!...
இரும்புக் கதவுகள்
என் எழுத்தின் நெருப்பினில்
உருகி வழியும்!...

முகவரி தொலைத்த ஒரு மூலையில் இருந்து
அழுதுவடியவும்
பணத்தால் வாழ்க்கையை
அளந்து பார்க்கவும்
உங்களைப்போலவே எனக்கும்
உடன்பாடில்லை!...
என் முகவரி
வான மண்டலத்தில் வரையப்படவேண்டும்!....

என் ஊரிலுள்ள
வரண்ட குளத்தின் தாமரைக்கொடி
ஈரப்பசை கண்டு இலைவிரிப்பது போலும்,
இந்த ஊரின் பனிக்கால மரங்கள்
வசந்தத்தில்
பச்சைப் போர்வையைப் போர்ப்பது போலும்,
இன்னொரு நாளில் நானும் உயிர்ப்பேன்!....

மீண்டும் பிறந்து,
தவழ்ந்து- விழுந்து
எழுந்து புதிய முனைப்போடு வருவேன்!....

